KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2021/2036

av den 19 november 2021

om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller International Financial Reporting Standard 17

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder ([1]), särskilt artikel 3.1, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 ([2]) antogs vissa internationella standarder och tolkningar som förelåg per den 15 oktober 2008.

(2) Den 18 maj 2017 offentliggjorde International Accounting Standards Board (IASB) International Financial Reporting Standard (IFRS) 17 *Försäkringsavtal*, och den 25 juni 2020 ändringar av IFRS 17 (*IFRS 17*).

(3) Antagandet av IFRS 17 medför följdändringar i följande standarder eller tolkningar av standarder: IFRS 1 *Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas*, IFRS 3 *Rörelseförvärv*, IFRS 5 *Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter*, IFRS 7 *Finansiella instrument: Upplysningar*, IFRS 9 *Finansiella instrument*, IFRS 15 *Intäkter från avtal med kunder*, International Accounting Standard (IAS) 1 *Utformning av finansiella rapporter*, IAS 7 *Rapport över kassaflöden*, IAS 16 *Materiella anläggningstillgångar*, IAS 19 *Ersättningar till anställda*, IAS 28 *Innehav i intresseföretag och joint ventures*, IAS 32 *Finansiella instrument: Klassificering*, IAS 36 *Nedskrivningar*, IAS 37 *Avsättningar, eventualförpliktelser och eventualtillgångar*, IAS 38 *Immateriella tillgångar*, IAS 40 *Förvaltningsfastigheter*, och tolkning från Standing Interpretations committee SIC-27 *Bedömning av den ekonomiska innebörden av transaktioner som innefattar ett leasingavtal*.

(4) IFRS 17 innehåller en heltäckande metod för redovisning avseende försäkringsavtal. Syftet med IFRS 17 är att säkerställa att ett företag lämnar relevant information i sina finansiella rapporter som ger en korrekt bild av dessa försäkringsavtal. Sådan information utgör en solid grund för användare av finansiella rapporter när de ska bedöma försäkringsavtalens effekt på företagets finansiella ställning, finansiella resultat och kassaflöden.

(5) IFRS 17 är tillämplig på försäkringsavtal, återförsäkringsavtal och investeringsavtal med diskretionära resultatandelar. Inom unionen finns det många olika livförsäkrings- och sparförsäkringsavtal med en ungefärlig total skuld på 5,9 biljoner euro (exklusive fondförsäkringsavtal), enligt bästa uppskattning. I flera medlemsstater har vissa av dessa avtal direkta och diskretionära resultatandelar, vilket gör det möjligt att dela risker och kassaflöden mellan olika generationer av försäkringstagare.

([1]) EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

([2]) Kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 320, 29.11.2008, s. 1).

(6) I vissa medlemsstater förvaltas livförsäkringsavtal också över generationer för att minska exponeringen för ränte- och livsfallsrisker, och för att ha en särskild tillgångspool som ligger till grund för försäkringsskulden, men dessa avtal har inte direkt resultatandel enligt definitionen i IFRS 17. Om kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ([3]) är uppfyllda, och efter godkännande av försäkringstillsynsmyndigheterna, kan man för vissa av dessa avtal tillämpa matchningsjusteringen för beräkningen av Solvens II-kvot.

(7) Unionen kan anta IFRS 17 såsom den utfärdats av IASB endast om standarden uppfyller de kriterier för antagande som anges i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

(8) I sitt råd inför godkännandet fastslog European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) att IFRS 17 uppfyller kriterierna för antagande i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1606/2002. Efrag kom dock inte till enighet om huruvida gruppering av generationsövergripande (*intergenerationally-mutualised*) och kassaflödesmatchade (*cash flow matched*) avtal i årliga kohorter uppfyller de tekniska kriterierna för godkännande, eller bidrar till det europeiska gemensamma bästa. Detta ligger i linje med de synpunkter som framförts av berörda parter avseende Efrags råd inför godkännandet och synpunkterna från medlemsstaternas experter i den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor.

(9) Företag i unionen bör kunna tillämpa IFRS 17 som utfärdats av IASB för att underlätta notering i tredjeländer eller för att uppfylla globala investerares förväntningar.

(10) Kravet på att gruppera avtal i årliga kohorter som redovisningsenhet för grupper av försäkrings- och investeringsavtal återspeglar dock inte alltid affärsmodellen, och inte heller de rättsliga och avtalsmässiga egenskaperna hos generationsövergripande och kassaflödesmatchade avtal som avses i skälen 5 och 6. Sådana avtal utgör mer än 70 % av de totala livförsäkringsskulderna i unionen. Att tillämpa kravet på att gruppera avtal i årliga kohorter på sådana avtal är inte alltid fördelaktigt ur ett kostnads-nyttoperspektiv.

(11) Med tanke på att IFRS-standarderna tillämpas på de globala kapitalmarknaderna bör avvikelser från standarderna bara göras i exceptionella fall och ha en begränsad räckvidd.

(12) Trots definitionen av *grupp av försäkringsavtal* i bilaga A som ingår i bilagan till denna förordning bör företag i unionen därför ha möjlighet att undanta generationsövergripande och kassaflödesmatchade avtal från kravet på att gruppera avtal i årliga kohorter i IFRS 17.

(13) Det bör vara lätt för investerare att se om ett företag har tillämpat undantag från kravet på att gruppera avtal i årliga kohorter. Företag bör därför i enlighet med IAS 1 *Utformning av finansiella rapporter* i noterna till sina finansiella rapporter redovisa användningen av undantaget som en betydande redovisningsprincip och lämna annan förklarande information, t.ex. för vilka portföljer det har tillämpat undantaget. Detta bör inte innebära att det krävs en kvantitativ bedömning av effekterna av att utnyttja möjligheten till undantag från kravet på att gruppera avtal i årliga kohorter.

(14) Kommissionen bör senast den 31 december 2027 se över undantaget från kravet på att gruppera avtal i årliga kohorter för generationsövergripande och kassaflödesmatchade avtal, med beaktande av IASB:s översyn efter genomförandet av IFRS 17.

(15) Förordning (EG) nr 1126/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

(16) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1126/2008 ska ändras på följande sätt:

a) International Financial Reporting Standard (IFRS) 17 *Försäkringsavtal* ska infogas enligt vad som avses i bilagan till denna förordning.

b) IFRS 1 *Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas*, IFRS 3 *Rörelseförvärv*, IFRS 5 *Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter*, IFRS 7 *Finansiella instrument: Upplysningar*, IFRS 9 *Finansiella instrument*, IFRS 15 *Intäkter från avtal med kunder*, International Accounting Standard (IAS) 1 *Utformning av finansiella rapporter*, IAS 7 *Rapport över kassaflöden*, IAS 16 *Materiella anläggningstillgångar*, IAS 19 *Ersättningar till anställda*, IAS 28 *Innehav i intresseföretag och joint ventures*, IAS 32 *Finansiella instrument: Klassificering*, IAS 36 *Nedskrivningar*, IAS 37 *Avsättningar, eventualförpliktelser och eventualtillgångar*, IAS 38 *Immateriella tillgångar*, IAS 40 *Förvaltningsfastigheter*, och tolkning från Standing Interpretations committee SIC-27 *Bedömning av den ekonomiska innebörden av transaktioner som innefattar ett leasingavtal* ska ändras i enlighet med IFRS 17 enligt vad som avses i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

1. Alla företag ska tillämpa den ändring som avses i artikel 1 senast från och med den första dagen av deras första räkenskapsår som inleds den 1 januari 2023 eller senare.

2. Genom undantag från punkt 1 får ett företag välja att inte tillämpa kravet i punkt 22 i bilagan till denna förordning på följande:

a) grupper av försäkringsavtal med direkt resultatandel och grupper av investeringsavtal med diskretionära resultatandelar enligt definitionen i bilaga A till bilagan till denna förordning, och med kassaflöden som påverkar eller påverkas av kassaflöden till försäkringstagare som omfattas av andra avtal enligt vad som fastställs i punkterna B67 och B68 i bilaga B till den bilagan.

b) Grupper av försäkringsavtal som förvaltas över generationer av avtal och som uppfyller villkoren i artikel 77b i direktiv 2009/138/EG och som har godkänts av tillsynsmyndigheterna för tillämpning av matchningsjusteringen.

Om ett företag inte tillämpar kravet i punkt 22 i bilagan till denna förordning i enlighet med punkt 2 a eller b ska det, i enlighet med IAS 1 *Utformning av finansiella rapporter*, ge upplysning om detta som en betydande redovisningsprincip och lämna annan förklarande information, t.ex. för vilka portföljer företaget har tillämpat detta undantag.

Artikel 3

Kommissionen ska se över den möjlighet till undantag som fastställs i artikel 2.2 senast den 31 december 2027 och vid behov föreslå att undantaget ändras eller tas bort.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 november 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

IFRS 17 Försäkringsavtal

International Financial Reporting Standard 17

Försäkringsavtal

SYFTE

1. **I IFRS 17 *Försäkringsavtal* anges principer för redovisning, värdering och utformning av och upplysningar om *försäkringsavtal* som faller inom standardens tillämpningsområde. Syftet med IFRS 17 är att säkerställa att ett företag lämnar relevant information som ger en korrekt bild av dessa avtal. Denna information utgör en grund för användare av finansiella rapporter när de ska bedöma försäkringsavtalens effekt på företagets finansiella ställning, finansiella resultat och kassaflöden.**

2. Ett företag ska vid tillämpningen av IFRS 17 beakta sina materiella rättigheter och skyldigheter, oavsett om dessa härrör från ett avtal, lagar eller andra författningar. Ett avtal är en överenskommelse mellan två eller flera parter som skapar verkställbara rättigheter och skyldigheter. Verkställighet av rättigheter och skyldigheter i ett avtal är en rättsfråga. Avtal kan vara skriftliga, muntliga eller underförstådda enligt ett företags normala affärspraxis. Avtalsvillkor omfattar alla villkor i ett avtal, explicita eller underförstådda, men ett företag ska bortse från villkor som inte har kommersiell innebörd (dvs. inte har någon märkbar effekt på avtalets ekonomiska villkor). Underförstådda avtalsvillkor omfattar de villkor som föreskrivs i lagar och andra författningar. Metoderna och processerna för att upprätta avtal med kunder varierar mellan jurisdiktioner, branscher och företag. De kan dessutom variera inom ett företag (de kan exempelvis bero på typen av kund eller karaktären på de utlovade varorna eller tjänsterna).

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

3. Ett företag ska tillämpa IFRS 17 på

   a) försäkringsavtal, inbegripet *återförsäkringsavtal*, som det utfärdar,

   b) återförsäkringsavtal som det innehar, och

   c) *investeringsavtal med diskretionära resultatandelar* som det utfärdar, förutsatt att företaget även utfärdar försäkringsavtal.

4. Alla hänvisningar till försäkringsavtal i IFRS 17 gäller även följande:

   a) Innehavda återförsäkringsavtal, förutom

      i) hänvisningar till utfärdade försäkringsavtal, och

      ii) det som anges i punkterna 60–70A.

   b) Investeringsavtal med diskretionära resultatandelar, som avses i punkt 3 c, förutom hänvisningen till försäkringsavtal i punkt 3 c och det som anges i punkt 71.

5. Alla hänvisningar i IFRS 17 till utfärdade försäkringsavtal gäller även försäkringsavtal som företaget anskaffat i en överlåtelse av försäkringsavtal eller ett rörelseförvärv och som inte är innehavda återförsäkringsavtal.

6. I bilaga A definieras ett försäkringsavtal, och punkterna B2–B30 i bilaga B innehåller vägledning om definitionen av ett försäkringsavtal.

7. Ett företag får inte tillämpa IFRS 17 på

   a) garantier som utfärdas av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist i samband med försäljning av dess varor eller tjänster till en kund (se IFRS 15 *Intäkter från avtal med kunder*),

   b) arbetsgivares tillgångar och skulder inom ramen för pensionsstiftelser (se IAS 19 *Ersättningar till anställda* och IFRS 2 *Aktierelaterade ersättningar*) och pensionsförpliktelser rapporterade enligt förmånsbestämda pensionsplaner (se IAS 26 *Redovisning av pensionsstiftelser*),

c) avtalsenliga rättigheter eller avtalsenliga förpliktelser som är villkorade av ett framtida utnyttjande av, eller rätten att utnyttja, en icke-finansiell post (exempelvis vissa licensavgifter, royaltyer, rörliga och andra villkorade leasingavgifter och liknande poster: se IFRS 15, IAS 38 *Immateriella tillgångar* och IFRS 16 *Leasingavtal*),

d) restvärdesgarantier som utfärdas av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist och en leasetagares restvärdesgarantigarantier när dessa är inbäddade i ett leasingavtal (se IFRS 15 och IFRS 16),

e) finansiella garantiavtal, såvida inte utfärdaren tidigare uttryckligen har försäkrat att den betraktar sådana avtal som försäkringsavtal och har använt den redovisning som är tillämplig på försäkringsavtal. Utfärdaren ska välja att tillämpa antingen IFRS 17 eller IAS 32 *Finansiella instrument: Klassificering*, IFRS 7 *Finansiella instrument: Upplysningar* och IFRS 9 *Finansiella instrument* på sådana finansiella garantiavtal; utfärdaren har möjlighet att göra detta val för varje avtal, men valet för varje avtal är oåterkalleligt,

f) villkorad tilläggsköpeskilling som utgör fordran eller skuld i ett rörelseförvärv (se IFRS 3 *Rörelseförvärv*),

g) försäkringsavtal där företaget är *försäkringstagaren*, såvida inte dessa avtal är innehavda återförsäkringsavtal (se punkt 3 b).

h) kreditkortsavtal, eller liknande avtal som tillhandahåller kredit- eller betalningsarrangemang, som endast uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal om en bedömning av den *försäkringsrisk* som är knuten till en enskild kund inte återspeglas i priset när företaget prissätter avtalet med den kunden (se IFRS 9 och andra tillämpliga IFRS-standarder); men om, och endast om, det enligt IFRS 9 krävs att företag avskiljer en komponent för försäkringsskydd (se punkt 2.1 e iv i IFRS 9) som är inbäddad i ett sådant avtal ska företaget tillämpa IFRS 17 på den komponenten.

8. Vissa avtal uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal men har tillhandahållande av tjänster till fast avgift som sitt huvudsakliga syfte. Ett företag kan välja att tillämpa IFRS 15 i stället för IFRS 17 på sådana avtal som det utfärdar endast om vissa särskilda villkor uppfylls. Företaget har möjlighet att göra detta val för varje avtal, men valet för varje avtal är oåterkalleligt. Villkoren är följande:

a) En riskbedömning av en enskild kund återspeglas inte i priset när företaget prissätter avtalet med den kunden.

b) Avtalet ersätter kunden genom tjänster snarare än genom kontantutbetalningar till kunden.

c) Den försäkringsrisk som överförs genom avtalet uppkommer främst genom kundens användning av tjänster och inte genom osäkerhet om kostnaden för dessa tjänster.

8A Vissa avtal uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal men begränsar ersättningen för *försäkrade händelser* till det belopp som annars krävs för att reglera försäkringstagarens skyldighet till följd av avtalet (exempelvis lån med efterskänkande vid dödsfall). Ett företag måste välja att tillämpa antingen IFRS 17 eller IFRS 9 på sådana avtal som det utfärdar, såvida dessa avtal inte är undantagna från tillämpningsområdet för IFRS 17 genom punkt 7. Företaget ska göra detta val för varje *portfölj med försäkringsavtal* och valet för varje portfölj är oåterkalleligt.

Kombination av försäkringsavtal

9. En uppsättning eller serie av försäkringsavtal med samma eller en anknuten motpart kan ge, eller vara utformade att ge, en övergripande kommersiell effekt. Vid redovisning av innehållet av sådana avtal kan det vara nödvändigt att behandla uppsättningen eller serien av avtal som en helhet. Om rättigheterna eller skyldigheterna i ett avtal exempelvis enbart syftar till att upphäva rättigheterna eller skyldigheterna i ett annat avtal som ingåtts vid samma tidpunkt med samma motpart blir den kombinerade effekten att inga rättigheter eller skyldigheter föreligger.

Avskiljande av komponenter från ett försäkringsavtal (punkterna B31–B35)

10. Ett försäkringsavtal kan innehålla en eller flera komponenter som skulle fallit inom en annan standards tillämpningsområde om de hade varit separata avtal. Ett försäkringsavtal kan exempelvis innehålla en *investeringskomponent* eller en komponent för tjänster utöver *försäkringsavtalstjänster* (eller båda). Ett företag ska tillämpa punkterna 11–13 för att identifiera och redovisa avtalets komponenter.

11. Företaget ska

a) tillämpa IFRS 9 för att fastställa om det finns ett inbäddat derivat som ska avskiljas, och i så fall, hur det derivatet ska redovisas,

b) från ett värdförsäkringsavtal avskilja en investeringskomponent endast om denna investeringskomponent är distinkt (se punkterna B31–B32). Företaget ska tillämpa IFRS 9 vid redovisning av den avskilda investeringskomponenten såvida det inte är ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller under tillämpningsområdet för IFRS 17 (se punkt 3 c).

12. Ett företag ska efter att ha tillämpat punkt 11 för att avskilja alla kassaflöden som är kopplade till inbäddade derivat och distinkta investeringskomponenter, från värdförsäkringsavtalet avskilja alla löften om att till försäkringstagaren överföra distinkta varor eller tjänster som inte är försäkringsavtalstjänster, genom tillämpning av punkt 7 i IFRS 15. Företaget ska redovisa sådana löften genom tillämpning av IFRS 15. När företaget tillämpar punkt 7 i IFRS 15 för att avskilja löftet, ska det tillämpa punkterna B33–B35 i IFRS 17 och, vid det första redovisningstillfället

a) tillämpa IFRS 15 för att fördela kassainflödena mellan försäkringskomponenten och alla löften om att tillhandahålla distinkta varor eller tjänster som inte är försäkringsavtalstjänster, och

b) fördela kassautflödena mellan försäkringskomponenten och utlovade varor eller tjänster som inte är försäkringsavtalstjänster som redovisats genom tillämpning av IFRS 15 så att

i) kassautflöden som har direkt samband med en viss komponent hänförs till den komponenten, och

ii) alla återstående kassautflöden fördelas på ett systematiskt och rationellt sätt som återspeglar de kassautflöden som företaget skulle förväntat sig om den komponenten hade varit ett separat avtal.

13. Ett företag ska efter att ha tillämpat punkterna 11–12 tillämpa IFRS 17 på värdförsäkringsavtalets alla återstående komponenter. Alla hänvisningar i IFRS 17 till inbäddade derivat ska hädanefter avse derivat som inte har avskilts från värdförsäkringsavtalet, och alla hänvisningar till investeringskomponenter ska avse investeringskomponenter som inte har avskilts från värdförsäkringsavtalet (förutom hänvisningarna i punkterna B31–B32).

FÖRSÄKRINGSAVTALENS AGGREGERINGSNIVÅ

14. **Ett företag ska identifiera portföljer med försäkringsavtal. En portfölj omfattar avtal som är föremål för likartade risker och som förvaltas tillsammans. Avtal inom en produktlinje förväntas ha likartade risker och förväntas således finnas i samma portfölj om de förvaltas tillsammans. Avtal inom olika produktlinjer (exempelvis garanterade annuiteter med fast utbetalning mot en engångsbetald premie jämfört med ren livförsäkring) förväntas inte ha likartade risker och förväntas således finnas i olika portföljer.**

15. **Punkterna 16–24 ska tillämpas på utfärdade försäkringsavtal. Kraven på aggregeringsnivå för innehavda återförsäkringsavtal återges i punkt 61.**

16. **Ett företag ska som ett minimum dela upp en portfölj med utfärdade försäkringsavtal enligt följande:**

a) **En grupp av avtal som är förlustavtal vid det första redovisningstillfället, om sådana finns.**

b) **En grupp av avtal för vilka det vid det första redovisningstillfället inte föreligger någon betydande risk att de i ett senare skede blir förlustavtal, om sådana finns.**

c) **En grupp bestående av de resterande avtalen i portföljen, om sådana finns.**

17. Om ett företag har rimliga och verifierbara uppgifter som gör att det kan dra slutsatsen att samtliga avtal i en uppsättning avtal, vid tillämpning av punkt 16, kommer att hamna i samma grupp, kan det värdera uppsättningen avtal för att avgöra om det är en uppsättning förlustavtal (se punkt 47) och bedöma uppsättningen avtal för att avgöra om det inte föreligger någon betydande risk att avtalen blir förlustavtal i ett senare skede (se punkt 19). Om företaget inte har rimliga och verifierbara uppgifter som gör att det kan dra slutsatsen att alla avtal i en uppsättning avtal kommer att hamna i samma grupp, ska det avgöra vilken grupp avtalen tillhör genom att bedöma de enskilda avtalen.

18. För utfärdade avtal som företaget tillämpar premiefördelningsmetoden på (se punkterna 53–59) ska företaget anta att inga avtal i portföljen är förlustavtal vid det första redovisningstillfället, såvida inte fakta och omständigheter tyder på något annat. Företaget ska bedöma om avtal som inte är förlustavtal vid det första redovisningstillfället inte löper någon betydande risk att bli förlustavtal i ett senare skede genom att bedöma sannolikheten för att relevanta fakta och omständigheter ändras.

19. För utfärdade avtal som företaget inte tillämpar premiefördelningsmetoden på (se punkterna 53–54) ska företaget göra en bedömning av om avtal som inte är förlustavtal vid det första redovisningstillfället inte löper någon betydande risk att bli förlustavtal, baserad på följande:

a) Sannolikheten för ändringar av antaganden som, om de ägde rum, skulle leda till att avtalen blir förlustavtal.

b) Uppskattningar från företagets interna rapportering. Vid bedömningen av huruvida avtal som inte är förlustavtal vid det första redovisningstillfället inte löper stor risk att bli förlustavtal gäller följande:

i) Företaget får inte bortse från information som erhållits genom företagets interna rapportering om hur ändringar av antaganden avseende olika avtal påverkar risken att de blir förlustavtal.

ii) Företaget behöver dock inte samla in ytterligare information utöver den som erhålls genom företagets interna rapportering om effekterna av ändrade antaganden på olika avtal.

20. Om avtal i en portfölj genom tillämpning av punkterna 14–19 skulle hamna i olika grupper endast på grund av att lagar eller andra författningar specifikt begränsar företagets praktiska möjlighet att fastställa olika pris- eller förmånsnivåer för försäkringstagare med olika egenskaper, får företaget låta dessa avtal ingå i samma grupp. Ett företag ska inte tillämpa denna punkt på motsvarande sätt på andra poster.

21. Ett företag får dela in de grupper som beskrivs i punkt 16 i undergrupper. Ett företag kan exempelvis välja att dela in sin portfölj i

a) fler grupper som inte är förlustavtal vid det första redovisningstillfället – om företagets interna rapportering ger information som särskiljer

i) olika lönsamhetsnivåer, eller

ii) olika möjligheter att avtal blir förlustavtal efter det första redovisningstillfället, och

b) mer än en grupp av avtal som är förlustavtal vid det första redovisningstillfället – om företagets interna rapportering ger mer detaljerad information om i vilken utsträckning avtalen är förlustavtal.

22. **Ett företag får inte låta avtal som utfärdats med mer än ett års mellanrum ingå i samma grupp. Detta uppnås genom att företaget om det är nödvändigt gör en ytterligare uppdelning av de grupper som anges i punkterna 16–21.**

23. En *grupp av försäkringsavtal* ska omfatta ett enda avtal om detta följer av tillämpning av punkterna 14–22.

24. Ett företag ska tillämpa redovisnings- och värderingskraven i IFRS 17 på grupper av avtal som fastställts genom tillämpning av punkterna 14–23. Företaget ska fastställa grupperna vid det första redovisningstillfället och lägga till avtal till grupperna genom tillämpning av punkt 28. Företaget får inte göra en ny bedömning av grupperna i ett senare skede. Vid värdering av en grupp av avtal kan ett företag uppskatta *kassaflödena för åtaganden* på en högre aggregeringsnivå än för gruppen eller portföljen, förutsatt att företaget kan inkludera relevanta kassaflöden för åtaganden i värderingen av gruppen genom att tillämpa punkterna 32 a, 40 a i och 40 b, och fördela sådana uppskattningar på grupper av avtal.

REDOVISNING

25. **Ett företag ska redovisa en grupp av utfärdade försäkringsavtal från och med den av följande tidpunkter som infaller först:**

a) **Början av försäkringsskyddets *löptid* för gruppen av avtal.**

b) **Dagen då den första inbetalningen från en försäkringstagare i gruppen förfaller till betalning.**

c) **För en grupp av förlustavtal, tidpunkten då gruppen blir förlustavtal.**

26. Om inget avtalsenligt förfallodatum finns ska den första inbetalningen från en försäkringstagare anses förfalla till betalning när inbetalningen mottas. Ett företag ska fastställa om det finns avtal som utgör en grupp av förlustavtal genom tillämpning av punkt 16 före den först infallande av de tidpunkter som anges i punkt 25 a och b om fakta och omständigheter tyder på att en sådan grupp finns.

27. [Utgår]

28. När en grupp av försäkringsavtal redovisas i en rapportperiod ska ett företag endast ta med avtal som individuellt uppfyller ett av kriterierna i punkt 25 och göra uppskattningar av diskonteringssatserna vid det första redovisningstillfället (se punkt B73) och de försäkringsskyddsenheter som tillhandahållits under rapportperioden (se punkt B119). Företaget får utfärda fler avtal inom gruppen efter rapportperiodens slut, med förbehåll för det som föreskrivs i punkterna 14–22. Företaget ska lägga till varje avtal till den grupp under rapportperioden för vilken de uppfyller ett av kriterierna i punkt 25. Detta kan leda till ändringar av fastställandet av diskonteringssatser vid det första redovisningstillfället vid tillämpning av punkt B73. Företaget ska tillämpa de ändrade diskonteringssatserna från och med början av den rapportperiod under vilken de nya avtalen läggs till i gruppen.

Kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (punkterna B35A–B35D)

28A Ett företag ska fördela *kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal* på grupper av försäkringsavtal på ett systematiskt och rationellt sätt genom tillämpning av punkterna B35A–B35B, såvida det inte väljer att redovisa dem som kostnader genom tillämpning av punkt 59 a.

28B Ett företag som inte tillämpar punkt 59 a ska som tillgång redovisa erlagda kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (eller kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal för vilka en skuld har redovisats genom tillämpning av en annan IFRS-standard) innan den tillhörande gruppen av försäkringsavtal redovisas. Företaget ska redovisa en sådan tillgång för varje tillhörande grupp av försäkringsavtal.

28C Ett företag ska från rapporten över finansiell ställning ta bort en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal när dessa kassaflöden ingår i värderingen av den tillhörande gruppen av försäkringsavtal genom tillämpning av punkt 38 c i eller punkt 55 a iii.

28D Om punkt 28 är tillämplig ska ett företag tillämpa punkterna 28B–28C i enlighet med punkt B35C.

28E Vid slutet av varje rapportperiod ska ett företag bedöma möjligheten till återvinning av en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal om fakta och omständigheter tyder på att tillgången kan behöva skrivas ned (se punkt B35D). Om ett företag har konstaterat att ett nedskrivningsbehov föreligger ska företaget justera det redovisade värdet för tillgången och redovisa nedskrivningen i resultatet.

28F Ett företag ska i resultatet redovisa en återföring av en nedskrivning, helt eller delvis, som tidigare redovisats genom tillämpning av punkt 28E och öka tillgångens redovisade värde, i den mån omständigheterna för nedskrivning inte längre föreligger eller har förbättrats.

VÄRDERING (PUNKTERNA B36–B119F)

29. Ett företag ska tillämpa punkterna 30–52 på alla grupper av försäkringsavtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, med följande undantag:

a) För grupper av försäkringsavtal som uppfyller något av kriterierna i punkt 53 får företaget förenkla värderingen av gruppen genom att tillämpa premiefördelningsmetoden i punkterna 55–59.

b) För grupper av innehavda återförsäkringsavtal ska företaget tillämpa punkterna 32–46, i enlighet med kraven i punkterna 63–70A. Punkt 45 (om *försäkringsavtal med direkt resultatandel*) och punkterna 47–52 (om förlustavtal) tillämpas inte på grupper av innehavda återförsäkringsavtal.

c) För grupper av investeringsavtal med diskretionära resultatandelar ska företaget tillämpa punkterna 32–52 i deras ändrade form enligt punkt 71.

30. När IAS 21 *Effekterna av ändrade valutakurser* tillämpas på en grupp av försäkringsavtal som genererar kassaflöden i utländsk valuta ska företaget behandla gruppen av avtal, inklusive *den avtalsenliga marginalen*, som en monetär post.

31. I de finansiella rapporterna för ett företag som utfärdar försäkringsavtal får kassaflödena för åtaganden inte återspegla företagets risk för utebliven fullgörelse (risk för utebliven fullgörelse definieras i IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*).

Värdering vid det första redovisningstillfället (punkterna B36–B95F)

32. **Vid det första redovisningstillfället ska ett företag värdera en grupp av försäkringsavtal utifrån det sammanlagda beloppet av följande:**

a) **Kassaflödena för åtaganden, som består av**

i) **uppskattningar av framtida kassaflöden (punkterna 33–35),**

ii) **en justering som återspeglar pengars tidsvärde och de *finansiella risker* som är förknippade med framtida kassaflöden, i den mån de finansiella riskerna inte ingår i uppskattningarna av framtida kassaflöden (punkt 36), och**

iii) **en *riskjustering för icke-finansiell risk* (punkt 37).**

b) **Den avtalsenliga marginalen, som värderas med tillämpning av punkterna 38–39.**

Uppskattningar av framtida kassaflöden (punkterna B36–B71)

33. **Ett företag ska vid värdering av en grupp av försäkringsavtal räkna med alla framtida kassaflöden inom gränsen för varje avtal i gruppen (se punkt 34). Vid tillämpning av punkt 24 får ett företag uppskatta framtida kassaflöden på en högre aggregeringsnivå och sedan fördela dessa kassaflöden för åtaganden på enskilda grupper av avtal. Uppskattningar av framtida kassaflöden ska**

a) **på ett neutralt sätt inkludera alla rimliga och verifierbara uppgifter – som kan fås fram utan onödiga kostnader och insatser – om belopp, tidpunkt och osäkerhet när det gäller dessa framtida kassaflöden (se punkterna B37–B41); för att göra detta ska företaget uppskatta det förväntade värdet (dvs. det sannolikhetsbedömda genomsnittet) av samtliga möjliga utfall,**

b) **återspegla företagets perspektiv, förutsatt att uppskattningarna av alla relevanta marknadsvariabler är förenliga med observerbara marknadspriser för dessa variabler (se punkterna B42–B53),**

c) **vara aktuella – uppskattningarna ska återspegla de förhållanden som förelåg vid värderingstidpunkten, inbegripet antaganden om framtiden vid denna tidpunkt (se punkterna B54–B60),**

d) **vara explicita – företaget ska uppskatta justeringen för icke-finansiell risk separat från de andra uppskattningarna (se punkt B90); företaget ska också uppskatta kassaflödena separat från justeringen för pengars tidsvärde och finansiell risk, såvida inte den lämpligaste värderingsmetoden kombinerar dessa uppskattningar (se punkt B46).**

34. Kassaflöden befinner sig inom gränsen för ett försäkringsavtal om de uppkommer från materiella rättigheter och skyldigheter som föreligger under den rapportperiod inom vilken företaget kan tvinga försäkringstagaren att betala premier eller inom vilken företaget har en materiell skyldighet att tillhandahålla försäkringstagaren försäkringsavtalstjänster (se punkterna B61–B71). En materiell skyldighet att tillhandahålla försäkringsavtalstjänster upphör

a) när det är praktiskt möjligt för företaget att på nytt bedöma den berörda försäkringstagarens risker och företaget därmed kan fastställa ett pris eller en förmånsnivå som fullt ut återspeglar dessa risker, eller

b) när båda följande kriterier är uppfyllda:

i) Det är praktiskt möjligt för företaget att på nytt bedöma riskerna förknippade med den portfölj av försäkringsavtal där avtalen ingår och företaget därmed kan fastställa ett pris eller en förmånsnivå som fullt ut återspeglar dessa risker.

ii) Prissättningen för premier fram till den dag då riskerna bedöms på nytt tar inte hänsyn till de risker som avser perioder efter tidpunkten för den nya bedömningen.

35. Ett företag får inte som en skuld eller tillgång redovisa belopp som avser sådana förväntade premier eller förväntade skador som faller utanför gränsen för försäkringsavtalet. Sådana belopp avser framtida försäkringsavtal.

Diskonteringssatser (punkterna B72–B85)

36. **Ett företag ska justera uppskattningarna om framtida kassaflöden för att återspegla pengars tidsvärde och de finansiella risker som är förknippade med dessa kassaflöden, i den mån de finansiella riskerna inte ingår i uppskattningarna av kassaflöden. De diskonteringssatser som tillämpas på de uppskattningar av framtida kassaflöden som avses i punkt 33 ska**

a) **återspegla pengars tidsvärde, kassaflödenas egenskaper och försäkringsavtalens likviditetsegenskaper,**

b) **vara förenliga med observerbara aktuella marknadspriser (om sådana finns) för finansiella instrument med kassaflöden vars egenskaper är förenliga med försäkringsavtalens egenskaper med avseende på exempelvis tidpunkter, valuta och likviditet, och**

c) **utesluta effekten av faktorer som påverkar sådana observerbara marknadspriser men som inte påverkar försäkringsavtalens framtida kassaflöden.**

Riskjustering för icke-finansiell risk (punkterna B86–B92)

37. **Ett företag ska justera uppskattningen av nuvärdet av framtida kassaflöden så att den återspeglar den ersättning som företaget kräver för att bära den osäkerhet avseende storleken på och tidpunkten för kassaflöden som uppkommer från icke-finansiell risk.**

Avtalsenlig marginal

38. **Den avtalsenliga marginalen är en komponent i tillgången eller skulden för gruppen av försäkringsavtal som motsvarar den ej intjänade vinst som företaget kommer att redovisa när det tillhandahåller försäkringsavtalstjänster i framtiden. Företaget ska vid det första redovisningstillfället värdera den avtalsenliga marginalen för en grupp av försäkringsavtal till ett belopp som, såvida inte punkt 47 (om förlustavtal) eller punkt B123A (om försäkringsintäkter avseende punkt 38 c ii) tillämpas, innebär att varken kostnader eller intäkter uppstår**

a) **vid det första redovisningstillfället av ett belopp för kassaflödena för åtaganden, värderade med tillämpning av punkterna 32–37,**

b) **från alla kassaflöden som uppkommer från avtalen i den gruppen vid denna tidpunkt,**

c) **från borttagande från rapporten över finansiell ställning vid det första redovisningstillfället av**

i) **varje tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal genom tillämpning av punkt 28C, och**

ii) **varje övrig tillgång eller skuld som tidigare redovisats för kassaflöden avseende gruppen av avtal enligt vad som anges i punkt B66A.**

39. För försäkringsavtal som anskaffats i en överlåtelse av försäkringsavtal eller ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3 ska ett företag tillämpa punkt 38 i enlighet med punkterna B93–B95F.

Efterföljande värdering

40. **Det redovisade värdet för en grupp av försäkringsavtal vid utgången av varje rapportperiod ska vara summan av**

a) ***skulden för återstående försäkringsskydd*, som utgörs av**

i) **de kassaflöden för åtaganden som avser framtida tjänst fördelade på den gruppen vid den tidpunkten, värderade med tillämpning av punkterna 33–37 och B36–B92,**

ii) **gruppens avtalsenliga marginal vid den tidpunkten, värderad med tillämpning av punkterna 43–46,**

b) ***skulden för inträffade skador*, som utgörs av de kassaflöden för åtaganden som avser tidigare tjänster fördelade på den gruppen per den tidpunkten, värderade med tillämpning av punkterna 33–37 och B36–B92.**

41. **Ett företag ska redovisa intäkter och kostnader för följande förändringar i det redovisade värdet av skulden för återstående försäkringsskydd:**

a) **Försäkringsintäkter – för en minskning av skulden för återstående försäkringsskydd till följd av tjänster som tillhandahållits under perioden, värderade med tillämpning av punkterna B120–B124.**

b) **Kostnader för försäkringstjänster – för förluster hänförliga till grupper av förlustavtal, och återföring av sådana förluster (se punkterna 47–52).**

c) **Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal – för effekten av pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk, i enlighet med punkt 87.**

42. **Ett företag ska redovisa intäkter och kostnader för följande förändringar i det redovisade värdet av skulden för inträffade skador:**

a) **Kostnader för försäkringstjänster – för den ökning av skulden till följd av skador och kostnader som uppkommit under perioden, exklusive investeringskomponenter.**

b) **Kostnader för försäkringstjänster – för efterföljande förändringar i kassaflöden för skulder för inträffade skador och uppkomna kostnader.**

c) **Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal – för effekten av pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk, i enlighet med punkt 87.**

Avtalsenlig marginal (punkterna B96–B119B)

43. **Den avtalsenliga marginalen vid rapportperiodens utgång motsvarar den vinst i en grupp av försäkringsavtal som ännu inte har redovisats i resultatet på grund av att den avser framtida tjänst enligt avtalen i gruppen.**

44. För *försäkringsavtal utan direkt resultatandel* ska den avtalsenliga marginalens redovisade värde för en grupp av avtal vid rapportperiodens utgång vara lika med det redovisade värdet vid rapportperiodens början, justerat för följande:

a) Effekten av nya avtal som lagts till i gruppen (se punkt 28).

b) Påförd ränta på den avtalsenliga marginalens redovisade värde under rapportperioden, värderad med de diskonteringssatser som anges i punkt B72 b.

c) De förändringar i kassaflöden för åtaganden som avser framtida tjänst och som anges i punkterna B96–B100, förutom då

i) ökningar av kassaflödena för åtaganden överstiger den avtalsenliga marginalens redovisade värde och detta ger upphov till en förlust (se punkt 48 a), eller

ii) sådana minskningar av kassaflödena för åtaganden fördelas på förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd, med tillämpning av punkt 50 b.

d) Effekten av valutakursdifferenser på den avtalsenliga marginalen.

e) De belopp som redovisas som försäkringsintäkter på grund av överföring av försäkringsavtalstjänster under perioden, fastställt genom fördelning av den återstående avtalsenliga marginalen vid rapportperiodens utgång (innan någon fördelning görs) över försäkringsskyddets aktuella och återstående löptid, med tillämpning av punkt B119.

45. För försäkringsavtal med direkt resultatandel (se punkterna B101–B118) ska det redovisade värdet av den avtalsenliga marginalen för en grupp av avtal vid rapportperiodens utgång vara lika med det redovisade värdet vid rapportperiodens början, justerat för de belopp som avses i leden a–e nedan. Ett företag behöver inte identifiera dessa justeringar separat. I stället kan ett sammanlagt belopp fastställas för vissa eller samtliga justeringar. Justeringarna är följande:

a) Effekten av nya avtal som lagts till i gruppen (se punkt 28).

b) Förändringen av beloppet för företagets andel av *de underliggande posternas* verkliga värde (se punkt B104 b i), förutom då

i) punkt B115 (om riskminskning) tillämpas,

ii) minskningen av beloppet för företagets andel av de underliggande posternas verkliga värde överstiger den avtalsenliga marginalens redovisade värde och detta ger upphov till en förlust (se punkt 48), eller

iii) ökningen av beloppet för företagets andel av de underliggande posternas verkliga värde återför det belopp som avses i led ii.

c) De förändringar i kassaflöden för åtaganden som avser framtida tjänst och som anges i punkterna B101–B118, förutom då

i) punkt B115 (om riskminskning) tillämpas,

ii) ökningar av kassaflödena för åtaganden överstiger den avtalsenliga marginalens redovisade värde och detta ger upphov till en förlust (se punkt 48), eller

iii) sådana minskningar av kassaflödena för åtaganden fördelas på förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd, med tillämpning av punkt 50 b.

d) Effekten av valutakursdifferenser på den avtalsenliga marginalen.

e) De belopp som redovisas som försäkringsintäkter på grund av överföring av försäkringsavtalstjänster under perioden, fastställt genom fördelning av den återstående avtalsenliga marginalen vid rapportperiodens utgång (innan någon fördelning görs) över försäkringsskyddets aktuella och återstående löptid, med tillämpning av punkt B119.

46. Vissa förändringar i den avtalsenliga marginalen uppväger förändringar i kassaflödena för skulden för återstående försäkringsskydd och medför därför ingen förändring i det totala redovisade värdet av skulden för återstående försäkringsskydd. I den mån förändringarna i den avtalsenliga marginalen inte uppväger förändringarna i kassaflödena för åtaganden för skulden för återstående försäkringsskydd ska företaget redovisa intäkter och kostnader för dessa förändringar med tillämpning av punkt 41.

Förlustavtal

47. Ett försäkringsavtal är ett förlustavtal vid det första redovisningstillfället om de kassaflöden för åtaganden som fördelas på avtalet, tidigare redovisade kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal och kassaflöden som uppkommer från avtalet vid det första redovisningstillfället sammanlagt innebär ett nettoutflöde. I enlighet med punkt 16 a ska ett företag gruppera sådana avtal separat från avtal som inte är förlustavtal. Ett företag får, om punkt 17 tillämpas, identifiera gruppen av förlustavtal genom att värdera en uppsättning av avtal snarare än enskilda avtal. Ett företag ska redovisa en förlust i resultatet för nettoutflödet för grupper av förlustavtal, vilket medför att det redovisade värdet för gruppens skuld är lika med kassaflödena för åtaganden och att gruppens avtalsenliga marginal är noll.

48. En grupp av försäkringsavtal blir en grupp av förlustavtal (eller en mer förlustbringande grupp av förlustavtal) vid efterföljande värdering om följande belopp överstiger den avtalsenliga marginalens redovisade värde:

a) Ofördelaktiga förändringar rörande framtida tjänst avseende de kassaflöden för åtaganden som fördelas på gruppen och som uppkommer från ändrade uppskattningar av framtida kassaflöden och riskjusteringen för icke-finansiell risk.

b) För en grupp av försäkringsavtal med direkt resultatandel, minskningen av beloppet för företagets andel av de underliggande posternas verkliga värde.

Vid tillämpning av punkterna 44 c i, 45 b ii och 45 c ii ska företaget redovisa en förlust i resultatet som motsvarar det överstigande beloppet.

49. Ett företag ska fastställa (eller öka) en förlustkomponent för skulden för återstående försäkringsskydd för en grupp av förlustavtal som visar de förluster som redovisats med tillämpning av punkterna 47–48. Förlustkomponenten fastställer de belopp som i resultatet anges som återföring av förluster hänförliga till grupper av förlustavtal och den utesluts således från fastställandet av försäkringsintäkter.

50. Efter det att ett företag har redovisat en förlust för en grupp av förlustavtal ska det fördela följande:

a) De efterföljande förändringarna i kassaflödena för åtaganden från skulden för återstående försäkringsskydd som anges i punkt 51, på systematisk grund mellan

i) förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd,

ii) skulden för återstående försäkringsskydd, exklusive förlustkomponenten.

b) Enbart på förlustkomponenten till dess denna komponent har minskats till noll:

i) Varje efterföljande minskning avseende framtida tjänst i de kassaflöden för åtaganden som fördelas på gruppen och som uppkommer från ändrade uppskattningar av framtida kassaflöden och riskjusteringen för icke-finansiell risk.

ii) Varje efterföljande ökning av beloppet för företagets andel av de underliggande posternas verkliga värde.

Vid tillämpning av punkterna 44 c ii, 45 b iii och 45 c iii ska företaget endast justera den avtalsenliga marginalen för minskningar som överstiger det belopp som fördelats på förlustkomponenten.

51. De efterföljande förändringar i kassaflödena för åtaganden från skulden för återstående försäkringsskydd som ska fördelas med tillämpning av punkt 50 a är

a) uppskattningar av nuvärdet av framtida kassaflöden för skador och kostnader som frigörs från skulden för återstående försäkringsskydd till följd av uppkomna kostnader för försäkringstjänster,

b) förändringar i den riskjustering för icke-finansiell risk som redovisas i resultatet till följd av upplösningen av risk, och

c) finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal.

52. Den systematiska fördelning som krävs enligt punkt 50 a ska leda till att de totalbelopp som fördelas på förlustkomponenten i enlighet med punkterna 48–50 är lika med noll vid utgången av försäkringsskyddets löptid för en grupp av avtal.

Premiefördelningsmetoden

53. Ett företag får endast förenkla värderingen av en grupp av försäkringsavtal genom att använda den premiefördelningsmetod som beskrivs i punkterna 55–59 om något av följande gäller vid gruppens bildande:

a) Företaget kan rimligen förvänta sig att en sådan förenkling leder till en värdering av skulden för gruppens återstående försäkringsskydd som inte väsentligt skiljer sig från en värdering som skulle följa av tillämpning av kraven i punkterna 32–52.

b) Försäkringsskyddets löptid för vart och ett av avtalen i gruppen (inklusive försäkringsavtalstjänster som uppkommer från alla premier inom gränsen för avtalet, som fastställs vid den tidpunkten med tillämpning av punkt 34) är högst ett år.

54. Kriteriet i punkt 53 a är inte uppfyllt om företaget vid gruppens bildande förväntar sig betydande variationer i kassaflöden för åtaganden som kan påverka värderingen av skulden för återstående försäkringsskydd under perioden innan en skada inträffar. Variationen i kassaflödena för åtaganden ökar exempelvis med

a) omfattningen av framtida kassaflöden som avser derivat som är inbäddade i avtalen, och

b) längden på försäkringsskyddets löptid för gruppen av avtal.

55. När ett företag tillämpar premiefördelningsmetoden ska företaget värdera skulden för återstående försäkringsskydd enligt följande:

a) Vid det första redovisningstillfället är skuldens redovisade värde

i) de premier, om sådana finns, som erhållits vid det första redovisningstillfället,

ii) minus alla kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal vid den tidpunkten, såvida inte företaget väljer att redovisa betalningarna som en kostnad med tillämpning av punkt 59 a,

iii) plus eller minus alla belopp som följer av borttagande från rapporten över finansiell ställning vid den tidpunkten av

1. varje tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal genom tillämpning av punkt 28C, och

2. varje övrig tillgång eller skuld som tidigare redovisats för kassaflöden avseende gruppen av avtal enligt vad som anges i punkt B66A.

b) Vid utgången av varje efterföljande rapportperiod är skuldens redovisade värde det redovisade värdet vid rapportperiodens början

i) plus de premier som erhållits under perioden,

ii) minus kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal, såvida inte företaget väljer att redovisa betalningarna som en kostnad med tillämpning av punkt 59 a,

iii) plus alla belopp som avser avskrivning av kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som redovisats som en kostnad under rapportperioden, såvida inte företaget väljer att redovisa kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som kostnad med tillämpning av punkt 59 a,

iv) plus alla justeringar för en finansieringskomponent med tillämpning av punkt 56,

v) minus det belopp som redovisats som försäkringsintäkter för tjänster som tillhandahållits under den perioden (se punkt B126), och

vi) minus alla investeringskomponenter som betalats eller överförts till skulden för inträffade skador.

56. Om försäkringsavtal i gruppen har en betydande finansieringskomponent ska ett företag justera det redovisade värdet av skulden för återstående försäkringsskydd för att återspegla pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk med tillämpning av de diskonteringssatser som anges i punkt 36, fastställt vid det första redovisningstillfället. Företaget behöver inte justera det redovisade värdet av skulden för återstående försäkringsskydd för att återspegla pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk om företaget vid det första redovisningstillfället förväntar sig att tidsperioden mellan tillhandahållandet av varje del av tjänsterna och tillhörande premieförfallodag är högst ett år.

57. Om fakta och omständigheter någon gång under försäkringsskyddets löptid tyder på att en grupp av försäkringsavtal är en grupp av förlustavtal ska företaget beräkna skillnaden mellan

a) det redovisade värdet av skulden för återstående försäkringsskydd, som fastställs med tillämpning av punkt 55, och

b) de kassaflöden för åtaganden som avser gruppens återstående försäkringsskydd, med tillämpning av punkterna 33–37 och B36–B92. Företaget får emellertid inte – om det vid tillämpning av punkt 59 b inte justerar skulden för inträffade skador för pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk – inkludera sådana justeringar i kassaflödena för åtaganden.

58. I den mån de kassaflöden för åtaganden som avses i punkt 57 b överstiger det redovisade värde som avses i punkt 57 a ska företaget redovisa en förlust i resultatet, och öka skulden för återstående försäkringsskydd.

59. Vid tillämpning av premiefördelningsmetoden gäller följande för företaget:

a) Företaget får välja att som kostnader redovisa kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal när det ådrar sig dessa kostnader, förutsatt att försäkringsskyddets löptid för varje avtal i gruppen vid det första redovisningstillfället är högst ett år.

b) Företaget ska värdera skulden för inträffade skador för gruppen av försäkringsavtal till kassaflödena för åtaganden som avser inträffade skador, med tillämpning av punkterna 33–37 och B36–B92. Företaget behöver dock inte justera framtida kassaflöden för pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk om dessa kassaflöden förväntas betalas eller erhållas inom ett år från dagen då skadorna inträffar.

Innehavda återförsäkringsavtal

60. Kraven i IFRS 17 ändras för innehavda återförsäkringsavtal, i enlighet med punkterna 61–70A.

61. Ett företag ska dela upp portföljer med innehavda återförsäkringsavtal genom tillämpning av punkterna 14–24, med undantag för att hänvisningarna till förlustavtal i dessa punkter ska ersättas med en hänvisning till avtal för vilka det finns en nettovinst vid första redovisningstillfället. För vissa innehavda återförsäkringsavtal kommer tillämpning av punkterna 14–24 att leda till en grupp som består av ett avtal.

Redovisning

62. I stället för att tillämpa punkt 25 ska ett företag redovisa en grupp av innehavda återförsäkringsavtal från och med den av följande tidpunkter som infaller först:

a) Början av försäkringsskyddets löptid för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

b) Den tidpunkt när företaget redovisar en grupp av underliggande försäkringsavtal som är förlustavtal genom tillämpning av punkt 25 c, om företaget ingick det tillhörande innehavda återförsäkringsavtalet i gruppen av innehavda återförsäkringsavtal per den tidpunkten eller tidigare.

62A Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 62 a ska ett företag skjuta upp redovisningen av en grupp av innehavda återförsäkringsavtal som tillhandahåller proportionellt försäkringsskydd fram till det första redovisningstillfället för de underliggande försäkringsavtalen, om datumet för den redovisningen inträffar senare än början av försäkringsskyddets löptid för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

Värdering

63. Vid tillämpning av värderingskraven i punkterna 32–36 på innehavda återförsäkringsavtal ska företaget, i den mån även de underliggande avtalen värderas med tillämpning av dessa punkter, använda konsistenta antaganden för att värdera uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal och uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden för gruppen eller grupperna av underliggande försäkringsavtal. Dessutom ska företaget, i uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal, inkludera effekten av risken för utebliven fullgörelse av återförsäkringsavtalet från utfärdarens sida, inbegripet effekten av säkerheter och förluster från tvister.

64. I stället för att tillämpa punkt 37 ska ett företag fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk så att den motsvarar den risk som överförs av innehavaren av gruppen av återförsäkringsavtal till utfärdaren av dessa avtal.

65. De krav i punkt 38 som avser fastställande av den avtalsenliga marginalen vid det första redovisningstillfället ändras för att återspegla det faktum att för en grupp av innehavda återförsäkringsavtal finns ingen ej intjänad vinst utan i stället en nettokostnad eller nettovinst från köp av återförsäkring. Därmed ska företaget, såvida inte punkt 65A är tillämplig, vid det första redovisningstillfället redovisa alla nettokostnader eller nettovinster från köpet av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal som en avtalsenlig marginal värderad till ett belopp motsvarande summan av

a) kassaflödena för åtaganden,

b) det belopp som tagits bort från rapporten över finansiell ställning per den tidpunkten för alla tillgångar eller skulder som tidigare redovisats för kassaflöden avseende gruppen av innehavda återförsäkringsavtal,

c) alla kassaflöden som uppkommit per denna tidpunkt, och

d) alla intäkter som redovisats i resultatet vid tillämpning av punkt 66A.

65A Om nettokostnaden för köp av återförsäkringsskydd avser händelser som inträffade före köpet av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal ska företaget, utan att det påverkar kraven i punkt B5, redovisa en sådan kostnad omedelbart i resultatet.

66. I stället för att tillämpa punkt 44 ska ett företag, för en grupp av innehavda återförsäkringsavtal, värdera den avtalsenliga marginalen vid rapportperiodens utgång som det redovisade värdet fastställt vid rapportperiodens början, justerat för följande:

a) Effekten av nya avtal som lagts till i gruppen (se punkt 28).

b) Påförd ränta på den avtalsenliga marginalens redovisade värde värderad med de diskonteringssatser som anges i punkt B72 b.

ba) Intäkter som redovisats i resultatet under rapportperioden vid tillämpning av punkt 66A.

bb) Återföringar av en förluståtervinningskomponent som redovisats vid tillämpning av punkt 66B (se punkt B119F) i den mån dessa återföringar inte är förändringar i kassaflödena för åtaganden för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

c) Förändringar i kassaflödena för åtaganden, värderade till de diskonteringssatser som är angivna i punkt B72 c, i den mån förändringen avser framtida tjänst, såvida inte

i) förändringen följer av en förändring i kassaflöden för åtaganden som fördelats på en grupp av underliggande försäkringsavtal som inte justerar den avtalsenliga marginalen för gruppen av underliggande försäkringsavtal, eller

ii) förändringen följer av tillämpning av punkterna 57–58 (för förlustavtal), om företaget värderar en grupp av underliggande försäkringsavtal genom tillämpning av premiefördelningsmetoden.

d) Effekten av valutakursdifferenser på den avtalsenliga marginalen.

e) Det belopp som redovisats i resultatet på grund av tjänster som erhållits under perioden, fastställt genom fördelning av den återstående avtalsenliga marginalen vid rapportperiodens utgång (innan någon fördelning görs) över försäkringsskyddets aktuella och återstående löptid för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal, med tillämpning av punkt B119.

66A Ett företag ska justera den avtalsenliga marginalen för en grupp av innehavda återförsäkringsavtal, och till följd av detta redovisa en intäkt, när företaget redovisar en förlust vid det första redovisningstillfället för en grupp av förlustavtal avseende underliggande försäkringsavtal eller när förlustavtal avseende underliggande försäkringsavtal läggs till i en grupp (se punkterna B119C–B119E).

66B Ett företag ska fastställa (eller justera) en förluståtervinningskomponent för tillgången för återstående försäkringsskydd för en grupp av innehavda återförsäkringsavtal som visar återvinningen av förluster som redovisats med tillämpning av punkterna 66 c i–ii och 66A. Förluståtervinningskomponenten fastställer de belopp som anges i resultatet som återföringar av återvunna förluster från innehavda återförsäkringsavtal och utesluts således från fördelningen av erlagda premier till återförsäkraren (se punkt B119F).

67. Förändringar i kassaflöden för åtaganden som beror på förändrad risk för utebliven fullgörelse från utfärdarens sida av ett innehav av ett återförsäkringsavtal avser inte framtida tjänst och ska inte justera den avtalsenliga marginalen.

68. Innehavda återförsäkringsavtal kan inte vara förlustavtal. Därmed gäller inte kraven i punkterna 47–52.

Premiefördelningsmetod för innehavda återförsäkringsavtal

69. Ett företag får tillämpa den premiefördelningsmetod som föreskrivs i punkterna 55–56 och 59 (anpassad för att återspegla de egenskaper hos innehavda återförsäkringsavtal som skiljer sig från utfärdade försäkringsavtal, exempelvis generering av kostnader eller kostnadsminskningar i stället för intäkter) för att förenkla värderingen av en grupp av innehavda återförsäkringsavtal, om vid gruppens bildande

a) företaget rimligen kan förvänta sig att den resulterande värderingen inte väsentligt skiljer sig från resultatet av tillämpning av kraven i punkterna 63–68, eller

b) försäkringsskyddets löptid för vart och ett av avtalen i gruppen av innehavda återförsäkringsavtal (inklusive försäkringsskydd från alla premier inom gränsen för avtalet, som fastställs vid den tidpunkten med tillämpning av punkt 34) är högst ett år.

70. Ett företag kan inte uppfylla villkoret i punkt 69 a om det vid gruppens bildande förväntar sig betydande variationer i kassaflödena för åtaganden som skulle påverka värderingen av tillgången under återstående löptid under perioden innan en skada inträffar. Variationen i kassaflödena för åtaganden ökar exempelvis med

a) omfattningen av framtida kassaflöden som avser derivat som är inbäddade i avtalen, och

b) längden på försäkringsskyddets löptid för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

70A Om ett företag värderar en grupp av innehavda återförsäkringsavtal genom tillämpning av premiefördelningsmetoden ska företaget tillämpa punkt 66A genom att justera tillgångens redovisade värde för återstående löptid för försäkringsskyddet i stället för att justera den avtalsenliga marginalen.

Investeringsavtal med diskretionära resultatandelar

71. Ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar innehåller inte en överföring av betydande försäkringsrisk. Kraven i IFRS 17 för försäkringsavtal ändras därför på följande sätt för investeringsavtal med diskretionära resultatandelar:

a) Det första redovisningstillfället (se punkterna 25 och 28) är den dag då företaget blir avtalspart.

b) Avtalets gräns (se punkt 34) ändras så att kassaflöden befinner sig inom avtalsgränsen om de följer av en materiell skyldighet för företaget att erlägga kontanter vid nuvarande eller framtida tidpunkt. Företaget har ingen materiell skyldighet att erlägga kontanter om det är praktiskt möjligt för det att prissätta löftet att erlägga kontanter så att detta pris fullt ut återspeglar det utlovade kontantbeloppet och tillhörande risker.

c) Fördelningen av den avtalsenliga marginalen (se punkterna 44 e och 45 e) ändras så att företaget ska redovisa den avtalsenliga marginalen över avtalsgruppens löptid, på ett systematiskt sätt som återspeglar överföringen av investeringstjänster enligt avtalet.

ÄNDRING OCH BORTTAGANDE FRÅN RAPPORTEN ÖVER FINANSIELL STÄLLNING

Ändring av ett försäkringsavtal

72. Om ett försäkringsavtals villkor ändras, exempelvis efter överenskommelse mellan avtalsparterna eller genom ändrad lagstiftning, ska ett företag endast ta bort det ursprungliga avtalet från rapporten över finansiell ställning och redovisa det ändrade avtalet som ett nytt avtal, med tillämpning av IFRS 17 eller andra tillämpliga standarder, om något av villkoren i leden a–c uppfylls. Utövandet av en rättighet enligt avtalsvillkoren är inte en ändring. Villkoren är följande:

a) Om de ändrade avtalsvillkoren hade gällt vid avtalets början

i) skulle det ändrade avtalet inte fallit inom tillämpningsområdet för IFRS 17, med tillämpning av punkterna 3–8A,

ii) skulle företaget ha avskilt olika komponenter från värdförsäkringsavtalet med tillämpning av punkterna 10–13, vilket hade lett till ett annorlunda försäkringsavtal som IFRS 17 hade varit tillämpligt på,

iii) skulle det ändrade avtalet ha haft en väsentligt annorlunda avtalsgräns, med tillämpning av punkt 34, eller

iv) skulle det ändrade avtalet ha ingått i en annan grupp av avtal, med tillämpning av punkterna 14–24.

b) Det ursprungliga avtalet motsvarade definitionen av ett *försäkringsavtal med direkt resultatandel*, men avtalet uppfyller i sin ändrade form inte längre definitionen, eller vice versa.

c) Företaget tillämpade premiefördelningsmetoden i punkterna 53–59 eller punkterna 69–70 på det ursprungliga avtalet, men ändringarna innebär att avtalet inte längre uppfyller kriterierna för den metoden i punkt 53 eller punkt 69.

73. Om en avtalsändring inte uppfyller något av kraven i punkt 72 ska företaget behandla förändringar i kassaflöden till följd av ändringen som förändringar i uppskattningarna av kassaflöden för åtaganden genom tillämpning av punkterna 40–52.

Borttagande från rapporten över finansiell ställning

74. **Ett företag ska ta bort ett försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning endast när**

a) **det upphör, dvs. när den skyldighet som är angiven i försäkringsavtalet löper ut, fullgörs eller annulleras, eller**

b) **om något av villkoren i punkt 72 uppfylls.**

75. När ett försäkringsavtal upphör, upphör företagets risk och det behöver därför inte längre överföra ekonomiska resurser för att fullfölja försäkringsavtalet. Exempelvis ska ett företag när det köper återförsäkring ta bort underliggande försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning när de underliggande försäkringsavtalen har upphört.

76. Ett företag tar bort ett försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning från en grupp av avtal genom att tillämpa följande krav i IFRS 17:

a) De kassaflöden för åtaganden som fördelats på gruppen justeras för att eliminera nuvärdet av framtida kassaflöden och riskjustering för icke-finansiell risk som avser de rättigheter och skyldigheter som har tagits bort från rapporten över finansiell ställning för gruppen, med tillämpning av punkterna 40 a i och 40 b.

b) Gruppens avtalsenliga marginal justeras för den förändring i kassaflödena för åtaganden som anges i led a, i den mån som krävs enligt punkterna 44 c och 45 c, såvida inte punkt 77 tillämpas.

c) Antalet försäkringsskyddsenheter för förväntade kvarvarande försäkringsavtalstjänster justeras för att återspegla de försäkringsskyddsenheter som tagits bort från rapporten över finansiell ställning för gruppen, och storleken på den avtalsenliga marginal som redovisas i resultatet under perioden baseras på det justerade beloppet, med tillämpning av punkt B119.

77. När ett företag tar bort ett försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning på grund av att det överlåter avtalet till tredje part eller tar bort ett försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning och redovisar ett nytt avtal med tillämpning av punkt 72, ska företaget i stället för att tillämpa punkt 76 b

a) justera den avtalsenliga marginalen för gruppen från vilken avtalet har tagits bort från rapporten över finansiell ställning, i den mån som krävs enligt punkterna 44 c och 45 c för skillnaden mellan led i och antingen led ii, för avtal som överlåts till tredje part, eller led iii, för avtal som tas bort från rapporten över finansiell ställning med tillämpning av punkt 72, där led i, ii respektive iii är

   i) den förändring i det redovisade värdet av gruppen av försäkringsavtal som följer av borttagandet av avtalet från rapporten över finansiell ställning, med tillämpning av punkt 76 a,

   ii) den premie som tas ut av tredje part, och

   iii) den premie som företaget skulle ha tagit ut om det ingått avtal med likvärdiga villkor som det nya avtalet vid tidpunkten för avtalsändringen, minus tillkommande premie som tas ut för ändringen,

b) värdera det nya avtal som redovisas med tillämpning av punkt 72 under antagande om att företaget erhållit de premier som avses i led a iii vid ändringstidpunkten.

PRESENTATION I RAPPORTEN ÖVER FINANSIELL STÄLLNING

78. **Ett företag ska separat i rapporten över finansiell ställning presentera det redovisade värdet av portföljer av**

a) **utfärdade försäkringsavtal som är tillgångar,**

b) **utfärdade försäkringsavtal som är skulder,**

c) **innehavda återförsäkringsavtal som är tillgångar, och**

d) **innehavda återförsäkringsavtal som är skulder.**

79. Ett företag ska ta med alla tillgångar för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som redovisats med tillämpning av punkt 28B i det redovisade värdet för de tillhörande portföljerna med utfärdade försäkringsavtal, och alla tillgångar eller skulder för kassaflöden som avser portföljer med innehavda återförsäkringsavtal (se punkt 65 b) i det redovisade värdet för portföljerna med innehavda återförsäkringsavtal.

REDOVISNING OCH PRESENTATION I RAPPORTEN (RAPPORTERNA) ÖVER FINANSIELLT RESULTAT (PUNKTERNA B120–B136)

80. **Vid tillämpning av punkterna 41 och 42 ska ett företag dela upp de belopp som redovisas i rapporten över resultat och övrigt totalresultat (nedan kallad *rapporten (rapporterna) över finansiellt resultat)* i**

a) **ett resultat från försäkringstjänster (punkterna 83–86), som består av försäkringsintäkter och kostnader för försäkringstjänster, och**

b) **finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal (punkterna 87–92).**

81. Ett företag behöver inte dela upp förändringen i riskjusteringen för icke-finansiell risk mellan resultatet från försäkringstjänster och finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal. Om ett företag inte gör en sådan uppdelning ska det ta med hela förändringen i riskjusteringen för icke-finansiell risk som en del av resultatet från försäkringstjänster.

82. **Ett företag ska presentera intäkter och kostnader från innehavda återförsäkringsavtal separat från kostnader och intäkter från utfärdade försäkringsavtal.**

Resultat från försäkringstjänster

83. **Ett företag ska i resultatet presentera försäkringsintäkter från grupperna av utfärdade försäkringsavtal. Försäkringsintäkter ska återspegla tillhandahållandet av tjänster från gruppen av försäkringsavtal till ett belopp som återspeglar den ersättning som företaget förväntar sig ha rätt till i utbyte mot dessa tjänster. Punkterna B120–B127 anger hur ett företag ska värdera försäkringsintäkter.**

84. **Ett företag ska i resultatet presentera kostnader för försäkringstjänster från en grupp av utfärdade försäkringsavtal; kostnaderna ska innefatta inträffade skador (exklusive återbetalning av investeringskomponenter), andra uppkomna kostnader för försäkringstjänster och andra belopp enligt punkt 103 b.**

85. **Försäkringsintäkter och kostnader för försäkringstjänster i resultatet ska inte innefatta investeringskomponenter. Ett företag får inte presentera information om premier i resultatet om sådan information är oförenlig med punkt 83.**

86. Ett företag får presentera intäkter eller kostnader från en grupp av innehavda återförsäkringsavtal (se punkterna 60–70A), som inte är finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal, som ett enda belopp; alternativt får företaget separat presentera de belopp som återvunnits från återförsäkraren samt en fördelning av de premier som betalats som tillsammans ger ett nettobelopp som är lika med detta enda belopp. Om ett företag separat presenterar de belopp som återvunnits från återförsäkraren och en fördelning av betalda premier ska det

a) behandla sådana återförsäkringskassaflöden som beror på skadeanspråk på de underliggande avtalen, som en del av de skador som förväntas ersättas enligt det återförsäkringsavtal som det innehar,

b) behandla sådana belopp från återförsäkraren som det förväntar sig erhålla och som inte beror på skadeanspråk på de underliggande avtalen (exempelvis vissa typer av avgivandeprovision), som en minskning av de premier som ska betalas till återförsäkraren,

ba) behandla belopp som redovisas avseende återvinning av förluster med tillämpning av punkterna 66 c i–ii och 66A–66B som belopp som återvunnits från återförsäkraren, och

c) inte presentera fördelningen av betalda premier som en intäktsminskning.

Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal (se punkterna B128–B136)

87. **Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal omfattar den förändring av det redovisade värdet av gruppen försäkringsavtal som uppkommer från**

a) **effekten av pengars tidsvärde och förändringar i pengars tidsvärde, och**

b) **effekten av finansiell risk och förändringar av finansiell risk, men**

c) **inte några sådana förändringar för grupper av försäkringsavtal med direkt resultatandel som skulle justera den avtalsenliga marginalen, men som inte gör det när punkt 45 b ii, 45 b iii, 45 c ii eller 45 c iii tillämpas. Dessa ingår i kostnader för försäkringstjänster.**

87A **Ett företag ska tillämpa**

a) **punkt B117A på finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som uppkommer vid tillämpningen av punkt B115 (riskminskning), och**

b) **punkterna 88 och 89 på alla andra finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal.**

88. **Vid tillämpning av punkt 87A b ska ett företag, förutsatt att punkt 89 inte är tillämplig, välja en av följande redovisningsprinciper:**

a) **Inkludera finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal i resultatet.**

b) **Dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal för perioden för att i resultatet inkludera ett belopp som fastställs genom systematisk fördelning av de förväntade totala finansiella intäkterna eller kostnaderna från försäkringsavtal över löptiden för gruppen av avtal, med tillämpning av punkterna B130–B133.**

89. **Vid tillämpning av punkt 87A b ska företaget, för försäkringsavtal med direkt resultatandel för vilka företaget innehar underliggande poster, välja en av följande redovisningsprinciper:**

a) **Inkludera finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal i resultatet.**

b) **Dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal för perioden för att i resultatet inkludera ett belopp som eliminerar bristande överensstämmelse i redovisningen med intäkter eller kostnader i resultatet för de underliggande poster som innehas, med tillämpning av punkterna B134–B136.**

90. **Om ett företag väljer redovisningsprincipen i punkt 88 b eller 89 b ska det i övrigt totalresultat inkludera skillnaden mellan finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal värderade enligt dessa punkter och de totala finansiella intäkterna eller kostnaderna från försäkringsavtal för perioden.**

91. **Om ett företag överlåter en grupp av försäkringsavtal eller tar bort ett försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning med tillämpning av punkt 77**

a) **ska det som en omklassificeringsjustering (se IAS 1 *Utformning av finansiella rapporter*) till resultatet omklassificera alla återstående belopp för gruppen (eller avtalet) som tidigare redovisats i övrigt totalresultat till följd av att företaget valt redovisningsprincipen i punkt 88 b,**

b) **får det inte som en omklassificeringsjustering (se IAS 1) till resultatet omklassificera några återstående belopp för gruppen (eller avtalet) som tidigare redovisats i övrigt totalresultat till följd av att företaget valt redovisningsprincipen i punkt 89 b.**

92. Enligt punkt 30 ska ett företag behandla ett försäkringsavtal som en monetär post enligt IAS 21 när det räknar om poster i utländsk valuta till företagets funktionella valuta. Ett företag ska inkludera valutakursdifferenser avseende förändringar i det redovisade värdet för grupper av försäkringsavtal i resultatet, såvida de inte avser förändringar i det redovisade värdet för grupper av försäkringsavtal som ingår i övrigt totalresultat med tillämpning av punkt 90, då de ska ingå i övrigt totalresultat.

UPPLYSNINGAR

93. **Målet med upplysningskraven är att ett företag i noterna – tillsammans med informationen i rapporten över finansiell ställning, rapporten (rapporterna) över finansiellt resultat och rapporten över kassaflöden – ska lämna upplysningar som utgör underlag för användarna av de finansiella rapporterna när de bedömer den effekt som avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 har på ett företags finansiella ställning, resultat och kassaflöden. För att uppnå detta mål ska företaget lämna kvalitativa och kvantitativa upplysningar om**

a) **de belopp som redovisas i de finansiella rapporterna för avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 (se punkterna 97–116),**

b) **de betydande bedömningar, och ändringar av sådana bedömningar, som gjorts när IFRS 17 tillämpats (se punkterna 117–120), och**

c) **karaktären på och omfattningen av de risker som är förknippade med avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 (se punkterna 121–132).**

94. Ett företag ska överväga den detaljnivå som krävs för att uppfylla syftet med upplysningarna och hur stor vikt som ska fästas vid respektive krav. Om de upplysningar som lämnas med tillämpning av punkterna 97–132 är otillräckliga för att uppnå målet i punkt 93 ska ett företag lämna sådana ytterligare upplysningar som krävs för att uppnå målet.

95. Ett företag ska slå samman eller dela upp upplysningarna så att användbar information inte döljs av vare sig en stor mängd oväsentliga detaljer eller sammanslagning av poster som har väsentligt olika egenskaper.

96. Punkterna 29–31 i IAS 1 anger kraven på väsentlighet och sammanslagning avseende upplysningar. Exempel på sammanslagningsnivåer som kan vara lämpliga för upplysningar som lämnas om försäkringsavtal är

a) typ av avtal (exempelvis större produktlinjer),

b) geografiskt område (exempelvis land eller region), eller

c) segment för vilket information ska lämnas, enligt IFRS 8 *Rörelsesegment*.

Förklaring av redovisade belopp

97. Av de upplysningar som krävs i punkterna 98–109A ska endast kraven i punkterna 98–100, 102–103, 105–105B och 109A gälla för avtal på vilka premiefördelningsmetoden tillämpats. Om ett företag använder premiefördelningsmetoden ska det även lämna upplysning om följande:

a) Vilka av villkoren i punkterna 53 och 69 som det har uppfyllt.

b) Om företaget justerar för pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk med tillämpning av punkterna 56, 57 b och 59 b.

c) Metoden som företaget har valt för att redovisa kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal med tillämpning av punkt 59 a.

98. Ett företag ska upplysa om avstämningar som visar hur det redovisade nettovärdet för avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 förändrats under perioden till följd av kassaflöden och intäkter och kostnader som redovisats i rapporten (rapporterna) över finansiellt resultat. Separata avstämningar ska lämnas för utfärdade försäkringsavtal och innehavda återförsäkringsavtal. Ett företag ska anpassa kraven i punkterna 100–109 för att återspegla de egenskaper hos innehavda återförsäkringsavtal som skiljer sig från utfärdade försäkringsavtal, exempelvis generering av kostnader eller kostnadsminskningar snarare än intäkter.

99. Ett företag ska i avstämningarna lämna tillräckligt med information för att göra det möjligt för användare av de finansiella rapporterna att identifiera förändringar avseende kassaflöden och belopp som redovisats i rapporten (rapporterna) över finansiellt resultat. För att uppfylla detta krav ska ett företag

a) i en tabell presentera de avstämningar som avses i punkterna 100–105B, och

b) för varje avstämning presentera de redovisade nettovärdena vid periodens början och slut, uppdelade i ett totalbelopp för portföljen med avtal som är tillgångar och ett totalbelopp för portföljer med avtal som är skulder, motsvarande de belopp som presenteras i rapporten över finansiell ställning med tillämpning av punkt 78.

100. Ett företag ska redovisa avstämningar mellan ingående och utgående balanser separat för följande:

a) Nettoskulden (eller -tillgången) för återstående försäkringsskydd, exklusive alla förlustkomponenter.

b) Alla förlustkomponenter (se punkterna 47–52 och 57–58).

c) Skulden för inträffade skador. För försäkringsavtal på vilka premiefördelningsmetoden i punkterna 53–59 eller 69–70A har tillämpats, ska ett företag redovisa separata avstämningar för

i) uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden, och

ii) riskjusteringen för icke-finansiell risk.

101. För andra försäkringsavtal än de på vilka premiefördelningsmetoden i punkterna 53–59 eller 69–70A har tillämpats ska ett företag även redovisa avstämningar mellan ingående och utgående balanser separat för

a) uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden,

b) riskjusteringen för icke-finansiell risk, och

c) den avtalsenliga marginalen.

102. Målet med avstämningarna i punkterna 100–101 är att tillhandahålla olika typer av information om resultatet från försäkringstjänster.

103. Ett företag ska separat i de avstämningar som krävs enligt punkt 100 lämna tillämpliga upplysningar om vart och ett av följande belopp som avser tjänster:

a) Försäkringsintäkter.

b) Kostnader för försäkringstjänster, med separat angivelse av

i) inträffade skador (exklusive investeringskomponenter) och andra uppkomna kostnader för försäkringstjänster,

ii) avskrivning av kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal,

iii) förändringar som avser tidigare tjänster, dvs. sådana förändringar i kassaflödena för åtaganden som avser skuld för inträffade skador, och

iv) förändringar avseende framtida tjänst, dvs. förluster hänförliga till grupper av förlustavtal och återföring av sådana förluster.

c) Investeringskomponenter som uteslutits från försäkringsintäkter och kostnader för försäkringstjänster (tillsammans med återbetalningar av premier såvida inte återbetalningar av premier redovisas som del av kassaflödena för perioden enligt beskrivningen i punkt 105 a i).

104. Ett företag ska separat i de avstämningar som krävs enligt punkt 101 lämna tillämpliga upplysningar om vart och ett av följande belopp som avser tjänster:

a) Förändringar som avser framtida tjänst, med tillämpning av punkterna B96–B118, som separat visar

i) förändringar i uppskattningar som justerar den avtalsenliga marginalen,

ii) förändringar i uppskattningar som inte justerar den avtalsenliga marginalen, dvs. förluster hänförliga till grupper av förlustavtal och återföring av sådana förluster, och

iii) effekterna av avtal som redovisats för första gången under perioden.

b) Förändringar som avser tjänster under innevarande period, dvs.

i) det belopp avseende den avtalsenliga marginalen som redovisats i resultatet för att återspegla överföring av tjänster,

ii) den förändring av riskjusteringen för icke-finansiell risk som inte avser framtida tjänst eller tidigare tjänster, och

iii) *erfarenhetsbaserade justeringar* (se punkterna B97 c och B113 a), efter avdrag för belopp avseende riskjusteringen för icke-finansiell risk som ingår i led ii.

c) Förändringar som avser tidigare tjänster, dvs. förändringar i kassaflödena för åtaganden som avser inträffade skador (se punkterna B97 b och B113 a).

105. För att fullgöra avstämningarna i punkterna 100–101 ska ett företag också i tillämpliga fall separat presentera följande belopp som inte avser tjänster som har tillhandahållits under perioden:

a) Kassaflöden under perioden, inbegripet

i) premier som erhållits för utfärdade försäkringsavtal (eller som betalats för innehavda återförsäkringsavtal),

ii) kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal och

iii) utbetalda ersättningar för inträffade skador och andra kostnader för försäkringstjänster för utfärdade försäkringsavtal (eller som återvunnits enligt innehavda återförsäkringsavtal), exklusive kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal.

b) Effekten av förändringar av risken att utfärdaren av de återförsäkringsavtal som innehas inte fullföljer avtalet.

c) Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal.

d) Alla ytterligare poster som kan behövas för att förklara förändringarna i det redovisade nettovärdet för försäkringsavtalen.

105A Ett företag ska presentera en avstämning mellan ingående och utgående balans för tillgångar för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som redovisas vid tillämpning av punkt 28B. Ett företag ska sammanställa information för avstämningen på en nivå som överensstämmer med den för avstämningen av försäkringsavtal, vid tillämpning av punkt 98.

105B Ett företag ska separat i den avstämning som krävs enligt punkt 105A upplysa om alla nedskrivningar och återföringar av nedskrivningar som redovisas genom tillämpning av punkt 28E–28F.

106. För utfärdade försäkringsavtal på vilka premiefördelningsmetoden i punkterna 53–59 inte har tillämpats, ska ett företag presentera en analys av de försäkringsintäkter som redovisats under perioden vilken ska innefatta följande:

a) De belopp som avser förändringar av skulden för återstående försäkringsskydd enligt punkt B124, med separata uppgifter om

i) de kostnader för försäkringstjänster som uppkommit under perioden enligt B124 a,

ii) den förändring av riskjusteringen för icke-finansiell risk som avses i punkt B124 b,

iii) det belopp avseende den avtalsenliga marginalen som redovisats i resultatet till följd av överföring av försäkringsavtalstjänster under perioden, i enlighet med punkt B124 c, och

iv) alla övriga belopp, exempelvis erfarenhetsbaserade justeringar för erhållna premier utöver dem som avser framtida tjänst enligt vad som anges i punkt B124 d.

b) Fördelningen av den andel av premierna som avser återföring av kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (se punkt B125).

107. För försäkringsavtal på vilka premiefördelningsmetoden i punkterna 53–59 eller 69–70A inte har tillämpats ska ett företag lämna upplysning om effekten på rapporten över finansiell ställning separat för utfärdade försäkringsavtal och innehavda återförsäkringsavtal som för första gången redovisats under perioden. Av upplysningen om avtalens effekt vid det första redovisningstillfället ska följande framgå:

a) Uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassautflöden, som separat visar storleken på kassaflödena för anskaffning av försäkringsavtal.

b) Uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassainflöden.

c) riskjusteringen för icke-finansiell risk, och

d) den avtalsenliga marginalen.

108. I de upplysningar som krävs enligt punkt 107 ska ett företag separat lämna upplysning om belopp från

a) avtal som anskaffats från andra företag i överlåtelser av försäkringsavtal eller rörelseförvärv, och

b) grupper av avtal som är förlustavtal.

109. För försäkringsavtal på vilka premiefördelningsmetoden i punkterna 53–59 eller 69–70A inte har tillämpats, ska ett företag upplysa om när det beräknar att redovisa den avtalsenliga marginal som återstår vid rapportperiodens utgång kvantitativt i resultatet, med lämpliga tidsintervall. Sådan information ska lämnas separat för utfärdade försäkringsavtal och innehavda återförsäkringsavtal.

109A Ett företag ska lämna kvantitativa upplysningar, med lämpliga tidsintervall, om när det beräknar att från rapporten över finansiell ställning ta bort en tillgång avseende kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal med tillämpning av punkt 28C.

Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal

110. Ett företag ska lämna upplysning och förklaring avseende det totala beloppet för finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal under rapportperioden. I synnerhet ska företaget redovisa förhållandet mellan finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal och avkastningen på sina tillgångar, så att användarna av de finansiella rapporterna kan utvärdera källorna till de finansiella intäkter eller kostnader som redovisas i resultatet och i övrigt totalresultat.

111. För avtal med direkt resultatandel ska företaget beskriva de underliggande posternas sammansättning och lämna upplysning om deras verkliga värde.

112. För avtal med direkt resultatandel ska företaget, om det väljer att inte justera den avtalsenliga marginalen för vissa förändringar i kassaflödena för åtaganden med tillämpning av punkt B115, lämna upplysning om effekten av det valet på justeringen av den avtalsenliga marginalen under innevarande period.

113. För avtal med direkt resultatandel ska företaget, om det ändrar grunden för uppdelning av finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal mellan resultatet och övrigt totalresultat med tillämpning av punkt B135, lämna upplysning om följande under den period då ändringen av tillvägagångssättet ägde rum:

a) Skälet till varför företaget var tvunget att ändra grunden för uppdelning.

b) Beloppet av justeringar för varje post som påverkats i de finansiella rapporterna.

c) Det redovisade värdet för den grupp av försäkringsavtal som ändringen avsåg vid tidpunkten för ändringen.

Effekt av första tillämpningen

114. Ett företag ska lämna upplysningar som gör det möjligt för användare av finansiella rapporter att identifiera effekten av grupper av försäkringsavtal som per övergångsdagen värderas med tillämpning av den modifierade retroaktiva metoden (se punkterna C6–C19A) eller verkligt värde-metoden (se punkterna C20–C24B) på den avtalsenliga marginalen och försäkringsintäkter under efterföljande perioder. Ett företag ska således redovisa avstämningen mellan den avtalsenliga marginalen i enlighet med punkt 101 c, och värdet av försäkringsintäkter i enlighet med punkt 103 a separat för

a) försäkringsavtal som fanns per övergångsdagen på vilka företaget har tillämpat den modifierade retroaktiva metoden,

b) försäkringsavtal som fanns per övergångsdagen på vilka företaget har tillämpat verkligt värde-metoden, och

c) alla andra försäkringsavtal.

115. För alla perioder då upplysning lämnas i enlighet med punkt 114 a eller 114 b ska ett företag – för att göra det möjligt för användare av finansiella rapporter att förstå de metoder som tillämpats, de bedömningar som gjorts för att fastställa övergångsbeloppen och betydelsen av dessa metoder och bedömningar – redogöra för hur det fastställt värderingen av försäkringsavtalen per övergångsdagen.

116. Ett företag som väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal mellan resultatet och övrigt totalresultat ska tillämpa punkterna C18 b, C19 b, C24 b och C24 c för att fastställa den ackumulerade skillnaden mellan de finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som skulle ha redovisats i resultatet och de totala finansiella intäkterna eller kostnaderna från försäkringsavtal per övergångsdagen för den grupp av försäkringsavtal som uppdelningen tillämpas på. För alla perioder där det finns belopp som fastställs med tillämpning av dessa punkter ska företaget redovisa en avstämning mellan ingående och utgående balans för de ackumulerade belopp i övrigt totalresultat för de finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat som avser grupperna av försäkringsavtal. Avstämningen ska exempelvis inkludera vinster och förluster som redovisats i övrigt totalresultat under perioden och vinster och förluster som redovisats i övrigt totalresultat under tidigare perioder och som under perioden omklassificerats till resultatet.

Betydande bedömningar vid tillämpningen av IFRS 17

117. Ett företag ska lämna upplysning om de betydande bedömningar och ändringar av bedömningar som gjorts vid tillämpningen av IFRS 17. Mer precist ska ett företag lämna upplysning om de indata, antaganden och uppskattningsmetoder som har använts inbegripet följande:

a) De metoder som har använts för att värdera försäkringsavtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 och processerna för uppskattning av indata för dessa metoder. Såvida det inte är ogenomförbart ska ett företag också lämna kvantitativ information om dessa indata.

b) Alla ändringar av metoder och processer för uppskattning av indata som har använts för att värdera avtal, skälet till varje ändring och typen av avtal som påverkas.

c) I den mån det inte omfattas av led a, den metod som har använts

i) för att skilja mellan sådana förändringar i uppskattningar av framtida kassaflöden som följer av företagets egna beslutanderätt och andra förändringar i uppskattningar av framtida kassaflöden för avtal utan direkt resultatandel (se punkt B98),

ii) för att fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk, inbegripet om förändringarna i riskjustering för icke-finansiell risk delas upp i en försäkringstjänstkomponent och en försäkringsfinansiell komponent eller presenteras i sin helhet i resultatet från försäkringstjänster,

iii) för att fastställa diskonteringssatser,

iv) för att fastställa investeringskomponenter, och

v) för att fastställa den relativa viktningen av de förmåner som tillhandahålls genom försäkringsskydd och avkastningsrelaterade tjänster eller genom försäkringsskydd och investeringsrelaterade tjänster (se punkterna B119–B119B).

118. Om ett företag vid tillämpning av punkt 88 b eller punkt 89 b väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal i belopp som presenteras i resultatet och belopp som presenteras i övrigt totalresultat ska företaget redogöra för de metoder som används för att fastställa de finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som redovisas i resultatet.

119. Ett företag ska lämna upplysning om den konfidensnivå som använts för att fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk. Om ett företag använder en annan metod än konfidensnivåmetoden för att fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk ska det lämna upplysning om vilken metod som används och den konfidensnivå som resultaten av den metoden har.

120. Ett företag ska lämna upplysning om den avkastningskurva (eller det intervall av avkastningskurvor) som används för att diskontera kassaflöden som inte varierar med avkastningen på underliggande poster, med tillämpning av punkt 36. När ett företag lämnar denna upplysning sammantaget för ett antal grupper av försäkringsavtal ska det lämna den i form av ett vägt genomsnitt, eller relativt smala intervall.

Karaktären på och omfattningen av risker som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17

121. Ett företag ska lämna upplysning som gör det möjligt för användare av dess finansiella rapporter att utvärdera karaktären, beloppet, tidpunkterna och osäkerheten när det gäller framtida kassaflöden från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Punkterna 122–132 innehåller krav för de upplysningar som normalt krävs för att uppfylla detta krav.

122. Dessa upplysningar är inriktade på försäkringsavtalens försäkringsrisker och finansiella risker och hur dessa har hanterats. Finansiella risker innefattar normalt, men inte nödvändigtvis enbart, kreditrisk, likviditetsrisk och marknadsrisk.

123. Om den information som lämnas om ett företags riskexponering vid rapportperiodens utgång inte är representativ för företagets riskexponering under perioden, ska företaget lämna upplysning om detta, om skälet till varför exponeringen vid periodens utgång inte är representativ och ytterligare information som är representativ för dess riskexponering under perioden.

124. För varje typ av risk som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 ska ett företag lämna upplysning om följande:

a) Exponeringen mot risker och hur riskerna uppkommer.

b) Företagets mål, principer och metoder för riskhantering samt metoder för att mäta risker.

c) Förändringar i led a eller b i förhållande till föregående period.

125. För varje typ av risk som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 ska ett företag lämna upplysning om följande:

a) Sammanfattande kvantitativa uppgifter om företagets exponering mot berörd risk vid rapportperiodens utgång. Dessa upplysningar ska vara grundade på de uppgifter som internt rapporteras till nyckelpersoner i ledande ställning inom företaget.

b) De upplysningar som krävs enligt punkterna 127–132, i den mån de inte lämnas genom tillämpning av led a i denna punkt.

126. Ett företag ska lämna upplysning om effekterna av de rättsliga ramar inom vilka det bedriver verksamhet, exempelvis minimikapitalkrav eller krav på räntegarantier. Om ett företag tillämpar punkt 20 vid fastställandet av de grupper av försäkringsavtal som det tillämpar redovisnings- och värderingskraven i IFRS 17 på, ska det lämna upplysning om detta.

Alla typer av risk – koncentrationer av risk

127. Ett företag ska lämna information om koncentrationer av risk som härrör från avtal inom ramen för IFRS 17, inbegripet en beskrivning av hur företaget fastställer koncentrationerna och en beskrivning av de gemensamma egenskaper som kännetecknar varje koncentration (exempelvis typen av försäkrad händelse, bransch, geografiskt område eller valuta). Koncentrationer av finansiell risk kan exempelvis uppkomma från räntegarantier där samma räntenivå börjar gälla för ett stort antal avtal. Koncentrationer av finansiell risk kan också uppstå från koncentrationer av icke-finansiell risk, exempelvis om ett företag tillhandahåller produktansvarsskydd till läkemedelsföretag samtidigt som det har investeringar i dessa företag.

Försäkrings- och marknadsrisker – känslighetsanalys

128. Ett företag ska lämna upplysning om känslighet för förändring i riskvariabler som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Företaget ska för att uppfylla detta krav lämna upplysning om följande:

a) En känslighetsanalys som visar hur resultatet och eget kapital skulle ha påverkats av förändringar i riskvariabler som rimligen var möjliga vid rapportperiodens utgång i fråga om

i) försäkringsrisk – som visar effekten för utfärdade försäkringsavtal, före och efter riskminskningen genom innehaven av återförsäkringsavtal, och

ii) varje typ av marknadsrisk – på ett sätt som redogör för förhållandet mellan känsligheten för förändringar i riskvariabler från försäkringsavtal och de som härrör från finansiella tillgångar som företaget innehar.

b) De metoder och antaganden som känslighetsanalysen bygger på.

c) Förändringar jämfört med föregående period av de metoder och antaganden som känslighetsanalyserna bygger på samt orsakerna till sådana förändringar.

129. Om ett företag utarbetar en känslighetsanalys som visar hur andra belopp än de som anges i punkt 128 a påverkas av förändringar i riskvariabler och använder den känslighetsanalysen för att hantera risker som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 får det använda den känslighetsanalysen i stället för den analys som anges i punkt 128 a. Företaget ska också lämna upplysning om följande:

a) En redogörelse för den metod som en sådan känslighetsanalys bygger på, samt viktiga parametrar och antaganden som ligger till grund för den information som lämnas.

b) En redogörelse för målet med den använda metoden samt de begränsningar i den lämnade informationen som metoden kan ge upphov till.

Försäkringsrisk – skadeanspråkens utveckling

130. Ett företag ska lämna upplysning om faktiska skadeanspråk jämfört med tidigare uppskattningar av det ej diskonterade värdet av skadeanspråken (dvs. skadeanspråkens utveckling). De upplysningar som lämnas om skadeanspråkens utveckling ska inledas med den period då det första väsentliga anspråket uppkom och för vilket det fortfarande råder osäkerhet om belopp och tidpunkt för betalningen av anspråken vid rapportperiodens utgång, men lämnandet av upplysning behöver inte gälla mer än tio år före utgången av rapportperioden. Företaget behöver inte lämna upplysningar om skadeanspråkens utveckling där osäkerheten om belopp och tidpunkt för betalning av anspråket vanligen skingras inom ett år. Ett företag ska stämma av upplysningarna om skadeanspråkens utveckling mot det sammanlagda redovisade värdet för de grupper av försäkringsavtal som företaget lämnar upplysning om i enlighet med punkt 100 c.

Kreditrisk – annan information

131. För kreditrisk som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 ska ett företag lämna upplysning om följande:

a) De belopp som bäst motsvarar företagets maximala exponering mot kreditrisk vid rapportperiodens utgång, separat för utfärdade försäkringsavtal och innehavda återförsäkringsavtal.

b) Information om kreditkvaliteten på innehavda återförsäkringsavtal som är tillgångar.

Likviditetsrisk – annan information

132. För likviditetsrisk som härrör från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 ska ett företag lämna upplysning om följande:

a) En beskrivning av hur företaget hanterar likviditetsrisken.

b) Separata löptidsanalyser för portföljer med utfärdade försäkringsavtal som är skulder och portföljer med innehavda återförsäkringsavtal som är skulder, som minst visar portföljernas nettokassaflöden för vart och ett av de första fem åren efter balansdagen och sammanlagt efter de första fem åren. Ett företag behöver inte i dessa analyser inkludera skulder för återstående försäkringsskydd, som värderas med tillämpning av punkterna 55–59 och punkterna 69–70A. Analyserna kan ha formen av

i) en analys, baserad på uppskattade tidpunkter, av återstående avtalsenliga ej diskonterade nettokassaflöden, eller

ii) en analys, baserad på uppskattade tidpunkter, av uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden.

c) De belopp som ska erläggas vid anfordran, med redogörelse för förhållandet mellan dessa belopp och det redovisade värdet för de tillhörande portföljerna med avtal, om upplysning inte lämnas om dem enligt led b i denna punkt.

Bilaga A

Definitioner

IFRS 17 Försäkringsavtal *och denna bilaga utgör en helhet*.

avtalsenlig marginal	En komponent i det redovisade värdet för tillgången eller skulden hos en **grupp av försäkringsavtal** som motsvarar den ej intjänade vinst som företaget kommer att redovisa när det tillhandahåller **försäkringsavtalstjänster** enligt **försäkringsavtalen** i gruppen.
försäkringsskyddets löptid	Den period under vilken företaget tillhandahåller **försäkringsavtalstjänster**. Perioden innefattar de **försäkringsavtalstjänster** som avser alla premier inom **försäkringsavtalets** gränser.
erfarenhetsbaserade justeringar	Skillnaden mellan a) för erhållna premier (och alla därtill hörande kassaflöden såsom **kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal** och skatter på försäkringspremier) – uppskattningen vid periodens början av förväntade belopp under perioden och de faktiska kassaflödena under perioden –, eller b) för kostnader för försäkringstjänster (exklusive kostnader för anskaffning av försäkringsavtal) – uppskattningen vid periodens början av belopp som förväntas uppkomma under perioden och de faktiska uppkomna beloppen under perioden.
finansiell risk	Risken för en eventuell framtida förändring i en eller flera av en viss ränta, ett visst pris på ett finansiellt instrument, ett visst råvarupris, en viss valutakurs, ett visst pris- eller ränteindex, kreditbetyg eller kreditindex eller någon annan variabel, förutsatt att variabeln när det gäller en icke-finansiell variabel inte är specifik för någon av avtalsparterna.
kassaflöden för åtaganden	En explicit, neutral och sannolikhetsbedömd uppskattning (dvs. förväntat värde) av nuvärdet av framtida kassautflöden minus nuvärdet av framtida kassainflöden som kommer att uppkomma när företaget fullföljer **försäkringsavtalen**, inbegripet en **riskjustering för icke-finansiell risk**.
grupp av försäkringsavtal	En uppsättning **försäkringsavtal** som följer av uppdelningen av en **portfölj med försäkringsavtal** i, åtminstone, avtal som utfärdas inom en period på högst ett år och som, vid det första redovisningstillfället a) är förlustavtal, om sådana finns, b) inte löper någon betydande risk att bli ett förlustavtal i ett senare skede, om sådana finns, eller c) varken omfattas av led a eller led b, i tillämpliga fall.
kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal	Kassaflöden som uppkommer från kostnader för försäljning, tecknande och bildande av en **grupp av försäkringsavtal** (utfärdade eller som väntas bli utfärdade) och som är direkt hänförliga till den **portfölj med försäkringsavtal** som gruppen tillhör. Sådana kassaflöden inbegriper kassaflöden som inte är direkt hänförliga till enskilda avtal eller **grupper av försäkringsavtal** inom portföljen.

försäkringsavtal	Ett avtal enligt vilket en part (utfärdaren) påtar sig en betydande **försäkringsrisk** från en annan part (**försäkringstagaren**) genom att gå med på att ersätta **försäkringstagaren** om en angiven osäker framtida händelse (den **försäkrade händelsen**) har en negativ påverkan på **försäkringstagaren**.
försäkringsavtalstjänster	Följande tjänster som ett företag tillhandahåller till en **försäkringstagare** i ett **försäkringsavtal**: a) Skydd mot en **försäkrad händelse** (försäkringsskydd). b) För **försäkringsavtal utan direkt resultatandel**, generering av avkastning på investering för försäkringstagaren, i tillämpliga fall (avkastningsrelaterad tjänst). c) För **försäkringsavtal med direkt resultatandel**, förvaltning av underliggande poster för **försäkringstagarens** räkning (investeringsrelaterad tjänst).
försäkringsavtal med direkt resultatandel	Ett **försäkringsavtal** där följande gäller vid dess ingående: a) Avtalsvillkoren anger att **försäkringstagaren** har en resultatandel i en tydligt identifierad grupp av **underliggande poster**. b) Företaget förväntar sig att betala ett belopp till **försäkringstagaren** motsvarande en betydande andel av den avkastning som uppstår vid värdering av de **underliggande posterna** till verkligt värde. c) Företaget förväntar sig att en betydande andel av en eventuell förändring av de belopp som ska betalas till **försäkringstagaren** varierar med förändringen av det verkliga värdet på de **underliggande posterna**.
försäkringsavtal utan direkt resultatandel	Ett **försäkringsavtal** som inte är ett **försäkringsavtal med direkt resultatandel**.
försäkringsrisk	Risk, annan än **finansiell risk**, som förs över från avtalets innehavare till utfärdaren.
försäkrad händelse	En osäker framtida händelse som täcks av ett **försäkringsavtal** och ger upphov till **försäkringsrisk**.
investeringskomponent	Det belopp som ett företag enligt ett **försäkringsavtal** ska återbetala till en **försäkringstagare** under alla omständigheter, oavsett om en **försäkrad händelse** inträffar eller ej.
investeringsavtal med diskretionära resultatandelar	Ett finansiellt instrument som ger en viss investerare avtalsenlig rätt att, som ett komplement till ett belopp som inte skönsmässigt kan fastställas av utfärdaren, erhålla ytterligare belopp a) som förväntas utgöra en betydande del av de sammanlagda avtalsenliga ersättningarna, b) för vilka tidpunkten eller storleken enligt avtalet enbart bestäms av utfärdaren, och c) som enligt avtal grundar sig på i) avkastningen på en viss grupp av avtal eller viss typ av avtal, ii) realiserad och/eller orealiserad avkastning på en viss grupp tillgångar som utfärdaren innehar, eller iii) resultatet för det företag eller den fond som utfärdar avtalet.
skuld för inträffade skador	Ett företags skyldighet att a) utreda och utbetala belopp för giltiga skador avseende **försäkrade händelser** som redan inträffat, inbegripet händelser som inträffat men där skador inte rapporterats, och andra uppkomna försäkringskostnader, och b) betala belopp som inte inbegrips i led a och som avser i) **försäkringsavtalstjänster** som redan har tillhandahållits, eller ii) alla **investeringskomponenter** eller andra belopp som inte har koppling till tillhandahållandet av **försäkringsavtalstjänster** och som inte ingår i **skulden för återstående försäkringsskydd**.

skuld för återstående försäkringsskydd	Ett företags skyldighet att a) utreda och utbetala belopp för giltiga skador enligt **försäkringsavtal** för **försäkrade händelser** som ännu inte inträffat (dvs. den skyldighet som avser försäkringsskyddets återstående löptid), och b) betala belopp enligt befintliga **försäkringsavtal** som inte inbegrips i led a och som avser i) **försäkringsavtalstjänster** som ännu inte tillhandahållits (dvs. de skyldigheter som avser det framtida tillhandahållandet av **försäkringsavtalstjänster**), eller ii) alla **investeringskomponenter** eller andra belopp som inte har koppling till tillhandahållandet av **försäkringsavtalstjänster** och som inte har överförts till **skulden för inträffade skador**.
försäkringstagare	En part som har rätt till ersättning enligt ett **försäkringsavtal** om en **försäkrad händelse** inträffar.
portfölj med försäkringsavtal	**Försäkringsavtal** som är föremål för likartade risker och som förvaltas tillsammans.
återförsäkringsavtal	Ett **försäkringsavtal** som utfärdas av ett företag (återförsäkraren) för att ersätta ett annat företag för skadeanspråk som uppkommer från ett eller flera **försäkringsavtal** som utfärdats av det andra företaget (underliggande avtal).
riskjustering för icke-finansiell risk	Den ersättning som ett företag kräver för att bära osäkerheten beträffande belopp och tidpunkter för de kassaflöden som härrör från icke-finansiell risk i samband med att företaget fullföljer **försäkringsavtalet**.
underliggande poster	Poster som avgör vissa av de belopp som ska utbetalas till **försäkringstagaren**. **Underliggande poster** kan bestå av alla slags poster, exempelvis en referensportfölj med tillgångar, företagets nettotillgångar eller en angiven undergrupp av företagets tillgångar.

Bilaga B

Vägledning vid tillämpning

IFRS 17 Försäkringsavtal *och denna bilaga utgör en helhet*.

B1 Denna bilaga innehåller vägledning om följande:

a) Definitionen av ett försäkringsavtal (se punkterna B2–B30).

b) Avskiljande av komponenter från ett försäkringsavtal (se punkterna B31–B35).

ba) Tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (se punkterna B35A–B35D).

c) Värdering (se punkterna B36–B119F).

d) Försäkringsintäkter (se punkt B120–B127).

e) Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal (se punkterna B128–B136) och

f) Delårsrapporter (se punkt B137).

DEFINITION AV ETT FÖRSÄKRINGSAVTAL (BILAGA A)

B2 Detta avsnitt innehåller vägledning om definitionen av ett försäkringsavtal enligt bilaga A. Det behandlar följande:

a) Osäker framtida händelse (se punkterna B3–B5).

b) Betalning in natura (se punkt B6).

c) Distinktionen mellan försäkringsrisk och andra risker (se punkterna B7–B16).

d) Betydande försäkringsrisk (se punkterna B17–B23).

e) Förändringar i nivån på försäkringsrisk (se punkterna B24–B25).

f) Exempel på försäkringsavtal (se punkterna B26–B30).

Osäker framtida händelse

B3 Osäkerhet (eller risk) är själva kärnan i ett försäkringsavtal. Följaktligen är åtminstone en av de följande punkterna osäker när försäkringsavtalet ingås:

a) Sannolikheten att en försäkrad händelse inträffar.

b) När en försäkrad händelse kommer att inträffa.

c) Hur mycket försäkringsgivaren ska betala om den försäkrade händelsen inträffar.

B4 I vissa försäkringsavtal är den försäkrade händelsen upptäckten av en förlust under avtalets löptid, även om denna förlust uppkommit ur en händelse som inträffade före avtalets ingående. I andra försäkringsavtal är den försäkrade händelsen en händelse som inträffar under avtalets löptid även om den förlust som uppstår upptäcks efter avtalstidens slut.

B5 Vissa försäkringsavtal täcker händelser som redan inträffat men vilkas finansiella effekt fortfarande är osäker. Ett exempel är ett försäkringsavtal som skyddar mot ogynnsam utveckling av en händelse som redan inträffat. I sådana avtal är den försäkrade händelsen fastställandet av den slutgiltiga kostnaden för sådana skador.

Betalning in natura

B6 Vissa försäkringsavtal kräver eller tillåter betalning in natura. I sådana fall ska företaget tillhandahålla varor eller tjänster till försäkringstagaren för att reglera företagets skyldighet att ersätta försäkringstagaren för försäkrade händelser. Ett exempel är när ett företag fysiskt ersätter ett stulet föremål i stället för att betala ut ett ersättningsbelopp. Ett annat exempel är när ett företag använder egna sjukhus och egen sjukvårdspersonal för att tillhandahålla sjukvård som täcks av försäkringsavtalet. Sådana avtal är försäkringsavtal, även om skadorna regleras in natura. Serviceuppdrag mot fast avgift som uppfyller kraven i punkt 8 räknas också som försäkringsavtal, men när ett företag tillämpar punkt 8 får det välja att redovisa dem i enlighet med antingen IFRS 17 eller IFRS 15 *Intäkter från avtal med kunder*.

Distinktionen mellan försäkringsrisk och andra risker

B7 Definitionen av ett försäkringsavtal innebär att en part accepterar betydande försäkringsrisk från en annan part. I IFRS 17 definieras försäkringsrisk som ”risk, annan än finansiell risk, som förs över från avtalets innehavare till utfärdaren”. Ett avtal som exponerar utfärdaren för finansiell risk utan betydande försäkringsrisk är inte ett försäkringsavtal.

B8 Definitionen av finansiell risk i bilaga A innefattar finansiella och icke-finansiella variabler. Exempel på icke-finansiella variabler som inte är specifika för en avtalspart är ett index för jordbävningsförluster i ett visst område eller ett index för temperaturerna i en viss stad. Finansiell risk exkluderar risk från icke-finansiella variabler som är specifika för en avtalspart, såsom huruvida en brand som skadar eller förstör en tillgång som tillhör den parten inträffar eller uteblir. Dessutom är risken för förändringar i en icke-finansiell tillgångs verkliga värde inte en finansiell risk om det verkliga värdet återspeglar förändringar i marknadspriserna på en sådan tillgång (en finansiell variabel) och skicket på en angiven icke-finansiell tillgång som innehas av en avtalspart (dvs. en icke-finansiell variabel). Om exempelvis en garanti för restvärdet på en viss bil som försäkringstagaren har ett försäkringsbart intresse på utsätter garanten för risk för förändringar i bilens fysiska skick, är den risken en försäkringsrisk, inte en finansiell risk.

B9 Vissa avtal exponerar utfärdaren för finansiell risk, utöver en betydande försäkringsrisk. Exempelvis garanterar många livförsäkringsavtal en minimiavkastning till försäkringstagarna – vilket ger upphov till finansiell risk – samtidigt som de utlovar livförsäkring som i betydande utsträckning överstiger försäkringstagarens saldo, vilket ger upphov till försäkringsrisk i form av dödlighetsrisk. Sådana avtal är försäkringsavtal.

B10 Enligt vissa avtal utlöser en försäkrad händelse betalning av ett belopp som är kopplat till ett prisindex. Sådana avtal är försäkringsavtal, förutsatt att den betalning som är villkorad av den försäkrade händelsen kan vara betydande. Exempelvis överför en livränta med återbetalningsskydd som är kopplad till ett index för levnadsomkostnader försäkringsrisk eftersom betalningen utlöses av en osäker händelse – livräntetagarens överlevnad. Kopplingen till prisindexet är ett derivat men överför också försäkringsrisk eftersom antalet utbetalningar som

indexet gäller beror på livräntetagarens överlevnad. Om den överföring av försäkringsrisk som blir följden är betydande, är derivatet definitionsmässigt ett försäkringsavtal, och det får då inte avskiljas från värdavtalet (se punkt 11 a).

B11 Försäkringsrisk är den risk som företaget accepterar från försäkringstagaren. Det betyder att företaget ska acceptera en risk från försäkringstagaren som försäkringstagaren redan utsatts för. Eventuell ny risk som genom avtalet uppstår för företaget eller försäkringstagaren är inte försäkringsrisk.

B12 Definitionen av ett försäkringsavtal hänvisar till en negativ påverkan på försäkringstagaren. Denna definition begränsar inte företagets betalning till ett belopp som motsvarar den negativa händelsens finansiella effekt. Exempelvis innefattar definitionen försäkringsskydd av typen ”ny mot gammal” som ersätter försäkringstagaren till ett belopp som gör det möjligt att ersätta en gammal skadad tillgång med en ny tillgång. På ett liknande sätt begränsar definitionen inte betalning enligt ett livförsäkringsavtal till den finansiella förlust som den avlidnes anhöriga lider, inte heller utesluter den det avtal som anger betalning av förutbestämda belopp för att kvantifiera den förlust som orsakats av dödsfall eller en olycka.

B13 Vissa avtal kräver betalning om en angiven osäker framtida händelse inträffar, men kräver inte någon ogynnsam påverkan på försäkringstagaren som villkor för betalningen. Ett sådant avtal är inte något försäkringsavtal även om innehavaren använder avtalet för att minska en underliggande riskexponering. Om innehavaren exempelvis använder ett derivat för att säkra en underliggande finansiell eller icke-finansiell variabel som är korrelerad med kassaflöden från en av företagets tillgångar, är derivatet inte något försäkringsavtal eftersom betalningen inte är villkorad av om innehavaren råkar ut för en negativ påverkan i och med minskningen i kassaflödena från tillgången. Definitionen av ett försäkringsavtal avser en osäker framtida händelse för vilken en negativ påverkan på försäkringstagaren är ett avtalsenligt villkor för betalning. Ett avtalsenligt villkor kräver inte att företaget undersöker huruvida händelsen faktiskt orsakade en negativ påverkan, men det tillåter företaget att neka betalningen om det inte är övertygat om att händelsen förorsakat en negativ påverkan.

B14 Annullationsrisk eller risk för fortbestånd (risken att försäkringstagaren kommer att upphäva avtalet tidigare eller senare än utfärdaren räknat med vid prissättning av avtalet) är inte försäkringsrisk eftersom den resulterande variationen i betalningen till försäkringstagaren inte är villkorad av en osäker framtida händelse som påverkar försäkringstagaren negativt. På ett liknande sätt är kostnadsrisk (dvs. risken för oväntade ökningar av administrativa kostnader som har att göra med förvaltningen av avtalet, och inte med försäkrade händelser) inte någon försäkringsrisk eftersom en oväntad kostnadsökning inte påverkar försäkringstagaren negativt.

B15 Därför är ett avtal som exponerar företaget för annullationsrisk eller risk för fortbestånd eller kostnadsrisk inte något försäkringsavtal såvida det inte också exponerar företaget för betydande försäkringsrisk. Men om företaget minskar sin risk genom att använda ytterligare ett avtal för att föra över en del av den risk som inte är försäkringsrisk till en annan part, exponerar detta andra avtal den andra parten för försäkringsrisk.

B16 Ett företag kan acceptera betydande försäkringsrisk från försäkringstagaren endast om företaget är skilt från försäkringstagaren. När det gäller ett ömsesidigt företag accepterar det ömsesidiga företaget risk från varje försäkringstagare och slår samman den risken. Även om försäkringstagare bär den sammanslagna risken gemensamt till följd av att de har residual rätt i företagets tillgångar, är det ömsesidiga företaget ett separat företag som har accepterat risken.

Betydande försäkringsrisk

B17 Ett avtal är ett försäkringsavtal endast om det för över betydande försäkringsrisk. Punkterna B7–B16 behandlar försäkringsrisk. Punkterna B18–B23 behandlar bedömningen av huruvida försäkringsrisken är betydande.

B18 Försäkringsrisk är betydande endast om en försäkrad händelse skulle kunna leda till att en utfärdare betalar tillkommande belopp som är betydande i ett enskilt scenario, utom scenarier som saknar kommersiell innebörd (dvs. inte har någon märkbar effekt på transaktionens ekonomiska sidor). Om en försäkrad händelse kan betyda att betydande tillkommande belopp skulle betalas i ett scenario som har kommersiell innebörd, kan villkoret i den föregående meningen uppfyllas även om den försäkrade händelsen är extremt osannolik eller det förväntade (dvs. sannolikhetsbedömda) nuvärdet av villkorade kassaflöden är en liten del av det förväntade nuvärdet av återstående kassaflöden från avtalet.

B19 Dessutom överför ett avtal endast betydande försäkringsrisk om det är ett scenario som har kommersiell innebörd och där det är möjligt att utfärdaren drabbas av en förlust på nuvärdesbasis. Även om ett återförsäkringsavtal inte exponerar utfärdaren för möjligheten att drabbas av en betydande förlust, bedöms det avtalet överföra betydande försäkringsrisk om det i allt väsentligt överför all försäkringsrisk som avser den återförsäkrade delen av de underliggande försäkringsavtalen till återförsäkraren.

B20 De tillkommande belopp som avses i punkt B18 fastställs på nuvärdesbasis. Om ett försäkringsavtal kräver betalning när en händelse med osäker tidpunkt inträffar och om betalningen inte är justerad för pengars tidsvärde, kan det finnas scenarier där betalningens nuvärde ökar, även om dess nominella värde är oförändrat. Ett exempel är försäkring som ger ett fast belopp när försäkringstagaren dör, utan förfallodag för skyddet (ofta kallad livsvarig livförsäkring till fast belopp). Det är säkert att försäkringstagaren kommer att dö, men dödsdagen är osäker. Betalningar kan göras när en enskild försäkringstagare avlider tidigare än förväntat. Eftersom dessa betalningar inte är justerade för pengars tidsvärde kan det föreligga betydande försäkringsrisk även om det inte finns någon övergripande förlust för portföljen med avtal. På ett liknande sätt kan avtalsvillkor som försenar ersättningen till försäkringstagaren eliminera den betydande försäkringsrisken. Ett företag ska använda diskonteringssatserna i punkt 36 för att fastställa nuvärdet av de tillkommande beloppen.

B21 De tillkommande belopp som avses i punkt B18 hänvisar till nuvärdet av belopp som överstiger dem som skulle ha betalats om ingen försäkrad händelse hade inträffat (exklusive scenarier som saknar kommersiell innebörd). Dessa tillkommande belopp innefattar kostnader för hantering och bedömning av anspråk, men innefattar inte följande:

a) Förlusten av möjligheten att debitera försäkringstagaren för framtida tjänst. I ett livförsäkringsavtal kopplat till investeringar, exempelvis, innebär försäkringstagarens död att försäkringsgivaren inte längre kan utföra förvaltningstjänster och ta en avgift för detta. Denna ekonomiska förlust för företaget återspeglar dock inte någon försäkringsrisk, precis som en fondförvaltare inte påtar sig någon försäkringsrisk i förhållande till att kunden eventuellt dör. Därför är den potentiella förlusten av framtida förvaltningsavgifter inte relevant vid bedömningen av hur stor försäkringsrisk som förs över genom ett avtal.

b) Efterskänkande vid dödsfall av debiteringar som skulle göras vid uppsägning eller återköp. Eftersom avtalet gav upphov till debiteringarna, kompenserar efterskänkandet av dem inte försäkringstagaren för någon befintlig risk. Följaktligen är de inte relevanta vid bedömningen av hur stor försäkringsrisk som förs över genom ett avtal.

c) En betalning som är avhängig en händelse som inte orsakar betydande förlust för innehavaren av avtalet. Ponera exempelvis ett avtal som kräver att utfärdaren betalar en miljon VE om en tillgång drabbas av fysisk skada vilken förorsakar en obetydlig ekonomisk förlust på 1 VE ([1]) för innehavaren. I det avtalet överför innehavaren till utfärdaren den obetydliga risken att förlora 1 VE. På samma gång ger avtalet upphov till en risk som inte är en försäkringsrisk att utfärdaren kan komma att behöva betala 999 999 VE om den angivna händelsen inträffar. Eftersom det inte finns något scenario där en försäkrad händelse orsakar en betydande förlust för innehavaren av avtalet accepterar inte utfärdaren någon betydande försäkringsrisk från innehavaren och detta avtal är inget försäkringsavtal.

d) Eventuell återförsäkringsåterbäring. Försäkringsgivaren ska redovisa dessa separat.

B22 Ett företag ska bedöma försäkringsriskens betydelse för varje enskilt avtal. Därmed kan försäkringsrisken vara betydande även om det är minimal sannolikhet för betydande förluster för en portfölj med eller grupp av avtal.

B23 Det följer av punkterna B18–B22 att om ett avtal betalar en livförsäkring som överstiger det belopp som ska betalas vid överlevnad, är avtalet ett försäkringsavtal såvida inte den tillkommande livförsäkringen är obetydlig (vilket bedöms genom hänvisning till det enskilda avtalet snarare än till en hel portfölj med avtal). Som konstaterats i punkt B21 b räknas inte efterskänkandet vid dödsfall av debiteringar för uppsägning eller återköp in i denna bedömning om efterskänkandet inte kompenserar försäkringstagaren för en redan befintlig risk. På ett liknande sätt är ett livränteavtal som betalar ut regelbundna belopp under återstoden av en försäkringstagares liv ett försäkringsavtal såvida inte de sammanlagda återbetalningarna är obetydliga.

([1]) VE står för valutaenhet.

Förändringar i nivån på försäkringsrisk

B24 För vissa avtal sker överföringen av försäkringsrisk till utfärdaren först efter en tid. Ponera exempelvis ett avtal som ger en viss avkastning på en investering och innefattar en option för försäkringstagaren att vid förfall använda vinsten från investeringen för att köpa en livränta med återbetalningsskydd till samma livräntepremier som företaget tar betalt av nya livräntetagare vid tidpunkten då försäkringstagaren utnyttjar optionen. Ett sådant avtal för inte över någon försäkringsrisk till utfärdaren förrän optionen utnyttjas, eftersom företaget fortfarande är fritt att prissätta livräntan på ett sätt som återspeglar den försäkringsrisk som kommer att föras över till företaget vid den tidpunkten. Följaktligen kommer det kassaflöde som skulle uppkomma om optionen utnyttjades att falla utanför avtalets gräns, och före utnyttjandet finns inga försäkringskassaflöden inom avtalets gräns. Om avtalet dock anger livräntepremierna (eller en annan grund än marknadsräntor för fastställande av livräntepremierna) överför avtalet försäkringsrisk till utfärdaren eftersom utfärdaren är exponerad för risken att livräntepremierna kommer att vara ogynnsamma för utfärdaren när försäkringstagaren utnyttjar optionen. I så fall ligger de kassaflöden som skulle uppkomma när optionen utnyttjas inom avtalets gräns.

B25 Ett avtal som uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal förblir ett försäkringsavtal till dess att dess rättigheter och förpliktelser har upphört (dvs. fullgörs, annulleras eller löper ut) såvida inte avtalet tas bort från rapporten över finansiell ställning med tillämpning av punkterna 74–77 till följd av en avtalsändring.

Exempel på försäkringsavtal

B26 Följande är exempel på avtal som är försäkringsavtal om överföringen av försäkringsrisk är betydande:

a) Försäkring mot stöld eller skada.

b) Försäkring mot produktansvar, yrkesmässig ansvarsförsäkring, civilrättsligt ansvar eller rättegångskostnader.

c) Livförsäkring och i förväg betalda begravningskostnader (även om döden är säker är det osäkert när döden kommer att inträffa eller, för vissa typer av livförsäkringar, huruvida döden kommer att inträffa under den period som täcks av försäkringen).

d) Livränta med återbetalningsskydd och pensioner, dvs. avtal som ger ersättning för en osäker framtida händelse – livräntetagarens eller pensionärens överlevnad – för att ge livräntetagaren eller pensionären en inkomstnivå som annars skulle påverkas negativt av dennes överlevnad. (Arbetsgivares ansvar som härrör från pensionsstiftelser och pensionsförpliktelser redovisade enligt förmånsbestämda pensionsplaner faller utanför tillämpningsområdet för IFRS 17, vid tillämpning av punkt 7 b.)

e) Försäkring mot invaliditet och sjukvårdskostnader.

f) Borgensförbindelser, garantiobligationer, fullgörandegarantier och offertgarantier, dvs. avtal som ger ersättning om någon annan part inte uppfyller en avtalsenlig förpliktelse, exempelvis ett åtagande att uppföra en byggnad.

g) Produktgarantier. Produktgarantier utfärdade av en annan part för varor sålda av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Produktgarantier som utfärdas direkt av en tillverkare, återförsäljare eller detaljist faller dock utanför tillämpningsområdet för IFRS 17 med tillämpning av punkt 7 a, och faller i stället inom tillämpningsområdet för IFRS 15 eller IAS 37 *Avsättningar, eventualförpliktelser och eventualtillgångar*.

h) Äganderättsförsäkring (försäkring mot upptäckten av brister i äganderätten till mark eller byggnader som inte var uppenbara när försäkringsavtalet utfärdades). I detta fall är den försäkrade händelsen upptäckten av en brist i äganderätten, inte bristen i sig.

i) Reseförsäkring (ersättning i kontanter eller in natura till försäkringstagare för förluster som lidits inför eller under resa).

j) Katastrofobligationer som ger sänkta betalningar av kapitalbelopp, ränta eller båda om en angiven händelse har en negativ påverkan på obligationens utfärdare (såvida inte den angivna händelsen inte ger upphov till betydande försäkringsrisk, exempelvis om händelsen är en förändring i räntenivå eller valutakurs).

k) Försäkringsswappar och andra avtal som kräver betalning beroende av förändringar i klimatrelaterade, geologiska eller andra fysiska variabler som är specifika för en avtalspart.

B27 Följande är exempel på poster som inte är försäkringsavtal:

a) Investeringsavtal som har ett försäkringsavtals juridiska form men som inte överför någon betydande försäkringsrisk till utfärdaren. Livförsäkringsavtal där företaget varken bär någon betydande dödlighets- eller sjukrisk är inte försäkringsavtal. Sådana avtal är finansiella instrument eller tjänsteavtal – se punkt B28. Investeringsavtal med diskretionära resultatandelar uppfyller inte definitionen av ett försäkringsavtal. Sådana avtal faller emellertid inom tillämpningsområdet för IFRS 17 förutsatt att de utfärdas av ett företag som också utfärdar försäkringsavtal, med tillämpning av punkt 3 c.

b) Avtal som har en försäkrings juridiska form men för tillbaka all betydande försäkringsrisk till försäkringstagaren genom oåterkalleliga och verkställbara konstruktioner som anpassar försäkringstagarens framtida betalningar till utfärdaren som en direkt följd av försäkrade förluster. Exempelvis, för vissa finansiella återförsäkringsavtal eller vissa gruppavtal återförs all betydande försäkringsrisk till försäkringstagarna. Sådana avtal är normalt finansiella instrument eller tjänsteavtal (se punkt B28).

c) Egenförsäkring (dvs. behållande av en risk som kunde ha täckts av en försäkring). I sådana situationer finns inget försäkringsavtal eftersom det inte finns någon överenskommelse med någon annan part. Det betyder att om ett företag utfärdar ett försäkringsavtal till sitt moder-, dotter-, eller systerföretag finns inget försäkringsavtal i koncernredovisningen eftersom det inte finns något avtal med en annan part. I utfärdarens eller innehavarens enskilda eller separata finansiella rapporter finns emellertid ett försäkringsavtal.

d) Avtal (såsom spelavtal) som kräver betalning om en angiven osäker framtida händelse inträffar, men som inte kräver, som en avtalsenlig förutsättning för betalning, att händelsen har en negativ påverkan på försäkringstagaren. Detta hindrar dock inte att avtal enligt vilka i förväg fastställd utbetalning anges för att kvantifiera den förlust som orsakats av en angiven händelse såsom dödsfall eller en olycka (se även punkt B12) betraktas som ett försäkringsavtal.

e) Derivat som exponerar en part för finansiell risk men inte försäkringsrisk, eftersom derivaten kräver att den parten gör (eller ger dem rätt att erhålla) en betalning endast grundad på förändringar i en eller flera angivna räntor, priser på finansiella instrument, råvarupriser, valutakurser, pris- eller ränteindex, kreditbetyg eller ett kreditindex eller någon annan variabel, förutsatt att variabeln, när det gäller en icke-finansiell variabel, inte är specifik för någon av avtalsparterna.

f) Kreditrelaterade garantier som kräver betalning även om innehavaren inte har drabbats av någon förlust på grund av en gäldenärs underlåtenhet att göra betalningar i rätt tid. Sådana avtal redovisas i enlighet med IFRS 9 *Finansiella instrument* (se punkt B29).

g) Avtal som kräver en betalning på grund av en klimatrelaterad, geologisk eller annan fysisk variabel som inte är specifik för en avtalspart (vanligen kallade väderderivat).

h) Avtal som tillåter minskade betalningar av kapitalbelopp, ränta eller båda, beroende av en klimatrelaterad, geologisk eller annan fysisk variabel som inte är specifik för någon avtalspart (vanligen kallade katastrofobligationer).

B28 Ett företag ska tillämpa andra tillämpliga standarder, såsom IFRS 9 och IFRS 15, på de avtal som beskrivs i punkt B27.

B29 De kreditrelaterade garantier och kreditförsäkringsavtal som avses i punkt B27 f kan ha olika juridisk form, exempelvis formen av garantier, vissa typer av remburser, kreditderivat eller försäkringsavtal. Dessa avtal är försäkringsavtal om de kräver att utfärdaren gör angivna betalningar för att ersätta innehavaren för en förlust denne ådrar sig på grund av att en angiven gäldenär inte fullgör betalning vid förfall enligt de ursprungliga eller ändrade villkoren i ett skuldinstrument. Avtalen faller emellertid inte inom tillämpningsområdet för IFRS 17, såvida inte utfärdaren tidigare uttryckligen försäkrat att den betraktar sådana avtal som försäkringsavtal och har använt redovisning som är tillämplig på försäkringsavtal (se punkt 7 e).

B30 Kreditrelaterade garantier och kreditförsäkringsavtal som kräver betalning även om försäkringstagaren inte har drabbats av någon förlust på grund av gäldenärens underlåtenhet att göra betalningar i rätt tid, faller utanför tillämpningsområdet för IFRS 17 eftersom de inte överför betydande försäkringsrisk. Sådana avtal innefattar sådana som kräver betalning

a) oavsett om motparten innehar det underliggande skuldinstrumentet, eller

b) vid förändrad kreditvärdighet eller ett förändrat kreditindex, snarare än en specifik gäldenärs underlåtenhet att göra betalningar i rätt tid.

AVSKILJANDE AV KOMPONENTER FRÅN ETT FÖRSÄKRINGSAVTAL (PUNKTERNA 10–13)

Investeringskomponenter (punkt 11 b)

B31 Punkt 11 b kräver att ett företag avskiljer distinkta investeringskomponenter från värdförsäkringsavtalet. En investeringskomponent är distinkt endast om båda följande villkor uppfylls:

a) Investeringskomponenten och försäkringskomponenten är inte nära förbundna med varandra.

b) Ett avtal med likvärdiga villkor säljs, eller skulle kunna säljas, separat på samma marknad eller i samma jurisdiktion, antingen av företag som utfärdar försäkringsavtal eller av andra parter. Företaget ska ta all rimligen tillgänglig information med i beräkningen vid detta fastställande. Företaget behöver inte företa någon omfattande undersökning för att fastställa huruvida en investeringskomponent säljs separat.

B32 En investeringskomponent och försäkringskomponent är nära förbundna med varandra endast om

a) företaget inte kan värdera den ena komponenten utan att beakta den andra; därför ska företaget, i det fall värdet av en komponent varierar beroende på den andra komponentens värde, tillämpa IFRS 17 för att redovisa den kombinerade investerings- och försäkringskomponenten, eller

b) försäkringstagaren är oförmögen att utnyttja en komponent om inte den andra komponenten också är närvarande; därför ska företaget, om en komponent i ett avtal annulleras eller förfaller och det leder till att den andra komponenten annulleras eller förfaller, tillämpa IFRS 17 för att redovisa den kombinerade investerings- och försäkringskomponenten,

Löften om att överföra distinkta varor eller tjänster som inte är försäkringsavtalstjänster (punkt 12)

B33 Punkt 12 kräver att ett företag från ett försäkringsavtal avskiljer ett löfte att överföra distinkta varor eller tjänster som inte är försäkringsavtalstjänster till en försäkringstagare. Vid avskiljandet får ett företag inte beakta sådan verksamhet som ett företag måste bedriva för att fullfölja ett avtal såvida inte företaget för över en vara eller tjänst som inte är en försäkringsavtalstjänst till försäkringstagaren när sådan verksamhet bedrivs. Exempelvis kan ett företag vara tvunget att utföra olika administrativa uppgifter för att upprätta ett avtal. Utförandet av dessa uppgifter överför inte en tjänst till försäkringstagaren när de utförs.

B34 En vara eller en tjänst som inte är en försäkringsavtalstjänst som utlovats till en försäkringstagare är distinkt om försäkringstagaren kan dra nytta av varan eller tjänsten antingen för egen del eller tillsammans med andra resurser som är lättillgängliga för försäkringstagaren. Lättillgängliga resurser är varor eller tjänster som säljs separat (av företaget eller av ett annat företag), eller resurser som försäkringstagaren redan har (från företaget eller från andra transaktioner eller händelser).

B35 En vara eller tjänst som inte är en försäkringsavtalstjänst som utlovas till försäkringstagaren är inte distinkt om

a) kassaflödena och riskerna som är förknippade med varan eller tjänsten är nära förbundna med de kassaflöden och risker som är förknippade med avtalets försäkringskomponenter, och

b) företaget tillhandahåller en betydande tjänst genom att integrera varan eller tjänsten med försäkringskomponenterna.

KASSAFLÖDEN FÖR ANSKAFFNING AV FÖRSÄKRINGSAVTAL (PUNKTERNA 28A–28F)

B35A För att tillämpa punkt 28A ska ett företag använda en systematisk och rationell metod för att fördela följande:

a) Kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som är direkt hänförliga till en grupp av försäkringsavtal

i) till den gruppen, och

ii) till grupper som kommer att innehålla försäkringsavtal som väntas bli följden av förnyelser av försäkringsavtalen i den gruppen.

b) Kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som är direkt hänförliga till en portfölj med försäkringsavtal, förutom dem i led a, till grupper av avtal i portföljen.

B35B Vid slutet av varje rapportperiod ska ett företag justera belopp som fördelats enligt punkt B35A för att återspegla alla förändringar i antaganden som fastställer indata i den använda fördelningsmetoden. Företaget får inte ändra belopp som fördelats till en grupp av försäkringsavtal efter det att alla avtal har lagts till i gruppen (se punkt B35C).

B35C Ett företag får lägga till försäkringsavtal till en grupp av försäkringsavtal över mer än en rapportperiod (se punkt 28). I dessa fall ska företaget från rapporten över finansiell ställning ta bort den del av en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som avser försäkringsavtal som har lagts till i gruppen under den perioden och fortsätta att redovisa en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal i den mån tillgången avser försäkringsavtal som väntas bli tillagda till gruppen under en framtida rapportperiod.

B35D För att tillämpa punkt 28E

a) ska ett företag redovisa en nedskrivning i resultatet och minska det redovisade värdet för en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal så att tillgångens redovisade värde inte överstiger det förväntade nettokassainflödet för den tillhörande gruppen av försäkringsavtal, fastställt genom tillämpning av punkt 32 a,

b) när ett företag fördelar kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal till grupper av försäkringsavtal med tillämpning av punkt B35A a ii ska företaget redovisa en nedskrivning i resultatet och minska det redovisade värdet för de tillhörande tillgångarna för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal i den mån

i) företaget förväntar sig att dessa kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal ska överstiga nettokassainflödet för de förväntade förnyelserna, fastställt genom tillämpning av punkt 32 a, och

ii) det överskjutande belopp som fastställts med tillämpning av b i inte redan har redovisats som en nedskrivning enligt a.

VÄRDERING (PUNKTERNA 29–71)

Uppskattningar av framtida kassaflöden (punkterna 33–35)

B36 Detta avsnitt behandlar

a) neutral användning av alla rimliga och verifierbara uppgifter som kan fås utan onödiga kostnader eller insatser (se punkterna B37–B41),

b) marknadsvariabler och icke-marknadsvariabler (se punkterna B42–B53),

c) användning av aktuella uppskattningar (se punkterna B54–B60), och

d) kassaflöden inom gränsen för avtalet (se punkterna B61–B71).

Neutral användning av alla rimliga och verifierbara uppgifter som kan fås utan onödiga kostnader eller insatser (punkt 33 a)

B37 Målet med uppskattningen av framtida kassaflöden är att fastställa det förväntade värdet, eller det sannolikhetsbedömda medelvärdet, av hela skalan av möjliga utfall, med beaktande av alla rimliga och verifierbara uppgifter som finns tillgängliga på balansdagen och som kan tas fram utan onödiga kostnader eller insatser. Till rimliga och verifierbara uppgifter som finns tillgängliga på balansdagen och som kan tas fram utan onödiga kostnader eller insatser hör uppgifter om tidigare händelser och aktuella förhållanden samt prognoser om framtida förhållanden (se punkt B41). Uppgifter som kan fås fram från ett företags egna informationssystem anses tillgängliga utan onödiga kostnader eller insatser.

B38 Utgångspunkten för en uppskattning av kassaflödena är ett antal scenarier som återspeglar hela skalan av möjliga utfall. I vart och ett av scenarierna specificeras storlek och tidpunkt för kassaflödena vid ett visst utfall samt den uppskattade sannolikheten för detta utfall. Kassaflödena från vart och ett av scenarierna diskonteras och viktas i förhållande till den uppskattade sannolikheten för berört utfall så att ett förväntat nuvärde erhålls. Målet är således inte att få fram ett så sannolikt utfall som möjligt, eller ett utfall vars inträffande är mer sannolikt än dess uteblivelse, för framtida kassaflöden.

B39 Vid beaktandet av hela skalan av möjliga utfall är målet att införliva alla rimliga, verifierbara och tillgängliga uppgifter som kan tas fram utan onödiga kostnader eller insatser på ett neutralt sätt, snarare än att identifiera varje tänkbart scenario. I praktiken är det onödigt att ta fram explicita scenarier om de uppskattningar som tas fram är förenliga med målet med värderingen, dvs. att beakta alla rimliga och verifierbara uppgifter som kan tas fram utan onödiga kostnader eller insatser vid fastställandet av medelvärdet. Om ett företag exempelvis uppskattar att sannolikhetsfördelningen av utfall i stort sett är förenlig med en sannolikhetsfördelning som kan beskrivas i sin helhet med hjälp av ett litet antal parametrar räcker det att uppskatta det lilla antalet parametrar. På ett liknande sätt kan i vissa fall relativt enkla modeller ge ett svar med en godtagbar precision, utan att flera detaljerade simuleringar behöver göras. I vissa fall kan kassaflödena dock orsakas av komplexa underliggande faktorer och ta sig icke-linjära former vid förändringar i ekonomiska förhållanden. Detta kan exempelvis hända om kassaflödena återspeglar en serie inbördes beroende valmöjligheter som är underförstådda eller explicita. I sådana fall kommer sannolikt mer sofistikerad stokastisk modellering att krävas för att uppfylla målet med värderingen.

B40 De scenarier som tas fram ska innehålla neutrala uppskattningar av sannolikheten för katastrofala förluster enligt befintliga avtal. Sådana scenarier utesluter möjliga skador enligt möjliga framtida avtal.

B41 Ett företag ska uppskatta sannolikheterna för och storlekarna på framtida betalningar enligt befintliga avtal baserat på erhållen information, inbegripet följande:

a) Information om skador som redan rapporterats av försäkringstagarna.

b) Annan information om kända eller uppskattade egenskaper hos försäkringsavtal.

c) Historik om företagets egen erfarenhet, vid behov kompletterad med historiska uppgifter från andra källor. Historiken ska anpassas för att återspegla rådande villkor, exempelvis, om

   i) den försäkrade populationens egenskaper skiljer sig (eller kommer att skilja sig på grund av moturval) från egenskaperna hos den population som har använts som utgångspunkt för historiken,

   ii) det finns indikationer på att de historiska trenderna inte kommer att fortsätta, att nya trender kommer att uppstå eller att ekonomiska, demografiska eller andra förändringar kan påverka de kassaflöden som uppkommer från befintliga försäkringsavtal, eller

   iii) det har skett förändringar på områden såsom teckningsförfaranden och förfarandena för skadehantering som kan påverka historikens relevans för försäkringsavtalen.

d) Aktuella prisuppgifter, om sådana finns, avseende återförsäkringsavtal och andra finansiella instrument (om sådana finns) som täcker liknande risker, såsom katastrofobligationer och väderderivat, och nyligen observerade marknadspriser avseende överlåtelser av försäkringsavtal. Dessa uppgifter ska justeras för att återspegla skillnaderna mellan kassaflöden från dessa återförsäkringsavtal eller andra finansiella instrument, och de kassaflöden som skulle uppkomma i samband med att företaget fullföljer det underliggande avtalet med försäkringstagaren.

Marknadsvariabler och icke-marknadsvariabler

B42 I IFRS 17 identifieras två typer av variabler:

a) Marknadsvariabler – variabler som kan observeras på eller härledas direkt från marknader (exempelvis priser på värdepapper som är föremål för allmän handel och räntesatser).

b) Icke-marknadsvariabler – alla övriga variabler (exempelvis frekvens av och svårighetsgrad hos försäkringsskador och dödlighet).

B43 Marknadsvariabler ger i allmänhet upphov till finansiell risk (exempelvis observerbara räntesatser) medan icke-marknadsvariabler i allmänhet ger upphov till icke-finansiell risk (exempelvis dödstal). Detta är dock inte alltid fallet. Det kan exempelvis finnas antaganden rörande finansiella risker för vilka variabler inte kan observeras på eller härledas direkt från marknader (exempelvis räntesatser som inte kan observeras på eller härledas direkt från marknader).

Marknadsvariabler (punkt 33 b)

B44 Uppskattningar av marknadsvariabler ska vara förenliga med observerbara marknadspriser vid värderingstidpunkten. Ett företag ska maximera användningen av observerbara indata och får inte ersätta observerbara marknadsuppgifter med egna uppskattningar, utom enligt beskrivningen i punkt 79 i IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*. Om variabler måste härledas (exempelvis för att det inte finns några observerbara marknadsvariabler) ska de i överensstämmelse med IFRS 13 vara så förenliga som det är möjligt med observerbara marknadsvariabler.

B45 Marknadspriser är ett samlat resultat av olika uppfattningar om möjliga framtida utfall och återspeglar även marknadsaktörers riskpreferenser. De utgör således inte en entydig prognos över framtida utfall. Om det faktiska utfallet avviker från det tidigare marknadspriset innebär detta inte att marknadspriset var ”felaktigt”.

B46 En viktig tillämpning av marknadsvariabler är begreppet replikerande tillgång eller replikerande portfölj med tillgångar. En replikerande tillgång är en tillgång vars kassaflöden i alla scenarier *exakt* motsvarar de avtalsenliga kassaflödena för en grupp av försäkringsavtal i fråga om storlek, tidpunkt och osäkerhet. I vissa fall kan en replikerande tillgång finnas för vissa av de kassaflöden som härrör från en grupp av försäkringsavtal. Det verkliga värdet av den tillgången återspeglar både det förväntade nuvärdet av kassaflödena från den tillgången och den risk som är förknippad med dessa kassaflöden. Om en replikerande portfölj med tillgångar finns för vissa av de kassaflöden som härrör från en grupp av försäkringsavtal kan företaget använda det verkliga värdet av dessa tillgångar för att värdera de relevanta kassaflödena för åtaganden i stället för att explicit uppskatta kassaflödena och diskonteringssatsen.

B47 IFRS 17 kräver inte att ett företag använder en replikerande portfölj-teknik. Om det finns en replikerande tillgång eller portfölj för vissa av de kassaflöden som härrör från försäkringsavtal och ett företag väljer att använda en annan teknik ska det emellertid förvissa sig om att den replikerande portfölj-tekniken sannolikt inte skulle leda till en väsentligt annorlunda värdering av dessa kassaflöden.

B48 Andra tekniker än replikerande portfölj-tekniker, såsom stokastiska modelleringstekniker, kan vara mer pålitliga eller enklare att genomföra om det finns betydande samband mellan kassaflöden som varierar med avkastningen på tillgångar och andra kassaflöden. Det krävs en bedömning för att fastställa vilken teknik som bäst uppnår målet att få överensstämmelse med observerbara marknadsvariabler under särskilda omständigheter. Den teknik som används ska i synnerhet leda till att värderingen av alla optioner och garantier som ingår i försäkringsavtal är förenlig med observerbara marknadspriser (om sådana finns) för sådana optioner och garantier.

Icke-marknadsvariabler

B49 Uppskattningar av icke-marknadsvariabler ska återspegla alla rimliga och verifierbara belägg som kan fås fram utan onödiga kostnader eller insatser, både externt och internt.

B50 Icke-marknadsbaserade externa data (exempelvis nationell dödlighetsstatistik) kan beroende på omständigheterna vara mer eller mindre relevant än interna data (exempelvis internt utarbetad dödlighetsstatistik). Exempelvis ska ett företag som utfärdar livförsäkringsavtal inte enbart förlita sig på nationell dödlighetsstatistik, utan även beakta alla andra rimliga och verifierbara interna och externa informationskällor som kan fås fram utan onödiga kostnader eller insatser när företaget utarbetar neutrala uppskattningar av sannolika dödlighetsscenarier för sina försäkringsavtal. Vid utarbetandet av dessa sannolikheter ska ett företag lägga större vikt vid den mer övertygande informationen. Exempelvis kan följande gälla:

a) Den interna dödlighetsstatistiken kan vara mer övertygande än de nationella dödlighetsuppgifterna om de nationella uppgifterna bygger på en stor population som inte är representativ för den försäkrade populationen. Detta kan exempelvis bero på att den försäkrade populationens demografiska egenskaper skiljer sig avsevärt från den nationella populationens egenskaper, vilket innebär att ett företag skulle behöva lägga mer vikt vid interna data och mindre vikt vid den nationella statistiken.

b) Om den interna statistiken bygger på en liten population med egenskaper som förmodas ligga nära den nationella populationens egenskaper och den nationella statistiken är aktuell, ska däremot företaget lägga mer vikt vid den nationella statistiken.

B51 Uppskattade sannolikheter för icke-marknadsvariabler får inte motsäga observerbara marknadsvariabler. Exempelvis ska uppskattade sannolikheter för framtida inflationsscenarier vara så förenliga som det är möjligt med de sannolikheter som framgår av marknadsräntesatser.

B52 I vissa fall kan ett företag dra slutsatsen att marknadsvariabler varierar oberoende av icke-marknadsvariabler. I så fall ska företaget beakta scenarier som återspeglar intervallet med utfall för icke-marknadsvariabler, där varje scenario bygger på samma observerade värde för marknadsvariabeln.

B53 I andra fall kan marknadsvariabler och icke-marknadsvariabler vara korrelerade. Det kan exempelvis finnas belägg för att andelen annullationer (en icke-marknadsvariabel) korrelerar med räntesatser (en marknadsvariabel). På ett liknande sätt kan det finnas belägg för att skadeanspråk för hem- eller bilförsäkring korrelerar med konjunkturcykeln och därför med räntesatser och kostnadsbelopp. Företaget ska säkerställa att sannolikheterna för de scenarier och riskjusteringar för icke-finansiell risk som är relaterade till marknadsvariabler är förenliga med de observerade marknadspriser som är beroende av dessa marknadsvariabler.

Användning av aktuella uppskattningar (punkt 33 c)

B54 Vid uppskattningen av varje kassaflödesscenario och dess sannolikhet ska ett företag använda alla rimliga och verifierbara uppgifter som kan fås fram utan onödiga kostnader eller insatser. Företaget ska se över de uppskattningar det gjorde vid utgången av den föregående rapportperioden och uppdatera dem. Därvid ska företaget beakta följande:

a) Huruvida de uppdaterade uppskattningarna korrekt återger förhållandena vid utgången av rapportperioden.

b) Huruvida de ändrade uppskattningarna korrekt återger de förändrade förhållandena under perioden. Anta exempelvis att uppskattningarna i början av perioden låg vid ena änden av ett rimligt spann av möjliga utfall. Om förhållandena inte har ändrats skulle en ändring av uppskattningarna till den andra änden av spannet vid utgången av perioden inte korrekt återge vad som hänt under perioden. Om företagets senaste uppskattningar skiljer sig från dess tidigare uppskattningar utan att förhållandena har ändrats, ska företaget bedöma om de nya sannolikheter som angetts för varje scenario är motiverade. När företaget uppdaterar sina uppskattningar av dessa sannolikheter ska det beakta både de belägg som stöder dess tidigare uppskattningar och alla nya tillgängliga belägg, och fästa mer vikt vid de mest övertygande beläggen.

B55 Den sannolikhet som anges för varje scenario ska återspegla förhållandena vid utgången av rapportperioden. Med tillämpning av IAS 10 *Händelser efter rapportperioden* kan således en händelse som inträffar efter rapportperiodens utgång och som avlägsnar en osäkerhet som förelåg vid rapportperiodens utgång inte utgöra belägg för de förhållanden som förelåg per den dagen. Exempelvis kan det vid rapportperiodens utgång finnas en sannolikhet på 20 % att en kraftig storm kommer att inträffa under de återstående sex månaderna av ett försäkringsavtal. Efter utgången av rapportperioden men innan de finansiella rapporterna godkänns för utfärdande inträffar en kraftig storm. Kassaflödena för åtaganden inom gränsen för det avtalet ska inte återspegla den storm som med facit i hand veterligen har inträffat. I stället ska kassaflödena i värderingen innefatta den sannolikhet på 20 % som framgick vid rapportperiodens utgång (med upplysningar i enlighet med IAS 10 om att en händelse som inte beaktas har inträffat efter rapportperiodens utgång).

B56 De aktuella uppskattningarna av förväntade kassaflöden är inte nödvändigtvis identiska med det senaste faktiska utfallet. Anta exempelvis att dödligheten under rapportperioden var 20 % högre än den föregående dödligheten och den tidigare förväntade dödligheten. Ett flertal faktorer kan ha vållat det plötsligt ändrade utfallet, däribland

a) varaktiga förändringar av dödligheten,

b) ändrade egenskaper hos den försäkrade populationen (exempelvis ändringar av tecknandet av försäkringar eller distribution, eller selektiva annulleringar från försäkringstagare med ovanligt god hälsa),

c) slumpmässiga fluktuationer, eller

d) identifierbara orsaker av engångskaraktär.

B57 Ett företag ska undersöka orsakerna till ändrade utfall och utarbeta nya uppskattningar av kassaflöden och sannolikheter mot bakgrund av det senaste utfallet, tidigare utfall och annan information. Resultatet i exempelvis punkt B56 skulle vanligtvis vara att det förväntade nuvärdet av livförsäkringar ändras, men inte så mycket som med 20 %. Om dödligheten i exemplet i punkt B56 fortsätter att vara avsevärt högre än de tidigare uppskattningarna av orsaker som förväntas fortsätta att gälla, ska den uppskattade sannolikhet som anges för scenarier med hög dödlighet ökas.

B58 Uppskattningar av icke-marknadsvariabler ska innefatta information om den aktuella nivån på försäkrade händelser och om trender. Exempelvis har dödligheten sjunkit kontinuerligt under långa perioder i många länder. Fastställandet av kassaflöden för åtaganden återspeglar de sannolikheter som skulle anges för varje möjligt scenario, med beaktande av alla rimliga och verifierbara uppgifter som kan fås fram utan onödiga kostnader eller insatser.

B59 Om de kassaflöden som fördelas på en grupp av försäkringsavtal är inflationskänsliga ska fastställandet av kassaflödena för åtaganden på ett liknande sätt återspegla aktuella uppskattningar av möjliga framtida inflationssatser. Eftersom inflationssatser troligen är korrelerade till räntesatser ska värderingen av kassaflödena för åtaganden återspegla sannolikheterna för varje inflationsscenario på ett sätt som är förenligt med de sannolikheter som framgår av de marknadsräntesatser som används vid uppskattningen av diskonteringssatsen (se punkt B51).

B60 Vid uppskattningen av kassaflöden ska ett företag beakta aktuella förväntningar på framtida händelser som kan påverka dessa kassaflöden. Företaget ska utarbeta kassaflödesscenarier som återspeglar dessa framtida händelser samt neutrala uppskattningar av sannolikheten för respektive scenario. Företaget ska dock inte beakta aktuella förväntningar på framtida lagstiftningsändringar som ändrar eller upphäver nuvarande åtaganden eller skapar nya åtaganden enligt befintliga försäkringsavtal förrän ändringen av lagstiftningen i praktiken är beslutad.

Kassaflöden inom gränsen för avtalet (punkt 34)

B61 Uppskattningar av kassaflöden i ett scenario ska innefatta alla kassaflöden inom gränsen för ett befintligt avtal och inga andra kassaflöden. Vid fastställandet av gränsen för ett befintligt avtal ska företaget tillämpa punkt 2.

B62 Många försäkringsavtal har egenskaper som gör det möjligt för försäkringstagare att vidta åtgärder som ändrar storlek på, tidpunkt för, karaktär på eller osäkerhet för de belopp de kommer att erhålla. Bland dessa egenskaper ingår förnyelse-, återköps- eller omräkningsmöjligheter och möjligheter att upphöra med att betala premier samtidigt som ersättningar fortfarande kan erhållas enligt avtal. Värderingen av en grupp av försäkringsavtal ska på basis av det förväntade värdet återspegla företagets aktuella uppskattningar av hur försäkringstagarna i gruppen kommer att utnyttja befintliga möjligheter, och riskjusteringen för icke-finansiell risk ska återspegla företagets aktuella uppskattningar av hur försäkringstagarnas faktiska beteende kan skilja sig från det förväntade beteendet. Detta krav på att fastställa förväntat värde gäller oavsett antalet avtal i en grupp, exempelvis även när gruppen inbegriper ett enda avtal. Vid värderingen av en grupp av försäkringsavtal ska företaget följaktligen inte anta att sannolikheten är 100 % för att försäkringstagare kommer att

a) återköpa sina avtal, om det finns en viss sannolikhet för att vissa försäkringstagare inte kommer att göra det, eller

b) fortsätta med sina avtal, om det finns en viss sannolikhet för att vissa försäkringstagare inte kommer att göra det.

B63 Utfärdare av försäkringsavtal som enligt avtalsvillkoren måste förnya eller på annat sätt fortsätta med ett avtal ska vid bedömningen av huruvida de premier och relaterade kassaflöden som härrör från det förnyade avtalet ligger inom gränsen för det ursprungliga avtalet tillämpa punkt 34.

B64 Punkt 34 avser ett företags praktiska möjlighet att på ett framtida datum (förnyelsedatumet) ange ett pris som till fullo återspeglar riskerna med avtalet från och med den dagen. Ett företag har den praktiska möjligheten i avsaknad av begränsningar som hindrar företaget från att fastställa samma pris som det skulle göra för ett nytt avtal med samma egenskaper som det befintliga avtalet och som utfärdas den dagen, eller om det kan ändra ersättningarna så att de är förenliga med det pris som företaget kommer att ta ut. Likaledes har ett företag den praktiska möjligheten att ange ett pris när det kan ange ett nytt pris för ett befintligt avtal som återspeglar de samlade ändringarna av riskerna i portföljen med försäkringsavtal, även om det pris som anges för respektive enskild försäkringstagare inte återspeglar den ändrade risken för den försäkringstagaren. När företaget bedömer huruvida det har praktisk möjlighet att ange ett pris som till fullo återspeglar riskerna med avtalet eller portföljen ska det beakta alla de risker som det skulle beakta vid tecknandet av likvärdiga avtal på förnyelsedatumet för den återstående tjänsten. Vid fastställandet av uppskattade framtida kassaflöden vid en rapportperiods utgång ska företaget göra en ny bedömning av gränsen för ett försäkringsavtal så att effekten av ändrade omständigheter på företagets materiella rättigheter och skyldigheter innefattas.

B65 Kassaflöden inom gränsen för ett försäkringsavtal är sådana som har ett direkt samband med fullföljandet av avtalet, inbegripet kassaflöden där företaget kan bestämma över storleken eller tidpunkterna. Följande innefattas i kassaflöden inom gränsen för ett avtal:

a) Premier (inklusive premiejusteringar och delbetalningar av premier) från en försäkringstagare och de ytterligare kassaflöden som blir resultatet av dessa premier.

b) Betalningar till en försäkringstagare (eller för dennes räkning), inklusive skador som redan har rapporterats men som ännu inte blivit föremål för en utbetalning (dvs. rapporterade skadeanspråk), skadeanspråk för händelser som har inträffat men för vilka någon skada inte har rapporterats och samtliga framtida skador för vilka företaget har en materiell skyldighet (se punkt 34).

c) Betalningar till en försäkringstagare (eller för dennes räkning) som varierar beroende på avkastningen på underliggande poster.

d) Betalningar till en försäkringstagare (eller för dennes räkning) som är relaterade till derivat, exempelvis optioner och garantier som är inbäddade i avtalet, i den mån som dessa optioner och garantier inte är avskilda från försäkringsavtalet (se punkt 11 a).

e) Fördelning av kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som är hänförliga till den portfölj i vilken avtalet ingår.

f) Kostnader för hantering av skadeanspråk (dvs. företagets kostnader för att utreda, hantera och avgöra skadeanspråk enligt befintliga försäkringsavtal, inklusive arvoden till jurister och skadereglerare och interna kostnader för att utreda skador och hantera betalningar av skadeanspråk).

g) Företagets kostnader för att tillhandahålla avtalsenliga ersättningar in natura.

h) Kostnader för handläggning av försäkringar och underhållskostnader, exempelvis kostnader för premieavisering och för att hantera ändringar av försäkringsavtal (exempelvis omräkningar och återställanden). Dessa kostnader innefattar också återkommande provisioner som ska betalas till mellanhänder när en viss försäkringstagare fortsätter att betala premier inom gränsen för försäkringsavtalet.

i) Transaktionsbaserade skatter (exempelvis skatter på försäkringspremier, mervärdesskatt och skatter på varor och tjänster) och avgifter (exempelvis brandkårstjänster och garantifondsbedömningar) som är ett direkt resultat av befintliga försäkringsavtal eller som på en rimlig och konsekvent grund kan hänföras till dem.

j) Utbetalningar som försäkringsgivaren gör i egenskap av förvaltare i syfte att infria försäkringstagarens skattskyldigheter, och relaterade inbetalningar.

k) Potentiella kassainflöden från återvunna belopp (exempelvis räddat gods och regress) på framtida skador som täcks av befintliga försäkringsavtal och, i den mån de inte uppfyller kraven för att redovisas som separata tillgångar, potentiella kassainflöden från återvunna belopp för tidigare skador.

(ka) Företagets kostnader för att

i) bedriva investeringsverksamhet, i den mån företaget bedriver den verksamheten för att öka förmånerna från försäkringsskydd för försäkringstagare; investeringsverksamhet ökar förmånerna från försäkringsskydd om företaget bedriver denna verksamhet och förväntar sig att generera en avkastning som kommer försäkringstagarna till del om en försäkrad händelse inträffar,

ii) tillhandahålla avkastningsrelaterade tjänster till försäkringstagare med försäkringsavtal utan direkt resultatandel (se punkt B119B),

iii) tillhandahålla investeringsrelaterade tjänster till försäkringstagare med försäkringsavtal med direkt resultatandel.

l) Fördelning av fasta och rörliga omkostnader (exempelvis kostnader för redovisning, personal, informationsteknik och it-stöd, avskrivning på byggnader, hyror, underhåll, el, vatten och gas) som är direkt hänförliga till fullföljandet av försäkringsavtal. Sådana omkostnader ska fördelas på grupper av avtal med hjälp av systematiska och rationella metoder som tillämpas konsekvent på samtliga kostnader med liknande egenskaper.

m) Alla andra kostnader som specifikt kan debiteras försäkringstagaren enligt avtalsvillkoren.

B66 Följande kassaflöden ska inte tas med vid uppskattningen av de kassaflöden som kommer att uppkomma när företaget fullföljer ett befintligt försäkringsavtal:

a) Avkastning på investeringar. Placeringar ska redovisas, värderas och anges separat.

b) Kassaflöden (ut- eller inbetalningar) som uppkommer inom gränsen för innehavda återförsäkringsavtal. Innehavda återförsäkringsavtal ska redovisas, värderas och anges separat.

c) Kassaflöden som kan uppkomma från framtida försäkringsavtal, dvs. kassaflöden som faller utanför gränsen för befintliga avtal (se punkterna 34–35).

d) Kassaflöden som avser kostnader som inte är direkt hänförliga till den portfölj med försäkringsavtal där avtalet ingår, exempelvis vissa produktutvecklings- och utbildningskostnader. Sådana kostnader ska redovisas i resultatet när de uppkommer.

e) Kassaflöden som uppkommer från onormalt hög förbrukning av arbetskraft eller andra resurser för att fullfölja avtalet. Sådana kostnader ska redovisas i resultatet när de uppkommer.

f) In- och utbetalningar av inkomstskatter som försäkringsgivaren inte gör eller mottar i egenskap av förvaltare eller som inte specifikt kan debiteras försäkringstagaren enligt avtalsvillkoren.

g) Kassaflöden mellan olika delar av det rapporterande företaget, exempelvis försäkringstagarnas medel och aktieägarnas medel, om sådana kassaflöden inte ändrar det belopp som kommer att betalas till försäkringstagarna.

h) Kassaflöden som uppkommer från delar som avskilts från försäkringsavtalet och som redovisas enligt andra tillämpliga standarder (se punkterna 10–13).

B66A Innan en grupp av försäkringsavtal redovisas kan ett företag vara skyldigt att redovisa en tillgång eller skuld för andra kassaflöden avseende den gruppen av försäkringsavtal än kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal, antingen på grund av förekomsten av kassaflöden eller på grund av kraven i en annan IFRS-standard. Kassaflöden har koppling till gruppen av försäkringsavtal om dessa kassaflöden skulle ha varit inkluderade i kassaflödena för åtaganden per datumet för den första redovisningen av gruppen om de hade erlagts eller erhållits efter det datumet. För att tillämpa punkt 38 c ii ska ett företag från rapporten över finansiell ställning ta bort en sådan tillgång eller skuld i den mån tillgången eller skulden inte skulle ha redovisats separat från gruppen av försäkringsavtal om kassaflödet eller tillämpningen av IFRS-standarden hade inträffat per datumet för den första redovisningen av gruppen av försäkringsavtal.

Avtal med kassaflöden som påverkar eller påverkas av kassaflöden till försäkringstagare som omfattas av andra avtal

B67 Vissa försäkringsavtal påverkar kassaflödena till försäkringstagare som omfattas av andra avtal genom att de kräver

a) av försäkringstagaren att denne delar avkastningen på samma angivna grupp av underliggande poster med försäkringstagare som omfattas av andra avtal, och

b) att antingen

i) försäkringstagaren godtar en minskning i sin andel av avkastningen på de underliggande posterna till följd av betalningar till försäkringstagare som innehar andra avtal som har en andel i den gruppen, inbegripet betalningar enligt garantier som lämnats till de försäkringstagare som omfattas av dessa andra avtal, eller

ii) de försäkringstagare som omfattas av andra avtal godtar en minskning i sin andel av avkastningen på underliggande poster till följd av betalningar till försäkringstagaren, inbegripet betalningar enligt garantier som lämnats till försäkringstagaren.

B68 Ibland kommer sådana avtal att påverka kassaflödena till försäkringstagare som omfattas av avtal i andra grupper. Kassaflödena för åtaganden för varje grupp återspeglar den mån i vilken avtalen i gruppen gör att företaget påverkas av förväntade kassaflöden, antingen till försäkringstagare i samma grupp eller till försäkringstagare i en annan grupp. Kassaflöden för åtaganden i en grupp

a) inkluderar följaktligen betalningar i enlighet med villkoren i befintliga avtal till försäkringstagare som omfattas av avtal i andra grupper, oavsett om dessa betalningar förväntas göras till nuvarande eller framtida försäkringstagare, och

b) inkluderar således inte betalningar till försäkringstagare i gruppen som med tillämpning av led a har inbegripits i en annan grupps kassaflöden för åtaganden.

B69 I den mån som exempelvis betalningar till försäkringstagare i en grupp från en andel i avkastningen på de underliggande posterna minskar från 350 VE till 250 VE till följd av betalningar av ett garanterat belopp till försäkringstagare i en annan grupp skulle den första gruppens kassaflöden för åtaganden inkludera betalningarna av 100 VE (dvs. skulle utgöra 350 VE) och den andra gruppens kassaflöden för åtaganden inte inkludera 100 VE av det garanterade beloppet.

B70 Företaget kan använda olika praktiska metoder för att fastställa kassaflöden för åtaganden för grupper av avtal som påverkar eller påverkas av kassaflöden till försäkringstagare som omfattas av avtal i andra grupper. I vissa fall kan ett företag identifiera en förändring i de underliggande posterna och den därav följande förändringen av kassaflödena enbart på en aggregeringsnivå som är högre än gruppnivån. I sådana fall ska företaget fördela effekten av förändringen i de underliggande posterna på varje grupp på en systematisk och rationell grund.

B71 Efter att alla försäkringsavtalstjänster har tillhandahållits för avtalen i en grupp kan kassaflödena för åtaganden alltjämt inkludera betalningar som förväntas bli genomförda till befintliga försäkringstagare i andra grupper eller till framtida försäkringstagare. Företaget behöver inte fortsätta att fördela sådana kassaflöden för åtaganden på specifika grupper utan kan i stället redovisa och värdera en skuld för sådana kassaflöden för åtaganden som är hänförlig till samtliga grupper.

Diskonteringssatser (punkt 36)

B72 Vid tillämpningen av IFRS 17 ska ett företag använda följande diskonteringssatser:

a) För att värdera kassaflöden för åtaganden – de aktuella diskonteringssatserna i enlighet med punkt 36.

b) För att fastställa den ränta som ska löpa på den avtalsenliga marginalen i enlighet med punkt 44 b i fråga om försäkringsavtal utan direkt resultatandel – de diskonteringssatser som fastställts per dagen för det första redovisningstillfället för en grupp av avtal, och med tillämpning av punkt 36 på de nominella kassaflöden som inte varierar med avkastningen på några underliggande poster.

c) För att värdera förändringarna av den avtalsenliga marginalen i enlighet med punkt B96 a–b och B96 d för försäkringsavtal utan direkt resultatandel – de diskonteringssatser som i enlighet med punkt 36 fastställts vid det första redovisningstillfället.

d) När det gäller grupper av avtal där premiefördelningsmetoden används och som har en betydande finansieringskomponent och för att justera det redovisade värdet av skulden för återstående försäkringsskydd i enlighet med punkt 56 – de diskonteringssatser som i enlighet med punkt 36 fastställts vid det första redovisningstillfället.

e) I de fall ett företag väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal mellan resultatet och övrigt totalresultat (se punkt 88) och för att fastställa det belopp av finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som ska redovisas i resultatet

i) för grupper av försäkringsavtal där förändringar av antaganden rörande finansiell risk inte har någon betydande effekt på de belopp som betalas till försäkringstagare i enlighet med punkt B131 – de diskonteringssatser som fastställts per dagen för det första redovisningstillfället för en grupp av avtal, och med tillämpning av punkt 36 på de nominella kassaflöden som inte varierar med avkastningen på några underliggande poster,

ii) för grupper av försäkringsavtal där förändringar av antaganden rörande finansiell risk har en betydande effekt på de belopp som betalas till försäkringstagare i enlighet med punkt B132 a i – diskonteringssatser som fördelar återstående reviderade förväntade finansiella intäkter eller kostnader över den återstående löptiden för en grupp av avtal till en konstant diskonteringssats, och

iii) för grupper av avtal där premiefördelningsmetoden används i enlighet med punkterna 59 b och B133 – de diskonteringssatser som fastställts per dagen för den inträffade skadan, och med tillämpning av punkt 36 på de nominella kassaflöden som inte varierar med avkastningen på några underliggande poster.

B73 Vid fastställandet av diskonteringssatser per dagen för den första redovisningen av en grupp av avtal enligt punkt B72 b–e får ett företag använda de vägda genomsnittliga diskonteringssatserna över den period då avtalen i gruppen utfärdats, vilken i enlighet med punkt 22 inte får överstiga ett år.

B74 För att undvika dubbelräkning eller utelämnanden ska uppskattningar av diskonteringssatser vara förenliga med de andra uppskattningar som används för att värdera försäkringsavtal, enligt följande exempel:

a) Kassaflöden som inte varierar med avkastningen på några underliggande poster ska diskonteras till satser som inte återspeglar någon sådan variation.

b) Kassaflöden som varierar med avkastningen på finansiella underliggande poster ska

i) diskonteras till satser som återspeglar den variationen, eller

ii) justeras för effekten av den variationen och diskonteras till en sats som återspeglar den gjorda justeringen.

c) Nominella kassaflöden (dvs. sådana som inkluderar inflationseffekten) ska diskonteras till satser som inkluderar inflationseffekten.

d) Reala kassaflöden (dvs. sådana som utesluter inflationseffekten) ska diskonteras till satser som utesluter inflationseffekten.

B75 Enligt punkt B74 b ska kassaflöden som varierar med avkastningen på underliggande poster diskonteras till satser som återspeglar den variationen eller justeras för effekten av den variationen och diskonteras till en sats som återspeglar den gjorda justeringen. Variationen är en relevant faktor oavsett om den uppstår till följd av avtalsvillkor eller till följd av företagets egna beslut, och oavsett om företaget innehar de underliggande posterna.

B76 Kassaflöden som varierar efter avkastningen på underliggande poster med varierande avkastning men med en garanterad minimiavkastning varierar inte bara med avkastningen på underliggande poster, även om det garanterade beloppet är lägre än den förväntade avkastningen på underliggande poster. Ett företag ska således justera den diskonteringssats som återspeglar variationen i avkastning på underliggande poster för effekten av garantin, även om det garanterade beloppet är lägre än den förväntade avkastningen på underliggande poster.

B77 IFRS 17 kräver inte att ett företag ska dela upp uppskattade kassaflöden i sådana som varierar med avkastningen på underliggande poster och sådana som inte gör det. Om företaget inte delar upp de uppskattade kassaflödena på detta sätt ska det använda diskonteringssatser som matchar de uppskattade kassaflödena som helhet, exempelvis genom att använda stokastiska modelleringstekniker eller riskneutrala värderingsmetoder.

B78 Diskonteringssatser ska enbart beakta relevanta faktorer, dvs. faktorer som uppstår genom pengars tidsvärde, kassaflödenas egenskaper och försäkringsavtalens likviditetsegenskaper. Sådana diskonteringssatser kanske inte kan observeras direkt på marknaden. När observerbara marknadssatser för ett instrument med samma egenskaper inte finns tillgängliga eller när observerbara marknadssatser för liknande instrument är tillgängliga men inte separat identifierar de faktorer som skiljer instrumentet från försäkringsavtalen, ska företaget uppskatta de diskonteringssatser som ska användas. IFRS 17 föreskriver inte någon specifik uppskattningsmetod för fastställandet av diskonteringssatser. Vid användningen av en uppskattningsmetod ska företaget

a) maximera användningen av observerbara indata (se punkt B44) och låta all rimlig och verifierbar extern och intern information om icke-marknadsvariabler som kan tas fram utan onödiga kostnader eller insatser återspeglas (se punkt B49); i synnerhet får de diskonteringssatser som används inte motsäga tillgängliga och relevanta marknadsuppgifter, och de icke-marknadsvariabler som används får inte motsäga observerbara marknadsvariabler,

b) låta de aktuella marknadsvillkoren återspeglas ur en marknadsaktörs synvinkel,

c) använda omdöme vid bedömningen av graden av likhet mellan egenskaperna hos de försäkringsavtal som värderas och egenskaperna hos de instrument för vilka det finns observerbara marknadspriser och justera dessa priser för att återspegla skillnaderna mellan dem.

B79 I fråga om kassaflöden för försäkringsavtal som inte varierar med avkastningen på underliggande poster ska diskonteringssatsen återspegla avkastningskurvan i lämplig valuta för instrument som exponerar innehavaren för en försumbar kreditrisk eller ingen kreditrisk alls, justerad för att återspegla likviditetsegenskaperna hos gruppen av försäkringsavtal. Denna justering ska återspegla skillnaden mellan likviditetsegenskaperna hos gruppen av försäkringsavtal och likviditetsegenskaperna hos de tillgångar som används för att fastställa avkastningskurvan. Avkastningskurvor återspeglar tillgångar som handlas på aktiva marknader och som innehavaren vanligtvis kan sälja enkelt när som helst utan att ådra sig betydande kostnader. Enligt vissa försäkringsavtal kan däremot företaget inte tvingas att göra betalningar vid en tidigare tidpunkt än när de försäkrade händelserna inträffar eller vissa datum som anges i avtalen.

B80 I fråga om kassaflöden för försäkringsavtal som inte varierar med avkastningen på underliggande poster får företaget fastställa diskonteringssatser genom att justera avkastningskurvan för likvida riskfria tillgångar så att den återspeglar skillnaderna mellan likviditetsegenskaperna hos de finansiella instrument som ligger bakom de satser som observeras på marknaden och försäkringsavtalens likviditetsegenskaper (nedifrån och upp-metod).

B81 Alternativt kan företaget fastställa lämpliga diskonteringssatser för försäkringsavtal utifrån en avkastningskurva som återspeglar den implicita aktuella marknadsavkastning som kan härledas från en värdering till verkligt värde av en referensportfölj med tillgångar (uppifrån och ned-metod). Företaget ska justera avkastningskurvan så att alla faktorer som inte är relevanta för försäkringsavtal elimineras, men behöver inte justera avkastningskurvan för skillnaderna mellan försäkringsavtalens och referensportföljens likviditetsegenskaper.

B82 Vid uppskattningen av en avkastningskurva enligt punkt B81 gäller följande:

a) Om det finns observerbara marknadspriser på aktiva marknader för tillgångar i referensportföljen ska företaget använda dessa priser (i enlighet med punkt 69 i IFRS 13).

b) Om en marknad inte är aktiv ska företaget justera de observerbara marknadspriserna för liknande tillgångar så att de blir jämförbara med marknadspriserna för de tillgångar som värderas (i enlighet med punkt 83 i IFRS 13).

c) Om det inte finns någon marknad för tillgångarna i referensportföljen ska företaget använda en uppskattningsmetod. För sådana tillgångar ska företaget (i enlighet med punkt 89 i IFRS 13)

   i) ta fram icke-observerbara indata med hjälp av den under omständigheterna bästa tillgängliga informationen, varvid dessa data kan inbegripa företagets egna data; inom ramen för IFRS 17 kan företaget lägga större vikt vid långsiktiga uppskattningar än kortfristiga fluktuationer, och

   ii) justera dessa data så att de återspeglar all information om marknadsaktörers antaganden som rimligen är tillgänglig.

B83 Vid justeringen av avkastningskurvan ska företaget justera de marknadssatser som observerats hos nyligen genomförda transaktioner med instrument som har liknande egenskaper för förändringar i marknadsfaktorer sedan transaktionsdagen, och justera observerade marknadssatser för att återspegla graden av olikhet mellan det instrument som värderas och det instrument för vilket transaktionspriser kan observeras. När det gäller kassaflöden för försäkringsavtal som inte varierar med avkastningen på tillgångar i referensportföljen ska sådana justeringar

a) innefatta justering för skillnader mellan storlek, tidpunkt och osäkerhet för kassaflödena för tillgångarna i portföljen och storlek, tidpunkt och osäkerhet för försäkringsavtalens kassaflöden, och

b) utesluta marknadsriskpremier för kreditrisk, vilka är relevanta enbart för tillgångarna i referensportföljen.

B84 När det gäller kassaflöden för försäkringsavtal som inte varierar med avkastningen på referensportföljens tillgångar bör det i princip finnas en enda avkastningskurva för illikvida riskfria tillgångar, som eliminerar all osäkerhet rörande kassaflödenas storlek och tidpunkter. I praktiken kan dock uppifrån och ned-metoden och nedifrån och upp-metoden leda till olika avkastningskurvor, även i samma valuta. Detta beror på de inneboende begränsningarna i uppskattningen av de justeringar som ska göras enligt respektive metod och den möjliga avsaknaden av en justering för olika likviditetsegenskaper i uppifrån och ned-metoden. Företaget behöver inte stämma av den diskonteringssats som fastställts enligt företagets valda metod med den diskonteringssats som skulle ha fastställts enligt den andra metoden.

B85 IFRS 17 anger inga specifika begränsningar för den referensportfölj med tillgångar som används i enlighet med punkt B81. Det kommer dock att krävas färre justeringar för att eliminera faktorer som inte är relevanta för försäkringsavtal om referensportföljen med tillgångar har liknande egenskaper. Om exempelvis kassaflödena från försäkringsavtal inte varierar med avkastningen på underliggande poster krävs färre justeringar om företaget använder skuldinstrument som utgångspunkt snarare än egetkapitalinstrument. När det gäller skuldinstrument är syftet att från den totala avkastningen på obligationer eliminera effekten av kreditrisk och andra faktorer som inte är relevanta för försäkringsavtal. Ett sätt att uppskatta effekten av kreditrisk är att använda marknadspriset för ett kreditderivat som en referenspunkt.

Riskjustering för icke-finansiell risk (punkt 37)

B86 Riskjusteringen för icke-finansiell risk avser den risk härrörande från försäkringsavtal som inte är finansiell risk. Den finansiella risken innefattas i de uppskattningar av framtida kassaflöden eller den diskonteringssats som används för att justera kassaflöden. De risker som täcks av riskjusteringen för icke-finansiell risk är försäkringsrisk och andra icke-finansiella risker såsom annullationsrisk och kostnadsrisk (se punkt B14).

B87 Riskjusteringen för icke-finansiell risk för försäkringsavtal mäter den ersättning som företaget skulle behöva för att det skulle vara neutralt i valet mellan att

a) fullgöra en skyldighet som har ett intervall med möjliga utfall härrörande från icke-finansiell risk, och

b) fullgöra en skyldighet som kommer att generera fasta kassaflöden med samma förväntade nuvärde som försäkringsavtalen.

Riskjusteringen för icke-finansiell risk kan exempelvis mäta den ersättning som företaget skulle behöva för att bli neutralt i valet mellan att fullgöra en skyldighet som – till följd av icke-finansiell risk – har en sannolikhet på 50 % att motsvara 90 VE och en sannolikhet på 50 % att motsvara 110 VE, och fullgöra en skyldighet som är fastställd till 100 VE. Riskjusteringen för icke-finansiell risk ger därmed information till användarna av företagets finansiella rapporter om det belopp som företaget tar ut för osäkerheten härrörande från icke-finansiell risk när det gäller kassaflödenas storlek och tidpunkter.

B88 Eftersom riskjusteringen för icke-finansiell risk återspeglar den ersättning som företaget skulle behöva för att bära icke-finansiell risk härrörande från osäkerhet i fråga om kassaflödenas storlek och tidpunkter, återspeglar riskjusteringen för icke-finansiell risk även

a) den grad av diversifieringsfördel som företaget beaktar när det fastställer den ersättning det behöver för att bära den risken, och

b) både gynnsamma och ogynnsamma utfall, på ett sätt som återspeglar företagets grad av riskaversion.

B89 Syftet med riskjusteringen för icke-finansiell risk är att värdera effekten av osäkerhet rörande kassaflöden som härrör från försäkringsavtal, utom den osäkerhet som härrör från finansiell risk. Riskjusteringen för icke-finansiell risk ska följaktligen återspegla alla icke-finansiella risker som är förknippade med försäkringsavtal. Den ska inte återspegla risker som inte härrör från försäkringsavtal, exempelvis generell operativ risk.

B90 Riskjusteringen för icke-finansiell risk ska tas med i värderingen på ett explicit sätt. Riskjusteringen för icke-finansiell risk är begreppsmässigt fristående från uppskattningar av framtida kassaflöden och de diskonteringssatser som används för att justera dessa kassaflöden. Företaget ska inte räkna riskjusteringen för icke-finansiell risk två gånger genom att exempelvis även inbegripa implicit riskjustering för icke-finansiell risk vid fastställandet av uppskattningar av framtida kassaflöden eller diskonteringssatser. De diskonteringssatser som anges för att efterleva punkt 120 får inte inbegripa implicita justeringar för icke-finansiell risk.

B91 I IFRS 17 anges inte vilken eller vilka uppskattningsmetoder som ska användas för att fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk. För att återspegla den ersättning som företaget behöver för att bära icke-finansiell risk ska emellertid riskjusteringen för icke-finansiell risk kännetecknas av följande:

a) Risker med låg frekvens och en hög svårighetsgrad medför större riskjusteringar för icke-finansiell risk än risker som har hög frekvens och en låg svårighetsgrad.

b) När det gäller liknande risker ska avtal med längre löptid medföra större riskjusteringar för icke-finansiell risk än avtal med kortare löptid.

c) Risker med en bredare sannolikhetsfördelning ska medföra större riskjusteringar för icke-finansiell risk än risker med en smalare fördelning.

d) Ju mindre företaget vet om den aktuella uppskattningen och dess utvecklingstrend desto större ska riskjusteringen för icke-finansiell risk vara.

e) I den mån som erhållen erfarenhet minskar osäkerheten rörande kassaflödenas storlek och tidpunkter ska riskjusteringar för icke-finansiell risk minska, och vice versa.

B92 Företaget ska använda omdöme vid fastställandet av en lämplig metod för att uppskatta riskjusteringen för icke-finansiell risk. Därvid ska företaget också överväga huruvida metoden tillhandahåller koncisa och informativa upplysningar som gör att användare av finansiella rapporter kan använda företagets resultat som referenspunkt för andra företags resultat. Enligt punkt 119 ska ett företag som använder en annan metod än konfidensnivåmetoden för att fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk informera om vilken metod som används och vilken konfidensnivå som resultaten av den metoden har.

Den första redovisningen av överlåtelser av försäkringsavtal och rörelseförvärv (punkt 39)

B93 När ett företag anskaffar utfärdade försäkringsavtal eller innehavda återförsäkringsavtal i en överlåtelse av försäkringsavtal som inte utgör en rörelse eller ingår i ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3 ska företaget tillämpa punkterna 14–24 för att identifiera de grupper av avtal som anskaffats, som om företaget ingått avtalen på transaktionsdagen.

B94 Företaget ska använda den erhållna eller erlagda ersättningen för avtalen som ett mått på erhållna premier. Den erhållna eller erlagda ersättningen för avtalen ska inte inbegripa den ersättning som erhållits eller erlagts för andra tillgångar och skulder som förvärvats i samma transaktion. I ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3 ska den erhållna eller erlagda ersättningen utgöra det verkliga värdet för avtalen per den dagen. Vid fastställandet av detta verkliga värde ska företaget inte tillämpa punkt 47 i IFRS 13 (avseende betalbarhet vid anfordran).

B95 Såvida premiefördelningsmetoden för skulden för återstående försäkringsskydd enligt punkterna 55–59 och 69–70A inte är tillämplig beräknas vid det första redovisningstillfället den avtalsenliga marginalen i enlighet med punkt 38 i fråga om anskaffade utfärdade försäkringsavtal och punkt 65 i fråga om anskaffade innehavda återförsäkringsavtal, där den ersättning som erhållits eller erlagts för avtalen används som ett mått på erhållna eller erlagda premier per dagen för den första redovisningen.

B95A Om de anskaffade utfärdade försäkringsavtalen är förlustavtal ska företaget med tillämpning av punkt 47 redovisa det belopp varmed kassaflödena för åtaganden överstiger den erlagda eller erhållna ersättningen som en del av goodwill eller vinst vid ett förvärv till lågt pris för avtal som anskaffats vid ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3 eller som en förlust i resultatet för avtal som anskaffats i en överlåtelse. Företaget ska fastställa en förlustkomponent för skulden för återstående försäkringsskydd för det överstigande beloppet och tillämpa punkterna 49–52 vid fördelningen av de efterföljande förändringarna av kassaflödena för åtaganden på den förlustkomponenten.

B95B För en grupp av innehavda återförsäkringsavtal för vilka punkterna 66A–66B tillämpas ska företaget fastställa förluståtervinningskomponenten för tillgången för återstående försäkringsskydd per datumet för transaktionen genom att multiplicera

a) förlustkomponenten för skulden för återstående försäkringsskydd för de underliggande försäkringsavtalen per datumet för transaktionen med

b) den procentuella andelen skador avseende de underliggande försäkringsavtalen som företaget per datumet för transaktionen förväntar sig att återvinna från gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

B95C Företaget ska redovisa beloppet för förluståtervinningskomponenten som fastställs med tillämpning av punkt B95B som en del av goodwill eller vinst vid ett förvärv till lågt pris avseende återförsäkringsavtal som anskaffats i ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3 eller som en intäkt i resultatet för avtal som anskaffats i en överlåtelse.

B95D Vid tillämpning av punkterna 14–22 får ett företag, per datumet för transaktionen, i en grupp av försäkringsavtal som är förlustavtal medräkna både försäkringsavtal som är förlustavtal som täcks av en grupp innehavda återförsäkringsavtal och förlustavtal som inte täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal. För att tillämpa punkt B95B i sådana fall ska företaget använda en systematisk och rationell fördelningsgrund för att fastställa andelen av förlustkomponenten för gruppen av försäkringsavtal som avser försäkringsavtal som täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

Tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal

B95E När ett företag anskaffar utfärdade försäkringsavtal i en överlåtelse av försäkringsavtal som inte utgör en rörelse eller ingår i ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3 ska företaget redovisa en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal till verkligt värde per datumet för transaktionen för rätten till

a) framtida försäkringsavtal som är förnyelser av försäkringsavtal som redovisats per datumet för transaktionen och

b) framtida försäkringsavtal utöver dem i a) efter datumet för transaktionen utan att återigen betala kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som det förvärvade företaget redan har betalat och som är direkt hänförliga till den tillhörande portföljen med försäkringsavtal.

B95F Per datumet för transaktionen ska beloppet för tillgångar för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal inte inkluderas i värderingen av den anskaffade gruppen av försäkringsavtal vid tillämpning av punkterna B93–B95A.

Förändringar av den avtalsenliga marginalens redovisade värde för försäkringsavtal utan direkt resultatandel (punkt 44)

B96 När det gäller försäkringsavtal utan direkt resultatandel krävs enligt punkt 44 c en justering av den avtalsenliga marginalen för en grupp av försäkringsavtal för sådana förändringar i kassaflöden för åtaganden som avser framtida tjänst. Dessa förändringar inbegriper följande:

a) Erfarenhetsbaserade justeringar till följd av erhållna premier under perioden som avser framtida tjänst och relaterade kassaflöden som kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal och premiebaserade skatter, värderade till de diskonteringssatser som anges i punkt B72 c.

b) Förändringar av uppskattningarna av nuvärdet av framtida kassaflöden i fråga om skulden för återstående försäkringsskydd, utom de som beskrivs i punkt B97 a, värderade till de diskonteringssatser som anges i punkt B72 c.

c) Skillnader mellan en investeringskomponent för vilken betalningsskyldighet förväntas uppkomma under perioden och den faktiska investeringskomponent för vilken betalningsskyldighet uppkommer under perioden. Dessa skillnader fastställs genom en jämförelse mellan i) den faktiska investeringskomponent som ska betalas under perioden och ii) den betalning under perioden som förväntades vid periodens början plus alla finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal avseende den förväntade betalningen innan betalningsskyldighet uppkommer.

ca) Skillnader mellan lån till en försäkringstagare för vilket betalningsskyldighet förväntas uppkomma under perioden och det faktiska lån till en försäkringstagare för vilket betalningsskyldighet uppkommer under perioden. Dessa skillnader fastställs genom en jämförelse mellan i) det faktiska lånet till en försäkringstagare för vilket betalningsskyldighet uppkommer under perioden och ii) den återbetalning under perioden som förväntades vid periodens början plus alla finansiella intäkter eller kostnader avseende den förväntade återbetalningen innan betalningsskyldighet uppkommer.

d) Förändringar av riskjusteringen för icke-finansiell risk som avser framtida tjänst. Ett företag behöver inte dela upp förändringen i riskjusteringen för icke-finansiell risk mellan i) en förändring avseende icke-finansiell risk och ii) effekten av pengars tidsvärde och förändringar i pengars tidsvärde. Om företaget gör en sådan uppdelning ska det justera den avtalsenliga marginalen för förändringen avseende icke-finansiell risk, värderad till de diskonteringssatser som anges i punkt B72 c.

B97 Ett företag ska inte justera den avtalsenliga marginalen för en grupp av försäkringsavtal utan direkt resultatandel när det gäller följande förändringar i kassaflödena för åtaganden, eftersom de inte avser framtida tjänst:

a) Effekten av pengars tidsvärde och förändringar i pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk och förändringar i finansiell risk. Dessa effekter består av

i) effekten, om det finns någon, på uppskattade framtida kassaflöden,

ii) effekten, om den är uppdelad, på riskjusteringen för icke-finansiell risk, och

iii) effekten på förändringar i diskonteringssats.

b) Förändringar av uppskattningarna av kassaflöden för åtaganden i fråga om skulden för inträffade skador.

c) Erfarenhetsbaserade justeringar, utom de som beskrivs i punkt B96 a.

B98 Enligt villkoren i vissa försäkringsavtal utan direkt resultatandel kan företaget bestämma över de kassaflöden som ska betalas till försäkringstagare. En förändring av de diskretionära kassaflödena anses avse framtida tjänst och justerar således den avtalsenliga marginalen. För att fastställa hur en förändring av diskretionära kassaflöden ska identifieras ska företaget när avtalet ingås specificera den grund på vilken det förväntas fastställa sitt åtagande inom gränsen för avtalet, exempelvis baserat på en fast ränta eller avkastningar som varierar utifrån avkastningen på specifika tillgångar.

B99 Företaget ska använda den specificeringen för att skilja mellan effekten av förändringar av antaganden rörande finansiell risk på det åtagandet (som inte justerar den avtalsenliga marginalen) och effekten av diskretionära ändringar på det åtagandet (som justerar den avtalsenliga marginalen).

B100 Om företaget när avtalet ingås inte kan specificera vad det betraktar som sitt åtagande enligt avtalet och vad det betraktar som diskretionärt, ska det anse att dess åtagande motsvarar den implicita avkastning som kan härledas ur uppskattningen av kassaflödena för åtaganden när avtalet ingås, med uppdateringar som återspeglar aktuella antaganden rörande finansiell risk.

Förändringar av den avtalsenliga marginalens redovisade värde för försäkringsavtal med direkt resultatandel (punkt 45)

B101 Försäkringsavtal med direkt resultatandel utgörs av försäkringsavtal som huvudsakligen är investeringsrelaterade tjänsteavtal enligt vilka ett företag utlovar en avkastning på investeringen baserad på underliggande poster. Följaktligen definieras de som försäkringsavtal där

a) avtalsvillkoren anger att försäkringstagaren har en resultatandel (ett deltagande) i en tydligt identifierad grupp av underliggande poster (se punkterna B105–B106),

b) företaget förväntar sig att till försäkringstagaren betala ett belopp motsvarande en betydande andel av den avkastning som uppstår vid värdering av de underliggande posterna till verkligt värde (se punkt B107), och

c) företaget förväntar sig att en betydande andel av en eventuell förändring av de belopp som ska betalas till försäkringstagaren varierar med förändringen av det verkliga värdet på de underliggande posterna (se punkt B107).

B102 Företaget ska bedöma om villkoren i punkt B101 är uppfyllda utifrån dess förväntningar vid avtalets ingående och ska inte göra en ny bedömning av villkoren i ett senare skede, såvida inte avtalet ändras och punkt 72 blir tillämplig.

B103 I den mån som försäkringsavtal i en grupp påverkar kassaflödena till försäkringstagare med avtal i andra grupper (se punkterna B67–B71) ska företaget bedöma om villkoren i punkt B101 är uppfyllda genom att beakta de kassaflöden som företaget förväntar sig att betala till försäkringstagarna i enlighet med punkterna B68–B70.

B104 Villkoren i punkt B101 säkerställer att försäkringsavtal med direkt resultatandel utgör avtal enligt vilka företagets skyldighet till försäkringstagaren motsvarar nettosumman av

a) skyldigheten att till försäkringstagaren betala ett belopp motsvarande det verkliga värdet på de underliggande posterna, och

b) en rörlig avgift (se punkterna B110–B118) som företaget drar av från beloppet enligt led a i utbyte mot den framtida tjänst som försäkringsavtalet tillhandahåller, innefattande

i) beloppet för företagets andel av det verkliga värdet på de underliggande posterna, minus

ii) de kassaflöden för åtaganden som inte varierar med avkastningen på underliggande poster.

B105 En andel enligt punkt B101 a utesluter inte att företaget kan ha möjlighet att variera de belopp som ska betalas till försäkringstagaren. Sambandet med de underliggande posterna måste emellertid vara verkställbart (se punkt 2).

B106 Den grupp av underliggande poster som avses i punkt B101 a kan bestå av alla slags poster, exempelvis en referensportfölj med tillgångar, företagets nettotillgångar eller en angiven undergrupp av företagets nettotillgångar, så länge som posterna identifieras tydligt i avtalet. Företaget behöver inte inneha den identifierade gruppen av underliggande poster. Gruppen av underliggande poster är dock inte tydligt identifierad om

a) företaget med retroaktiv verkan kan ändra de underliggande poster som avgör storleken på företagets skyldighet, eller

b) det inte finns några underliggande identifierade poster, även om försäkringstagaren kan få en avkastning som generellt återspeglar företagets övergripande resultat och förväntningar, eller resultat och förväntningar för en undergrupp av tillgångar som företaget innehar. Ett exempel på en sådan avkastning är en avkastningsränta eller utdelning som fastställs vid utgången av den period som den hänför sig till. I detta fall återspeglar skyldigheten till försäkringstagaren den avkastningsränta eller det utdelningsbelopp som företaget har fastställt och återspeglar inte identifierade underliggande poster.

B107 Enligt punkt B101 b ska företaget förvänta sig att betala en betydande andel av den avkastning som uppstår vid värdering av de underliggande posterna till verkligt värde till försäkringstagaren, och enligt punkt B101 c ska företaget förvänta sig att en förändring av de belopp som ska betalas till försäkringstagaren varierar med förändringen av det verkliga värdet på de underliggande posterna. Företaget ska

a) tolka begreppet ”betydande” i båda leden mot bakgrund av målet med försäkringsavtal med direkt resultatandel, som är att de utgör avtal genom vilka företaget tillhandahåller investeringsrelaterade tjänster och ersätts för detta genom en avgift som fastställs baserat på de underliggande posterna, och

b) göra en bedömning av variationen i de belopp som avses i punkt B101 b och c

i) under löptiden för försäkringsavtalet, och

ii) baserad på ett sannolikhetsbedömt genomsnittligt nuvärde, inte på bästa eller värsta utfall (se punkterna B37–B38).

B108 Om företaget exempelvis förväntar sig att betala en betydande andel av den avkastning som uppstår vid värdering av de underliggande posterna till verkligt värde, med förbehåll för en garanterad minimiavkastning, kommer det att föreligga scenarier där

a) de kassaflöden som företaget förväntar sig att betala till försäkringstagaren varierar med förändringar av de underliggande posternas verkliga värde, eftersom den garanterade avkastningen och andra kassaflöden som inte varierar med avkastningen på underliggande poster inte överstiger den avkastning som uppstår vid värdering av de underliggande posterna till verkligt värde, och

b) de kassaflöden som företaget förväntar sig att betala till försäkringstagaren inte varierar med förändringar av det verkliga värdet på de underliggande posterna, eftersom den garanterade avkastningen och andra kassaflöden som inte varierar med avkastningen på underliggande poster överstiger den avkastning som uppstår vid värdering av de underliggande posterna till verkligt värde.

Företagets bedömning av variationen enligt punkt B101 c för detta exempel kommer att återspegla ett sannolikhetsbedömt genomsnittligt nuvärde av samtliga dessa scenarier.

B109 Vid tillämpning av IFRS 17 kan utfärdade återförsäkringsavtal och innehavda återförsäkringsavtal inte utgöra försäkringsavtal med direkt resultatandel.

B110 När det gäller försäkringsavtal med direkt resultatandel justeras den avtalsenliga marginalen för att återspegla avgiftens rörliga karaktär. Förändringar av de belopp som anges i punkt B104 ska således behandlas i enlighet med punkterna B111–B114.

B111 Förändringar av skyldigheten att till försäkringstagaren betala ett belopp motsvarande det verkliga värdet på de underliggande posterna (punkt B104 a) avser inte framtida tjänst och justerar inte den avtalsenliga marginalen.

B112 Förändringar av beloppet för företagets andel av de underliggande posternas verkliga värde (punkt B104 b i) avser framtida tjänst och justerar den avtalsenliga marginalen i enlighet med punkt 45 b.

B113 Förändringar av kassaflöden för åtaganden som inte varierar med avkastningen på underliggande poster (punkt B104 b ii) innefattar följande:

a) Förändringar av de kassaflöden för åtaganden som inte avses i led b. Företaget ska tillämpa punkterna B96–B97, i överensstämmelse med försäkringsavtal utan direkt resultatandel, för att fastställa i vilken omfattning de avser framtida tjänst och justera den avtalsenliga marginalen i enlighet med punkt 45 c. Samtliga justeringar ska värderas med användning av aktuella diskonteringssatser.

b) Förändringar av effekten av pengars tidsvärde och finansiella risker som inte härrör från de underliggande posterna, exempelvis effekten av finansiella garantier. Sådana förändringar avser framtida tjänst och justerar i enlighet med punkt 45 c den avtalsenliga marginalen, förutom då punkt B115 är tillämplig.

B114 Ett företag behöver inte separat identifiera de justeringar av den avtalsenliga marginalen som krävs enligt punkterna B112 och B113. I stället kan ett sammanlagt belopp fastställas för vissa eller samtliga justeringar.

Riskminskning

B115 Om ett företag uppfyller villkoren i punkt B116 kan det välja att inte redovisa en förändring av den avtalsenliga marginalen för att återspegla vissa eller samtliga av förändringarna av effekten av pengars tidsvärde och finansiell risk på

a) beloppet för företagets andel av de underliggande posterna (se punkt B112) om företaget minskar effekten av finansiell risk på det beloppet genom användning av derivat eller innehavda återförsäkringsavtal, och

b) de kassaflödena för åtaganden som anges i punkt B113 b om företaget minskar effekten av finansiell risk på dessa kassaflöden för åtaganden genom användning av derivat, finansiella instrument som inte är derivat och som värderas till verkligt värde via resultatet eller innehavda återförsäkringsavtal.

B116 För att tillämpa punkt B115 måste ett företag ha ett tidigare dokumenterat riskhanteringsmål och en strategi för att minska finansiell risk enligt vad som anges i punkt B115. Vid tillämpning av detta mål och denna strategi gäller följande:

a) Det finns en ekonomisk utjämningseffekt mellan försäkringsavtalen och derivatet, det finansiella instrument som inte är ett derivat och som värderas till verkligt värde via resultatet eller det innehavda återförsäkringsavtalet (dvs. värdena på försäkringsavtalen och dessa riskreducerande poster rör sig i allmänhet i motsatt riktning eftersom de reagerar på ett liknande sätt på förändringar av den risk som ska minskas). Vid bedömning av den ekonomiska utjämningen ska företaget inte beakta skillnader i redovisningsrelaterade värderingar.

b) Den ekonomiska utjämningen domineras inte av kreditrisk.

B117 Företaget ska fastställa kassaflödena för åtaganden i en grupp på vilken punkt B115 är tillämplig på ett konsekvent sätt för varje rapportperiod.

B117A Om företaget minskar effekten av finansiell risk genom användning av derivat eller finansiella instrument som inte är derivat och som värderas till verkligt värde via resultatet ska det i resultatet inkludera periodens finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som uppkommer till följd av tillämpningen av punkt B115. Om företaget minskar effekten av finansiell risk genom användning av innehavda återförsäkringsavtal ska det tillämpa samma redovisningsprincip för redovisningen av finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som uppkommit vid tillämpningen av punkt B115 som företaget tillämpar på de innehavda återförsäkringsavtalen vid tillämpning av punkterna 88 och 90.

B118 Om något av villkoren i punkt B116 inte längre är uppfyllt ska ett företag upphöra att tillämpa punkt B115 från och med det datumet. Företaget ska inte göra några justeringar för ändringar som tidigare redovisats i resultatet.

Redovisning av den avtalsenliga marginalen i resultatet

B119 Ett belopp för den avtalsenliga marginalen för en grupp av försäkringsavtal ska redovisas i resultatet för varje period för att återspegla de försäkringsavtalstjänster som tillhandahållits enligt den gruppen av försäkringsavtal under den perioden (se punkterna 44 e, 45 e och 66 e). Beloppet fastställs på följande sätt:

a) Identifiering av gruppens försäkringsskyddsenheter. Antalet försäkringsskyddsenheter i en grupp motsvarar volymen av försäkringsavtalstjänster som tillhandahålls genom avtalen i gruppen, fastställd genom att man för varje avtal beaktar volymen av de förmåner som tillhandahålls enligt avtalet och försäkringsskyddets förväntade löptid.

b) Fördelning av den avtalsenliga marginalen vid periodens utgång (före redovisning i resultatet av belopp som återspeglar tillhandahållna försäkringsavtalstjänster under perioden) i lika delar på varje försäkringsskyddsenhet som tillhandahållits under den aktuella perioden och som förväntas bli tillhandahållen i framtiden.

c) Redovisning i resultatet av det belopp som fördelats på de försäkringsskyddsenheter som tillhandahållits under perioden.

B119A För att tillämpa punkt B119 slutar perioden för avkastningsrelaterade tjänster eller investeringsrelaterade tjänster på eller före det datum då samtliga belopp kopplade till de tjänsterna som ska betalas till nuvarande försäkringstagare har betalats, utan beaktande av betalningar till framtida försäkringstagare som ingår i kassaflödena för åtaganden vid tillämpning av punkt B68.

B119B Försäkringsavtal utan direkt resultatandel kan endast tillhandahålla en avkastningsrelaterad tjänst om

a) det finns en investeringskomponent eller om försäkringstagaren har rätt att ta ut ett belopp,

b) företaget förväntar sig att investeringskomponenten eller beloppet som försäkringstagaren har rätt att ta ut ska innefatta avkastning på en investering (avkastningen på en investering kan ligga under noll, exempelvis i en situation med negativ ränta), och

c) företaget förväntar sig att bedriva investeringsverksamhet för att generera denna avkastning på investeringar.

Innehavda återförsäkringsavtal – redovisning av återvinning av förluster på underliggande försäkringsavtal (punkterna 66A – 66B)

B119C Punkt 66A tillämpas endast om det innehavda återförsäkringsavtalet ingås före den tidpunkt eller samtidigt som förlustavtalen för underliggande försäkringsavtal redovisas.

B119D För att tillämpa punkt 66A ska ett företag fastställa justeringen av den avtalsenliga marginalen för en grupp av innehavda återförsäkringsavtal och de intäkter som blir följden genom att multiplicera

a) den redovisade förlusten för de underliggande försäkringsavtalen med

b) den procentuella andelen skador avseende de underliggande försäkringsavtalen som företaget förväntar sig att återvinna från gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

B119E Vid tillämpning av punkterna 14–22 får ett företag i en grupp av försäkringsavtal som är förlustavtal medräkna både försäkringsavtal som är förlustavtal som täcks av en grupp innehavda återförsäkringsavtal och försäkringsavtal som är förlustavtal som inte täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal. För att tillämpa punkt 66 c i–ii och punkt 66A i sådana fall ska företaget använda en systematisk och rationell fördelningsmetod för att fastställa andelen av förluster som redovisats för gruppen av försäkringsavtal som avser försäkringsavtal som täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

B119F När ett företag har fastställt en förluståtervinningskomponent genom tillämpning av punkt 66B ska företaget justera förluståtervinningskomponenten så att den återspeglar förändringar i förlustkomponenten för en grupp underliggande försäkringsavtal som är förlustavtal (se punkterna 50–52). Det redovisade värdet för förluståtervinningskomponenten får inte överstiga andelen av det redovisade värdet för förlustkomponenten för gruppen av underliggande försäkringsavtal som är förlustavtal som företaget förväntar sig att återvinna från gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

FÖRSÄKRINGSINTÄKTER (PUNKTERNA 83 OCH 85)

B120 De totala försäkringsintäkterna för en grupp av försäkringsavtal utgörs av ersättningen för avtalen, dvs. det belopp av premier som betalats till företaget

a) med justering för en finansiell effekt, och

b) exklusive investeringskomponenter.

B121 Enligt punkt 83 ska de försäkringsintäkter som redovisas för en period återspegla överföringen av utlovade tjänster till ett belopp som återspeglar den ersättning som företaget förväntar sig att ha rätt till i utbyte mot dessa tjänster. Den totala ersättningen för en grupp av avtal omfattar följande belopp:

a) Belopp som avser tillhandahållandet av tjänster, innefattande

i) kostnader för försäkringstjänster, exklusive belopp som avser riskjustering för icke-finansiell risk som inkluderas i ii) och belopp som fördelas på förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd,

ia) belopp som avser inkomstskatt och specifikt kan debiteras försäkringstagaren,

ii) riskjustering för icke-finansiell risk, exklusive belopp som fördelas på förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd, och

iii) den avtalsenliga marginalen.

b) Belopp som avser kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal.

B122 Försäkringsintäkter för en period avseende de belopp som beskrivs i punkt B121 a ska fastställas i enlighet med punkterna B123–B124. Försäkringsintäkter för en period avseende de belopp som beskrivs i punkt B121 b ska fastställas i enlighet med punkt B125.

B123 När ett företag tillhandahåller tjänster tar det i enlighet med IFRS 15 bort prestationsåtagandet för dessa tjänster från rapporten över finansiell ställning och redovisar intäkter. När ett företag tillhandahåller tjänster under en period minskar det på motsvarande sätt i enlighet med IFRS 17 skulden för återstående försäkringsskydd för tillhandahållna tjänster och redovisar försäkringsintäkter. Minskningen av skulden för återstående försäkringsskydd, som ger upphov till försäkringsintäkter, exkluderar ändringar av skulden som inte avser tjänster som väntas bli täckta av den ersättning som företaget erhåller. Det rör sig om följande ändringar:

a) Ändringar som inte avser under perioden tillhandahållna tjänster, exempelvis

i) ändringar till följd av kassainflöden från erhållna premier,

ii) ändringar som avser investeringskomponenter under perioden,

iia) ändringar till följd av kassaflöden från lån till försäkringstagare,

iii) ändringar som avser transaktionsbaserade skatter som tas ut för tredje parters räkning (exempelvis skatter på försäkringspremier, mervärdesskatt och skatter på varor och tjänster) (se punkt B65 i),

iv) finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal,

v) kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (se punkt B125), och

vi) borttagande från rapporten över finansiell ställning av skulder som överförts till en tredje part.

b) Ändringar som avser tjänster, men för vilka företaget inte förväntar sig någon ersättning, dvs. ökningar och minskningar av förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd (se punkterna 47–52).

B123A I den mån ett företag tar bort en tillgång för kassaflöden som inte är en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal från rapporten över finansiell ställning per dagen för den första redovisningen av en grupp av försäkringsavtal (se punkterna 38 c ii och B66A) ska det redovisa försäkringsintäkter och försäkringskostnader för det belopp som togs bort från rapporten över finansiell ställning per det datumet.

B124 Försäkringsintäkter för en period kan följaktligen också analyseras som totalsumman av de ändringar i skulden för återstående försäkringsskydd under perioden som avser tjänster för vilka företaget förväntar sig att erhålla ersättning. Det rör sig om följande ändringar:

a) Kostnader för försäkringstjänster som uppkommer under perioden (värderade till förväntade belopp i början av perioden), exklusive

i) de belopp som i enlighet med punkt 51 a fördelas på förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd,

ii) återbetalning av investeringskomponenter,

iii) belopp som avser transaktionsbaserade skatter som tas ut för tredje parters räkning (exempelvis skatter på försäkringspremier, mervärdesskatt och skatter på varor och tjänster) (se punkt B65 i),

iv) kostnader för anskaffning av försäkringsavtal (se punkt B125), och

v) det belopp som avser riskjusteringen för icke-finansiell risk (se b).

b) Förändring av riskjusteringen för icke-finansiell risk, exklusive

i) ändringar som i enlighet med punkt 87 innefattas i finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal,

ii) ändringar som i enlighet med punkterna 44 c och 45 c justerar den avtalsenliga marginalen, eftersom de avser framtida tjänst, och

iii) belopp som i enlighet med punkt 51 b fördelas på förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd.

c) Det belopp av den avtalsenliga marginalen som i enlighet med punkterna 44 e och 45 e redovisas i resultatet för perioden.

d) Alla övriga belopp, exempelvis erfarenhetsbaserade justeringar för erhållna premier utöver dem som avser framtida tjänst (se punkt B96 a).

B125 Företaget ska fastställa vilka försäkringsintäkter som avser kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal genom att fördela den andel av premierna som avser återförande av dessa kassaflöden till varje rapportperiod på ett systematiskt sätt och baserat på förfluten tid. Företaget ska redovisa samma belopp som kostnader för försäkringstjänster.

B126 När företaget tillämpar premiefördelningsmetoden enligt punkterna 55–58 ska försäkringsintäkterna för perioden motsvara beloppet av förväntade premieinbetalningar fördelade på perioden (exklusive investeringskomponenter och i tillämpliga fall med justering för att återspegla pengars tidsvärde och effekten av finansiell risk i enlighet med punkt 56). Företaget ska fördela de förväntade premieinbetalningarna på varje period med försäkringsavtalstjänster,

a) baserat på förfluten tid, men

b) om det förväntade mönstret för upplösning av risk under försäkringsskyddets löptid skiljer sig betydligt från förfluten tid, baserat på förväntade tidpunkter för uppkomna kostnader för försäkringstjänster.

B127 Företaget ska ändra grunden för fördelning mellan punkt B126 a och punkt B126 b om det krävs till följd av ändrade fakta och omständigheter.

FINANSIELLA INTÄKTER ELLER KOSTNADER FRÅN FÖRSÄKRINGSAVTAL (PUNKTERNA 87–92)

B128 Enligt punkt 87 måste ett företag inkludera effekten av pengars tidsvärde och finansiell risk samt förändringar av dem i finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal. Vid tillämpning av IFRS 17 ska

a) antaganden om inflation baserade på ett pris- eller ränteindex eller på priser på tillgångar med avkastning knuten till inflation betraktas som antaganden som avser finansiell risk,

b) antaganden om inflation baserade på företagets förväntan avseende specifika prisändringar inte betraktas som antaganden som avser finansiell risk. och

c) ändringar i värderingen av en grupp av försäkringsavtal till följd av ändringar i värdet på underliggande poster (exklusive tillägg och uttag) är ändringar till följd av effekten av pengars tidsvärde och finansiell risk och förändringar av dem.

B129 Enligt punkterna 88–89 ska företaget välja en redovisningsprincip för huruvida finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal ska delas upp för perioden mellan resultatet och övrigt totalresultat. Företaget ska tillämpa sitt val av redovisningsprincip på portföljer med försäkringsavtal. Vid bedömningen av vilken redovisningsprincip som ska användas för en portfölj med försäkringsavtal ska företaget i enlighet med punkt 13 i IAS 8 *Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel* för varje portfölj beakta de tillgångar som företaget innehar och hur det redovisar dessa tillgångar.

B130 Om punkt 88 b är tillämplig ska ett företag i resultatet inkludera ett belopp som fastställs genom en systematisk fördelning av de förväntade totala finansiella intäkterna eller kostnaderna över löptiden för gruppen av försäkringsavtal. I detta sammanhang motsvarar en systematisk fördelning en fördelning av förväntade totala finansiella intäkter eller kostnader från en grupp av försäkringsavtal över den gruppens löptid som

a) baseras på avtalens egenskaper, utan beaktande av faktorer som inte påverkar de kassaflöden som förväntas uppkomma inom gränsen för avtalen; exempelvis ska fördelningen av finansiella intäkter eller kostnader inte baseras på förväntade redovisade avkastningar på tillgångar om dessa förväntade redovisade avkastningar inte påverkar kassaflödena för avtalen i gruppen,

b) leder till att de belopp som redovisas i övrigt totalresultat under hela löptiden för gruppen av avtal uppgår till noll. Det ackumulerade belopp som redovisas i övrigt totalresultat vid vilken tidpunkt som helst utgörs av skillnaden mellan det redovisade värdet av gruppen av avtal och det belopp som gruppen skulle värderas till vid tillämpning av en systematisk fördelning.

B131 För sådana grupper av försäkringsavtal där förändringar av antaganden rörande finansiell risk inte har någon betydande effekt på de belopp som betalas till försäkringstagare ska den systematiska fördelningen fastställas med användning av de diskonteringssatser som anges i punkt B72 e i.

B132 För sådana grupper av försäkringsavtal där förändringar av antaganden rörande finansiell risk har en betydande effekt på de belopp som betalas till försäkringstagare gäller följande:

a) En systematisk fördelning av de finansiella intäkter eller kostnader som härrör från uppskattningar av framtida kassaflöden kan fastställas på ett av följande sätt:

   i) Med användning av en sats som ger en jämn fördelning av återstående ändrade förväntade finansiella intäkter eller kostnader över den återstående löptiden för gruppen av avtal, eller

   ii) i fråga om avtal där en avkastningsränta används för att fastställa vilka belopp som ska betalas till försäkringstagare – med användning av en fördelning som baseras på de belopp som krediterats under perioden och som förväntas bli krediterade i framtida perioder.

b) En systematisk fördelning av de finansiella intäkter eller kostnader som härrör från riskjusteringen för icke-finansiell risk, om de delas upp separat från andra förändringar i riskjusteringen för icke-finansiell risk i enlighet med punkt 81, ska fastställas med användning av en fördelning som är förenlig med den som används för fördelningen av de finansiella intäkter eller kostnader som härrör från framtida kassaflöden.

c) En systematisk fördelning av de finansiella intäkter eller kostnader som härrör från den avtalsenliga marginalen ska fastställas

   i) när det gäller försäkringsavtal utan direkt resultatandel, med användning av de diskonteringssatser som anges i punkt B72 b, och

   ii) när det gäller försäkringsavtal med direkt resultatandel, med användning av en fördelning som är förenlig med den som används för fördelningen av de finansiella intäkter eller kostnader som härrör från framtida kassaflöden.

B133 När ett företag tillämpar premiefördelningsmetoden på sådana försäkringsavtal som beskrivs i punkterna 53–59 kan det vara tvunget eller välja att diskontera skulden för inträffade skador. I sådana fall kan det välja att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal i enlighet med punkt 88 b. Om företaget gör detta val ska det fastställa de finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som redovisas i resultatet med användning av den diskonteringssats som anges i punkt B72 e iii.

B134 Punkt 89 är tillämplig om ett företag, antingen till följd av ett eget val eller för att det krävs, innehar de underliggande posterna för försäkringsavtal med direkt resultatandel. Om företaget väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal i enlighet med punkt 89 b ska det i resultatet ta med kostnader eller intäkter som exakt motsvarar de intäkter eller kostnader som tas med i resultatet för de underliggande posterna, vilket resulterar i att nettot av de två separat presenterade posterna blir noll.

B135 Ett företag kan uppfylla kraven för att välja en redovisningsprincip enligt punkt 89 under vissa perioder men inte under andra perioder, till följd av en ändring av innehavet av underliggande poster. Om en sådan ändring inträffar ändras den redovisningsprincip som är tillgänglig för företaget från den som anges i punkt 88 till den som anges i punkt 89, eller vice versa. Företaget kan således ändra sin redovisningsprincip mellan den som beskrivs i punkt 88 b och den som beskrivs i punkt 89 b. Vid en sådan ändring gäller följande:

a) Företaget ska ta med det ackumulerade belopp som tidigare ingått i övrigt totalresultat per dagen för ändringen som en omklassificeringsjustering i resultatet för den period som ändringen inträffar och framtida perioder, enligt följande:

i) Om företaget tidigare tillämpat punkt 88 b ska det i resultatet ta med det ackumulerade belopp som ingått i övrigt totalresultat före ändringen, som om företaget fortsatte att tillämpa metoden i punkt 88 b baserat på de antaganden som gällde omedelbart före ändringen.

ii) Om företaget tidigare tillämpat punkt 89 b ska det i resultatet ta med det ackumulerade belopp som ingick i övrigt totalresultat före ändringen, som om företaget fortsatte att tillämpa metoden i punkt 89 b baserat på de antaganden som gällde omedelbart före ändringen.

b) Företaget ska inte räkna om jämförande information för tidigare perioder.

B136 Vid tillämpning av punkt B135 a ska företaget inte räkna om det ackumulerade belopp som tidigare ingått i övrigt totalresultat som om den nya uppdelningen alltid har tillämpats, och de antaganden som används för omklassificeringen för framtida perioder ska inte uppdateras efter dagen för ändringen.

EFFEKTEN AV UPPSKATTNINGAR OCH BEDÖMNINGAR I DELÅRSRAPPORTER

B137 Om ett företag upprättar delårsrapporter enligt IAS 34 *Delårsrapportering* ska det välja redovisningsprincip vad avser huruvida det ska ändra behandlingen av uppskattningar och bedömningar som gjorts i tidigare delårsrapporter vid tillämpning av IFRS 17 för påföljande delårsrapporter och för räkenskapsåret. Företaget ska använda den valda redovisningsprincipen på alla grupper av försäkringsavtal det utfärdar och på alla grupper av återförsäkringsavtal som det innehar.

Bilaga C

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

IFRS 17 Försäkringsavtal *och denna bilaga utgör en helhet.*

IKRAFTTRÄDANDE

C1 Ett företag ska tillämpa IFRS 17 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2023 eller senare. Om ett företag tillämpar IFRS 17 tidigare ska det lämna upplysning om detta. Tidigare tillämpning är tillåten för företag som tillämpar IFRS 9 *Finansiella instrument* på eller före dagen för den första tillämpningen av IFRS 17.

C2 Vid tillämpning av övergångsbestämmelserna i punkterna C1 och C3–C33 är

a) dagen för den första tillämpningen inledningen av det räkenskapsår då företaget för första gången tillämpar IFRS 17, och

b) övergångsdagen inledningen av det räkenskapsår som omedelbart föregår dagen för den första tillämpningen.

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

C3 Såvida det inte är praktiskt ogenomförbart eller punkt C5A är tillämplig ska ett företag tillämpa IFRS 17 retroaktivt, förutom att

a) företaget inte behöver lämna de kvantitativa upplysningar som föreskrivs i punkt 28 f i IAS 8 *Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel*, och

b) företaget inte får tillämpa alternativet i punkt B115 för perioder som föregår övergångsdagen. Företaget får endast tillämpa alternativet i punkt B115 framåtriktat på eller efter övergångsdagen om företaget identifierar riskminskningsförhållanden per eller före det datum det tillämpar alternativet.

C4 Vid retroaktiv tillämpning av IFRS 17 ska företaget per övergångsdagen

a) identifiera, redovisa och värdera varje grupp av försäkringsavtal som om IFRS 17 alltid har tillämpats,

aa) identifiera, redovisa och värdera varje tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som om IFRS 17 alltid har tillämpats (förutom att företaget inte behöver tillämpa bedömningen av återvinningsvärde i punkt 28E före övergångsdagen),

b) från rapporten över finansiell ställning ta bort alla befintliga saldon som inte skulle ha existerat om IFRS 17 alltid hade tillämpats, och

c) redovisa varje därav följande netto av avvikelserna i eget kapital.

C5 Endast om det inte är praktiskt genomförbart för ett företag att tillämpa punkt C3 för en grupp av försäkringsavtal ska företaget tillämpa en av följande metoder i stället för att tillämpa punkt C4 a:

a) Den modifierade retroaktiva metoden enligt punkterna C6–C19A, med förbehåll för punkt C6 a.

b) Verkligt värde-metoden enligt punkterna C20–C24B.

C5A Utan att det påverkar tillämpningen av punkt C5 får ett företag endast välja att tillämpa verkligt värde-metoden i punkterna C20–C24B på en grupp av försäkringsavtal med direkt resultatandel på vilken företaget kan tillämpa IFRS 17 retroaktivt om

a) företaget väljer att tillämpa alternativet för riskminskning i punkt B115 på gruppen av försäkringsavtal framåtriktat från övergångsdagen, och

b) företaget har använt derivat, finansiella instrument som inte är derivat och som värderas till verkligt värde via resultatet eller innehavda återförsäkringsavtal för att minska finansiell risk som uppkommer för gruppen av försäkringsavtal, enligt vad som anges i punkt B115, före övergångsdagen.

C5B Endast om det inte är praktiskt genomförbart för ett företag att tillämpa punkt C4 aa på en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal ska företaget värdera tillgången enligt följande metoder:

a) Den modifierade retroaktiva metoden enligt punkterna C14B–C14D och C17A, med förbehåll för punkt C6 a, eller

b) verkligt värde-metoden enligt punkterna C24A–C24B.

Den modifierade retroaktiva metoden

C6 Målet med den modifierade retroaktiva metoden är att uppnå ett resultat som ligger så nära resultatet av en retroaktiv tillämpning som möjligt, med användning av rimliga och verifierbara uppgifter som kan fås fram utan onödiga kostnader eller insatser. Vid användning av denna metod gäller följande:

a) Företaget ska använda rimliga och verifierbara uppgifter. Om företaget inte kan få tag på den rimliga och verifierbara information som är nödvändig för att tillämpa den modifierade retroaktiva metoden, ska det tillämpa verkligt värde-metoden.

b) Företaget ska maximera användningen av sådan information som skulle ha använts vid tillämpning av den fullständiga retroaktiva metoden, men behöver bara använda information som kan fås fram utan onödiga kostnader eller insatser.

C7 I punkterna C9–C19A anges tillåtna ändringar av metoden med retroaktiv tillämpning inom följande områden:

a) Bedömningar av försäkringsavtal eller grupper av försäkringsavtal som skulle ha gjorts per dagen för avtalets ingående eller vid det första redovisningstillfället.

b) Belopp som avser den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten i fråga om försäkringsavtal utan direkt resultatandel.

c) Belopp som avser den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten i fråga om försäkringsavtal med direkt resultatandel.

d) Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal.

C8 För att uppnå målet med den modifierade retroaktiva metoden får företaget bara göra de ändringar som avses i punkterna C9–C19A i den utsträckning som företaget inte har rimliga och verifierbara uppgifter för att kunna tillämpa en retroaktiv metod.

Bedömningar vid avtalets ingående eller det första redovisningstillfället

C9 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag fastställa följande baserat på information som är tillgänglig per övergångsdagen:

a) Hur det ska identifiera grupper av försäkringsavtal, för tillämpning av punkterna 14–24,

b) huruvida ett försäkringsavtal motsvarar definitionen av ett försäkringsavtal med direkt resultatandel, för tillämpning av punkterna B101–B109,

c) hur det ska identifiera diskretionära kassaflöden för försäkringsavtal utan direkt resultatandel, för tillämpning av punkterna B98–B100, och

d) huruvida ett investeringsavtal motsvarar definitionen av ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, med tillämpning av punkt 71.

C9A I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag som skuld för inträffade skador klassificera en skuld för reglering av inträffade skador som inträffat innan ett försäkringsavtal anskaffades i en överlåtelse av försäkringsavtal som inte utgör en verksamhet eller i ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3.

C10 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska företaget inte tillämpa punkt 22 för att dela upp avtal i grupper med avtal som utfärdats med högst ett års mellanrum.

Fastställande av den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten i fråga om grupper av försäkringsavtal utan direkt resultatandel

C11 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag i fråga om avtal utan direkt resultatandel fastställa den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd (se punkterna 49–52) per övergångsdagen genom att tillämpa punkterna C12–C16C.

C12 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag uppskatta framtida kassaflöden per dagen för det första redovisningstillfället för en grupp av försäkringsavtal som beloppet av framtida kassaflöden per övergångsdagen (eller tidigare, om de framtida kassaflödena på den tidigare tidpunkten kan fastställas retroaktivt för tillämpning av punkt C4 a), med justering för kassaflöden som veterligen har inträffat mellan dagen för det första redovisningstillfället för en grupp av försäkringsavtal och övergångsdagen (eller en tidigare dag). De kassaflöden som veterligen har inträffat inbegriper kassaflöden från avtal som upphört att existera före övergångsdagen.

C13 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag fastställa de diskonteringssatser som tillämpades per dagen för det första redovisningstillfället (eller senare) för en grupp av försäkringsavtal på följande sätt:

a) Genom att använda en kurva för observerbar avkastning som under minst tre år omedelbart före övergångsdagen utgör en approximation av den uppskattade avkastningskurvan i enlighet med punkterna 36 och B72–B85, om en sådan kurva för observerbar avkastning finns.

b) Om en kurva för observerbar avkastning enligt led a inte finns, ska företaget beräkna de diskonteringssatser som tillämpades per dagen för det första redovisningstillfället (eller senare) genom att fastställa en genomsnittlig spread mellan en kurva för observerbar avkastning och den uppskattade avkastningskurvan i enlighet med punkterna 36 och B72–B85, och tillämpa denna spread på den kurvan för observerbar avkastning. Denna spread ska beräknas som ett genomsnitt under minst tre år omedelbart före övergångsdagen.

C14 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag fastställa riskjusteringen för icke-finansiell risk per dagen för det första redovisningstillfället (eller senare) för en grupp av försäkringsavtal genom att justera riskjusteringen för icke-finansiell risk per övergångsdagen med den förväntade upplösningen av risk före övergångsdagen. Den förväntade upplösningen av risk ska fastställas baserat på upplösningen av risk för liknande försäkringsavtal som företaget utfärdat per övergångsdagen.

C14A Vid tillämpning av punkt B137 får ett företag välja att inte ändra behandlingen av uppskattningar och bedömningar som gjorts i tidigare delårsrapporter. I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska företaget fastställa den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten per övergångsdagen som om företaget inte hade upprättat delårsrapporter före övergångsdagen.

C14B I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag använda samma systematiska och rationella metod som företaget förväntar sig att använda efter övergångsdagen när det tillämpar punkt 28A för att fördela alla kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som erlagts (eller för vilka en skuld har redovisats vid tillämpning av en annan IFRS-standard) före övergångsdagen (exklusive alla belopp som avser försäkringsavtal som upphört att existera före övergångsdagen) på

a) den grupp av försäkringsavtal som redovisas per övergångsdagen, och

b) den grupp av försäkringsavtal som förväntas bli redovisade efter övergångsdagen.

C14C Kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som erläggs före övergångsdagen som har fördelats på en grupp av försäkringsavtal som redovisas per övergångsdagen justerar den avtalsenliga marginalen för gruppen, i den mån försäkringsavtal som förväntas ingå i gruppen har redovisats per den dagen (se punkterna 28C och B35C). Andra kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som erläggs före övergångsdagen, inklusive de som fördelats på en grupp av försäkringsavtal som förväntas bli redovisade efter övergångsdagen, redovisas som en tillgång med tillämpning av punkt 28B.

C14D Om ett företag inte har rimliga och verifierbara uppgifter för att tillämpa punkt C14B ska företaget fastställa följande belopp till noll per övergångsdagen:

a) Justeringen av den avtalsenliga marginalen för en grupp försäkringsavtal som redovisas per övergångsdagen och alla tillgångar för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som avser den gruppen.

b) Tillgången för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal för grupper av försäkringsavtal som förväntas bli redovisade efter övergångsdagen.

C15 Om tillämpningen av punkterna C12–C14D medför en avtalsenlig marginal per dagen för det första redovisningstillfället ska ett företag i syfte att fastställa den avtalsenliga marginalen per övergångsdagen göra följande:

a) Om företaget tillämpar punkt C13 för att beräkna de diskonteringssatser som tillämpades vid det första redovisningstillfället, ska företaget använda dessa satser för att beräkna den ränta som ska löpa på den avtalsenliga marginalen.

b) I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska företaget fastställa det belopp av den avtalsenliga marginalen som redovisas i resultatet till följd av överföringen av tjänster före övergångsdagen genom att jämföra de återstående försäkringsskyddsenheterna per den dagen med de försäkringsskyddsenheter som tillhandahölls enligt gruppen av avtal före övergångsdagen (se punkt B119).

C16 Om tillämpningen av punkterna C12–C14D medför en förlustkomponent i skulden för återstående försäkringsskydd per dagen för det första redovisningstillfället ska företaget fastställa vilka belopp som ska fördelas på förlustkomponenten före övergångsdagen genom att tillämpa punkterna C12–C14D och använda en systematisk grund för fördelning.

C16A För en grupp av innehavda återförsäkringsavtal som tillhandahåller försäkringsskydd för en grupp av försäkringsavtal som är förlustavtal och som ingicks före eller samtidigt som försäkringsavtalen utfärdades ska företaget fastställa en förluståtervinningskomponent för tillgången för återstående försäkringsskydd per övergångsdagen (se punkterna 66A–66B). I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska företaget fastställa förluståtervinningskomponenten genom att multiplicera

a) förlustkomponenten för skulden för återstående försäkringsskydd för de underliggande försäkringsavtalen per övergångsdagen (se punkterna C16 och C20) med

b) den procentuella andelen skador avseende de underliggande försäkringsavtalen som företaget förväntar sig att återvinna från gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

C16B Vid tillämpning av punkterna 14–22 får ett företag per övergångsdagen i en grupp av försäkringsavtal som är förlustavtal medräkna både försäkringsavtal som är förlustavtal som täcks av en grupp innehavda återförsäkringsavtal och försäkringsavtal som är förlustavtal som inte täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal. För att tillämpa punkt C16A i sådana fall ska företaget använda en systematisk och rationell fördelningsgrund för att fastställa andelen av förlustkomponenten för gruppen av försäkringsavtal som avser försäkringsavtal som täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

C16C Om ett företag inte har rimliga och verifierbara uppgifter för att tillämpa C16A ska företaget inte fastställa en förluståtervinningskomponent för gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

Fastställande av den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten i fråga om grupper av försäkringsavtal med direkt resultatandel

C17 I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag i fråga om avtal med direkt resultatandel fastställa den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten i skulden för återstående försäkringsskydd per övergångsdagen som

a) det sammanlagda verkliga värdet av underliggande poster per den dagen, minus

b) kassaflödena för åtaganden per den dagen, plus eller minus

c) en justering för

i) de belopp som företaget tagit ut av försäkringstagarna (inbegripet belopp som dragits av från underliggande poster) före den dagen,

ii) de belopp som betalats före den dagen och som inte skulle ha varierat med underliggande poster,

iii) den ändring av riskjusteringen för icke-finansiell risk som följer av upplösningen av risk före den dagen; företaget ska uppskatta detta belopp baserat på upplösningen av risk för liknande försäkringsavtal som företaget utfärdat per övergångsdagen,

iv) erlagda kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (eller för vilka en skuld har redovisats vid tillämpning av en annan IFRS-standard) före övergångsdagen som är fördelade på gruppen (se punkt C17A).

d) om tillämpningen av leden a–c leder till en avtalsenlig marginal – minus det belopp av den avtalsenliga marginalen som avser tillhandahållna tjänster före den dagen, varvid totalsumman av leden a–c utgör ett mått på den totala avtalsenliga marginalen för samtliga tjänster som ska tillhandahållas enligt gruppen av avtal, dvs. före belopp som skulle ha redovisats i resultatet för tillhandahållna tjänster, och där företaget ska uppskatta de belopp som skulle ha redovisats i resultatet för tillhandahållna tjänster genom att jämföra de återstående försäkringsskyddsenheterna per övergångsdagen med de försäkringsskyddsenheter som tillhandahölls enligt gruppen av avtal före övergångsdagen, eller

e) om tillämpningen av leden a–c leder till en förlustkomponent – med en justering av förlustkomponenten till noll och en ökning av skulden för återstående försäkringsskydd exklusive förlustkomponenten till samma belopp.

C17A I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska ett företag tillämpa punkterna C14B–C14D för att redovisa en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal och alla justeringar av den avtalsenliga marginalen för en grupp av försäkringsavtal med direkt resultatandel för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (se punkt C17 c iv).

Finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal

C18 För grupper av försäkringsavtal som med tillämpning av punkt C10 innefattar avtal som utfärdats med mer än ett års mellanrum gäller följande:

a) Ett företag kan fastställa diskonteringssatserna per dagen för det första redovisningstillfället för en grupp som anges i punkt B72 b–B72 e ii och diskonteringssatserna för dagen för den inträffade skadan enligt punkt B72 e iii per övergångsdagen i stället för per dagen för det första redovisningstillfället eller den inträffade skadan.

b) Om ett företag väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal mellan belopp som redovisas i resultatet och belopp som redovisas i övrigt totalresultat i enlighet med punkterna 88 b eller 89 b behöver det fastställa det ackumulerade belopp av finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som redovisas i övrigt totalresultat per övergångsdagen för att kunna tillämpa punkt 91 a för framtida perioder. Företaget får fastställa detta ackumulerade belopp antingen genom att tillämpa punkt C19 b eller

i) till noll, såvida led ii inte är tillämpligt, och

ii) i fråga om försäkringsavtal med direkt resultatandel på vilka punkt B134 är tillämplig, som ett belopp lika med det ackumulerade belopp som redovisas i övrigt totalresultat för underliggande poster.

C19 För grupper av försäkringsavtal som inte innefattar avtal som utfärdats med mer än ett års mellanrum gäller följande:

a) Om företaget tillämpar punkt C13 för att beräkna de diskonteringssatser som gällde vid det första redovisningstillfället (eller senare) ska det också fastställa de diskonteringssatser som anges i punkt B72 b–e med tillämpning av punkt C13.

b) Om ett företag väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal mellan belopp som redovisas i resultatet och belopp som redovisas i övrigt totalresultat i enlighet med punkterna 88 b eller 89 b behöver det fastställa det ackumulerade belopp av finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som redovisas i övrigt totalresultat per övergångsdagen för att kunna tillämpa punkt 91 a för framtida perioder. Företaget ska fastställa detta ackumulerade belopp

i) i fråga om försäkringsavtal för vilka företaget kommer att tillämpa metoder för systematisk fördelning enligt punkt B131 – och om företaget tillämpar punkt C13 för att beräkna diskonteringssatserna vid det första redovisningstillfället – med användning av de diskonteringssatser som gällde per dagen för det första redovisningstillfället, också med tillämpning av punkt C13,

ii) i fråga om försäkringsavtal för vilka företaget kommer att tillämpa metoder med systematisk fördelning enligt punkt B132 – baserat på att de antaganden avseende finansiell risk som gällde per dagen för det första redovisningstillfället är de som gäller per övergångsdagen, dvs. till noll,

iii) i fråga om försäkringsavtal för vilka företaget kommer att tillämpa metoder med systematisk fördelning enligt punkt B133 – och om företaget tillämpar punkt C13 för att beräkna diskonteringssatserna vid det första redovisningstillfället (eller senare) – med användning av de diskonteringssatser som gällde per dagen för den inträffade skadan, också med tillämpning av punkt C13, och

iv) i fråga om försäkringsavtal med direkt resultatandel på vilka punkt B134 är tillämplig – som ett belopp motsvarande det ackumulerade belopp som redovisas i övrigt totalresultat för underliggande poster.

C19A Vid tillämpning av punkt B137 får ett företag välja att inte ändra behandlingen av uppskattningar och bedömningar som gjorts i tidigare delårsrapporter. I den mån det tillåts enligt punkt C8 ska företaget fastställa de belopp som avser finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal per övergångsdagen som om företaget inte hade upprättat delårsrapporter före övergångsdagen.

Verkligt värde-metoden

C20 För att tillämpa verkligt värde-metoden ska ett företag fastställa den avtalsenliga marginalen eller förlustkomponenten för skulden för återstående försäkringsskydd per övergångsdagen som skillnaden mellan det verkliga värdet för en grupp försäkringsavtal per den dagen och de per den dagen värderade kassaflödena för åtaganden. Vid fastställandet av detta verkliga värde ska företaget inte tillämpa punkt 47 i IFRS 13 *Värdering till verkligt värde* (avseende betalbarhet vid anfordran).

C20A För en grupp av innehavda återförsäkringsavtal för vilka punkterna 66A–66B tillämpas (utan att villkoret i punkt B119C måste vara uppfyllt) ska företaget fastställa förluståtervinningskomponenten för tillgången för återstående försäkringsskydd per övergångsdagen genom att multiplicera

a) förlustkomponenten för skulden för återstående försäkringsskydd för de underliggande försäkringsavtalen per övergångsdagen (se punkterna C16 och C20) med

b) den procentuella andelen skador avseende de underliggande försäkringsavtalen som företaget förväntar sig att återvinna från gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

C20B Vid tillämpning av punkterna 14–22 får ett företag per övergångsdagen i en grupp av försäkringsavtal som är förlustavtal medräkna både försäkringsavtal som är förlustavtal som täcks av en grupp innehavda återförsäkringsavtal och försäkringsavtal som är förlustavtal som inte täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal. För att tillämpa punkt C20A i sådana fall ska företaget använda en systematisk och rationell fördelningsgrund för att fastställa andelen av förlustkomponenten för gruppen av försäkringsavtal som avser försäkringsavtal som täcks av gruppen av innehavda återförsäkringsavtal.

C21 Vid tillämpning av verkligt värde-metoden får ett företag tillämpa punkt C22 för att avgöra

a) hur grupper av försäkringsavtal ska identifieras, för tillämpning av punkterna 14–24,

b) huruvida ett försäkringsavtal motsvarar definitionen av ett försäkringsavtal med direkt resultatandel, för tillämpning av punkterna B101–B109,

c) hur det ska identifiera diskretionära kassaflöden för försäkringsavtal utan direkt resultatandel, för tillämpning av punkterna B98–B100, och

d) huruvida ett investeringsavtal motsvarar definitionen av ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, med tillämpning av punkt 71.

C22 Ett företag får välja att hantera de frågor som tas upp i punkt C21 med användning av

a) rimliga och verifierbara uppgifter angående vad företaget skulle ha fastställt mot bakgrund av avtalsvillkoren och marknadsförhållandena per dagen för avtalets ingående eller det första redovisningstillfället, beroende på vad som är tillämpligt, eller

b) rimliga och verifierbara uppgifter som är tillgängliga per övergångsdagen.

C22A Vid tillämpning av verkligt värde-metoden får företag välja att som skuld för inträffade skador klassificera en skuld för reglering av inträffade skador som inträffat innan ett försäkringsavtal anskaffades i en överlåtelse av försäkringsavtal som inte utgör en verksamhet eller i ett rörelseförvärv som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 3.

C23 Vid tillämpning av verkligt värde-metoden behöver företaget inte tillämpa punkt 22 och får i en grupp medräkna avtal som utfärdats med mer än ett års mellanrum. Företaget får bara dela upp grupper i sådana som enbart innehåller avtal som utfärdats med ett års mellanrum (eller mindre) om det har rimliga och verifierbara uppgifter för att kunna göra denna uppdelning. Oavsett om företaget tillämpar punkt 22 får det fastställa diskonteringssatserna för dagen för det första redovisningstillfället för en grupp som anges i punkt B72 b–B72 e ii och diskonteringssatserna för dagen för den inträffade skadan enligt punkt B72 e iii per övergångsdagen i stället för per dagen för det första redovisningstillfället eller den inträffade skadan.

C24 Vid tillämpning av verkligt värde-metoden och om företaget väljer att dela upp finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal mellan resultatet och övrigt totalresultat, får det ackumulerade belopp av finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal som redovisas i övrigt totalresultat per övergångsdagen fastställas

a) retroaktivt – men bara om det har rimliga och verifierbara uppgifter för att kunna göra detta, eller

b) till noll, såvida inte led c är tillämpligt, och

c) i fråga om försäkringsavtal med direkt resultatandel på vilka punkt B134 är tillämplig – som ett belopp lika med det ackumulerade belopp som redovisas i övrigt totalresultat för underliggande poster.

Tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal

C24A Vid tillämpning av verkligt värde-metoden på en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal (se punkt C5B b) ska företaget per övergångsdagen fastställa en tillgång för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal till ett belopp motsvarande företagets kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal per övergångsdagen för rätten att erhålla

a) återvunna belopp för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal från premier för försäkringsavtal som utfärdats före övergångsdagen men som inte är redovisade per övergångsdagen,

b) framtida försäkringsavtal som är förnyelser av försäkringsavtal som redovisats per övergångsdagen och försäkringsavtal enligt led a, och

c) framtida försäkringsavtal utöver dem i led b efter övergångsdagen utan att återigen erlägga kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal som företaget redan har erlagt som är direkt hänförliga till den tillhörande portföljen med försäkringsavtal.

C24B Per övergångsdagen ska företaget från värderingen av alla grupper av försäkringsavtal dra av beloppet för alla tillgångar för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal.

Jämförande information

C25 Trots hänvisningen till det räkenskapsår som omedelbart föregår dagen för den första tillämpningen i punkt C2 b får ett företag också presentera justerad jämförande information i enlighet med IFRS 17 för alla tidigare perioder som presenteras, men behöver inte göra det. Om företaget presenterar justerad jämförande information för tidigare perioder ska med frasen ”inledningen av det räkenskapsår som omedelbart föregår dagen för den första tillämpningen” i punkt C2 b avses ”inledningen av den tidigaste justerade jämförande period som presenteras”.

C26 Ett företag behöver inte lämna de upplysningar som anges i punkterna 93–132 för någon presenterad period som föregår inledningen av det räkenskapsår som omedelbart föregår dagen för den första tillämpningen.

C27 Om ett företag presenterar ojusterad jämförande information och ojusterade jämförande upplysningar för tidigare perioder ska det tydligt identifiera den information som inte har justerats, ange att den har utarbetats på annan grund och redogöra för den grunden.

C28 Ett företag behöver inte offentliggöra tidigare icke-offentliggjord information om skadeanspråkens utveckling som skett tidigare än fem år före utgången av det räkenskapsår då företaget för första gången tillämpar IFRS 17. Om företaget emellertid inte offentliggör denna information ska detta anges.

Omidentifiering av finansiella tillgångar

C29 Per dagen för den första tillämpningen av IFRS 17 ska följande gälla för ett företag som har tillämpat IFRS 9 på räkenskapsår som föregår dagen för den första tillämpningen av IFRS 17:

a) Företaget får göra en ny bedömning av huruvida en finansiell tillgång uppfyller villkoren i punkt 4.1.2 a eller punkt 4.1.2A a i IFRS 9. En finansiell tillgång uppfyller dessa villkor enbart om den inte innehas i en verksamhet som inte står i samband med avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Exempel på finansiella tillgångar som inte skulle uppfylla villkoren för en ny bedömning är finansiella tillgångar som innehas för bankverksamhet eller som hålls i fonder som avser investeringsavtal som faller utanför tillämpningsområdet för IFRS 17.

b) Företaget ska häva sin tidigare identifiering av en finansiell tillgång som värderad till verkligt värde via resultatet om villkoret i punkt 4.1.5 i IFRS 9 inte längre är uppfyllt till följd av att IFRS 17 tillämpas.

c) Företaget får identifiera en finansiell tillgång som värderad till verkligt värde via resultatet om villkoret i punkt 4.1.5 i IFRS 9 är uppfyllt.

d) Företaget får identifiera en investering i ett egetkapitalinstrument som värderad till verkligt värde via övrigt totalresultat i enlighet med punkt 5.7.5 i IFRS 9.

e) Företaget får häva sin tidigare identifiering av en investering i ett egetkapitalinstrument som värderad till verkligt värde via övrigt totalresultat i enlighet med punkt 5.7.5 i IFRS 9.

C30 Ett företag ska tillämpa punkt C29 baserat på de fakta och omständigheter som föreligger per dagen för den första tillämpningen av IFRS 17. Företaget ska tillämpa dessa identifieringar och klassificeringar retroaktivt. Därvid ska företaget tillämpa de relevanta övergångsbestämmelserna i IFRS 9. Dagen för den första tillämpningen för det ändamålet ska anses vara den dag då IFRS 17 tillämpas för första gången.

C31 Ett företag som tillämpar punkt C29 behöver inte räkna om tidigare perioder för att återspegla sådana ändringar av identifieringar eller klassificeringar. Företaget får räkna om tidigare perioder bara om det är möjligt utan att använda i efterhand erhållen information. Om företaget räknar om tidigare perioder ska de omräknade finansiella rapporterna återspegla samtliga krav i IFRS 9 för de berörda finansiella tillgångarna. Om företaget inte räknar om tidigare perioder ska det per dagen för den första tillämpningen i den ingående balansen för balanserade vinstmedel (eller annan komponent i eget kapital, beroende på vad som är tillämpligt) redovisa varje skillnad mellan

a) det tidigare redovisade värdet för dessa finansiella tillgångar, och

b) det redovisade värdet för dessa finansiella tillgångar per dagen för den första tillämpningen.

C32 Om ett företag tillämpar punkt C29 ska det under det räkenskapsåret för varje slag av sådana finansiella tillgångar lämna upplysning om

a) vid tillämpning av punkt C29 a – dess grund för fastställande av finansiella tillgångar som uppfyller de villkor som anges där,

b) vid tillämpning av något av leden a–e i punkt C29,

i) den värderingskategori och det redovisade värde för berörda finansiella tillgångar som fastställts omedelbart före dagen för den första tillämpningen av IFRS 17, och

ii) den nya värderingskategori och det nya redovisade värde för berörda finansiella tillgångar som fastställts efter tillämpning av punkt C29,

c) vid tillämpning av punkt C29 b – det redovisade värdet för de finansiella tillgångar i rapporten över finansiell ställning som tidigare identifierades som värderade till verkligt värde via resultatet i enlighet med punkt 4.1.5 i IFRS 9 men som inte längre identifieras på det sättet.

C33 Om ett företag tillämpar punkt C29 ska det under det räkenskapsåret offentliggöra kvalitativ information som gör det möjligt för användarna av finansiella rapporter att förstå

a) hur det tillämpat punkt C29 på de finansiella tillgångar vars klassificering ändrades när IFRS 17 började tillämpas,

b) skälen till identifiering eller avidentifiering av finansiella tillgångar som tillgångar värderade till verkligt värde via resultatet i enlighet med punkt 4.1.5 i IFRS 9, och

c) varför företaget eventuellt dragit annorlunda slutsatser i den nya bedömningen i enlighet med punkterna 4.1.2 a eller 4.1.2A a i IFRS 9.

UPPHÄVANDE AV ANDRA IFRS

C34 IFRS 17 ersätter IFRS 4 *Försäkringsavtal*, i dess under 2020 ändrade lydelse.

Bilaga D

Ändringar av andra IFRS

I denna bilaga anges de ändringar av andra standarder som följer av att International Accounting Standards Board utfärdat IFRS 17 Försäkringsavtal. *Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.*

Ett företag får inte tillämpa IFRS 17 innan det börjar tillämpa IFRS 9 Finansiella instrument *och IFRS 15* Intäkter från avtal med kunder *(se punkt C1). Såvida inte annat sägs baseras ändringarna i denna bilaga följaktligen på de standardtexter som gäller den 1 januari 2017 i deras enligt IFRS 9 och IFRS 15 ändrade lydelse.*

IFRS 1 *Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas*

Punkt 39 AE ska läggas till.

IKRAFTTRÄDANDE

…

39AE Genom IFRS 17 *Försäkringsavtal*, utfärdad i maj 2017, ändrades punkterna B1 och D1, ströks rubriken före punkt D4 och punkt D4, och efter punkt B12 lades en ny rubrik och punkt B13 till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

I bilaga B ska punkt B1 ändras. Efter punkt B12 ska en rubrik och punkt B13 läggas till.

Bilaga B

Undantag från retroaktiv tillämpning av andra IFRS

…

B1 Ett företag ska tillämpa följande undantag:

a) …

f) inbäddade derivat (punkt B9),

g) statliga lån (punkterna B10–B12), och

h) försäkringsavtal (punkt B13).

…

Försäkringsavtal

B13 Ett företag ska tillämpa övergångsbestämmelserna i punkterna C1–C24 och C28 i bilaga C till IFRS 17 på avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Hänvisningarna i dessa punkter i IFRS 17 till övergångsdagen ska läsas som tidpunkten för övergång till IFRS.

I bilaga D ska punkt D1 ändras och punkt D4 med tillhörande rubrik utgå.

Bilaga D

Undantag från andra IFRS

…

D1 Ett företag kan välja att utnyttja ett eller flera av följande undantag:

a) …

b) [utgår]

c) …

D4 [Utgår]

IFRS 3 *Rörelseförvärv*

Punkterna 17, 20, 21 och 35 ska ändras. Efter punkt 31 ska en rubrik och punkt 31A läggas till. Punkt 64N ska läggas till.

Klassificering eller identifiering av identifierbara förvärvade tillgångar och övertagna skulder i ett rörelseförvärv

…

17. Denna standard medger ett undantag från principen i punkt 15:

a) Klassificering av ett leasingavtal i vilket det förvärvade företaget är leasegivare som antingen ett operationellt leasingavtal eller ett finansiellt leasingavtal enligt IFRS 16 *Leasingavtal*.

b) [utgår]

Förvärvaren ska klassificera sådana avtal med utgångspunkt i avtalsvillkoren och andra faktorer per avtalets början (eller, om avtalsvillkoren har modifierats så att klassificeringen ändras, per tidpunkten för den modifieringen, som kan vara förvärvstidpunkten).

…

Värderingsprincip

…

20. I punkterna 24–31A anges de typer av identifierbara tillgångar och skulder som innefattar poster för vilka denna standard medger begränsade undantag från värderingsprincipen.

Undantag från redovisnings- eller värderingsprinciperna

21. Denna standard medger begränsade undantag från dess redovisnings- och värderingsprinciper. I punkterna 22–31A anges både de särskilda poster för vilka undantag medges och dessa undantags karaktär. Förvärvaren ska redovisa dessa poster genom tillämpning av kraven i punkterna 22–31A, som leder till att vissa poster

…

Försäkringsavtal

31 A Förvärvaren ska per förvärvstidpunkten värdera en grupp av avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal* och som förvärvats i ett rörelseförvärv, och alla tillgångar för kassaflöden för anskaffning av försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 17, som en skuld eller tillgång i enlighet med punkterna 39 och B93–B95F i IFRS 17.

…

Förvärv till lågt pris

…

35. Förvärv till lågt pris kan exempelvis inträffa i ett rörelseförvärv som är en tvångsförsäljning där säljaren agerar under tvång. Emellertid kan undantagen när det gäller redovisning eller värdering av vissa poster, som diskuterades i punkterna 22–31A, även leda till redovisning av en vinst (eller till ett ändrat belopp för en redovisad vinst) vid ett förvärv till lågt pris.

…

Ikraftträdande

…

64N Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkterna 17, 20, 21, 35 och B63, och efter punkt 31 lades en rubrik och punkt 31A till. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades punkt 31A. Ett företag ska tillämpa ändringarna i punkt 17 på rörelseförvärv vars förvärvstidpunkt ligger efter den första tillämpningen av IFRS 17. Företaget ska tillämpa de andra ändringarna när det tillämpar IFRS 17.

I bilaga B ska punkt B63 ändras.

ANDRA STANDARDER SOM INNEHÅLLER VÄGLEDNING OM EFTERFÖLJANDE VÄRDERING OCH REDOVISNING (TILLÄMPNING AV PUNKT 54)

B63 Exempel på andra standarder som innehåller vägledning om efterföljande värdering och redovisning av förvärvade tillgångar och övertagna eller uppkomna skulder i ett rörelseförvärv:

a) …

b) [utgår]

c) …

IFRS 5 *Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter*

Punkt 5 ska ändras. Punkt 44M ska läggas till.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

…

5. Värderingskraven i denna standard [fotnot borttagen] är inte tillämpliga på följande tillgångar, som faller inom respektive standards tillämpningsområde, vare sig som enskilda tillgångar eller som delar av en avyttringsgrupp:

a) …

f) Grupper av avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal*.

…

IKRAFTTRÄDANDE

…

44M Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 5. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

IFRS 7 *Finansiella instrument: Upplysningar*

Punkterna 3, 8 och 29 ska ändras. Punkt 30 ska utgå. Punkt 44DD ska läggas till.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

3. Denna standard ska tillämpas av alla företag för alla typer av finansiella instrument, förutom följande:

a) …

d) Försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 17 *Försäkringsavtal* eller investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Denna standard ska dock tillämpas på

i) derivat som är inbäddade i avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, om IFRS 9 kräver att företaget redovisar dem separat,

ii) investeringskomponenter som skiljs av från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, om IFRS 17 kräver sådan avskiljning, såvida inte den avskilda investeringskomponenten är ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar,

iii) en emittents rättigheter och skyldigheter till följd av försäkringsavtal som uppfyller definitionen av *finansiella garantiavtal* om emittenten tillämpar IFRS 9 vid redovisning och värdering av avtalen; men emittenten ska tillämpa IFRS 17 om emittenten väljer att, i enlighet med punkt 7 e i IFRS 17, tillämpa IFRS 17 vid redovisning och värdering av avtalen.

iv) ett företags rättigheter och skyldigheter som är finansiella instrument till följd av kreditkortsavtal, eller liknande avtal som tillhandahåller kredit- eller betalningsarrangemang, som ett företag utfärdar och som uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal om företaget tillämpar IFRS 9 på dessa rättigheter och skyldigheter i enlighet med punkt 7 h i IFRS 17 och punkt 2.1 e iv i IFRS 9,

v) ett företags rättigheter och skyldigheter som är finansiella instrument till följd av försäkringsavtal som ett företag utfärdar som begränsar ersättningen för försäkrade händelser till det belopp som annars krävs för att reglera försäkringstagarens skyldighet enligt avtalet, om företaget väljer att, i enlighet med punkt 8A i IFRS 17, tillämpa IFRS 9 i stället för IFRS 17 på sådana avtal.

e) …

Kategorier av finansiella tillgångar och finansiella skulder

8. De redovisade värdena för var och en av följande kategorier, enligt definitionen i IFRS 9, ska anges i rapporten över finansiell ställning eller i not:

a) Finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via resultatet, med ytterligare uppdelning på i) de som vid det första redovisningstillfället eller senare identifieras som sådana i enlighet med punkt 6.7.1 i IFRS 9, ii) de som värderas som sådana enligt valet i punkt 3.3.5 i IFRS 9, iii) de som värderas som sådana enligt valet i punkt 33A i IAS 32, och iv) de som obligatoriskt ska värderas till verkligt värde via resultatet i enlighet med IFRS 9.

b) …

Verkligt värde

…

29. Upplysningar om verkligt värde behöver inte lämnas

a) när det redovisade värdet är en rimlig uppskattning av det verkliga värdet, exempelvis för finansiella instrument såsom kortfristiga kundfordringar eller leverantörsskulder, eller

b) [utgår]

c) [utgår]

d) för leasingskulder.

30. [Utgår]

...

IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

44DD Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkterna 3, 8 och 29, och ströks punkt 30. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades punkt 3. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

IFRS 9 *Finansiella instrument*

Punkt 2.1 ska ändras. Punkterna 3.3.5 och 7.1.6 ska läggas till.

Kapitel 2 Tillämpningsområde

2.1 **Denna standard ska tillämpas av alla företag för alla typer av finansiella instrument, utom följande:**

...

e) **Rättigheter och skyldigheter till följd av ett försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 17 *Försäkringsavtal* eller investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Denna standard ska dock tillämpas på**

i) **derivat som är inbäddade i avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, såvida derivaten i sig själva inte är avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17,**

ii) **investeringskomponenter som skiljs av från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, om IFRS 17 kräver sådan avskiljning, såvida inte den avskilda investeringskomponenten är ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17,**

iii) **en emittents rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsavtal som uppfyller definitionen av ett finansiellt garantiavtal; men om en emittent av finansiella garantiavtal tidigare uttryckligen har försäkrat att denne betraktar sådana avtal som försäkringsavtal och har använt den redovisning som är tillämplig på försäkringsavtal, får emittenten välja att tillämpa antingen denna standard eller IFRS 17 på sådana finansiella garantiavtal (se punkterna B2.5–B2.6); emittenten har möjlighet att göra detta val för varje avtal, men valet för varje avtal är oåterkalleligt,**

iv) **ett företags rättigheter och skyldigheter som är finansiella instrument till följd av kreditkortsavtal, eller liknande avtal som tillhandahåller kredit- eller betalningsarrangemang, som ett företag utfärdar och som uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal men som enligt punkt 7 h i IFRS 17 undantas från tillämpningsområdet för IFRS 17; men endast om försäkringsskyddet är ett avtalsvillkor för ett sådant finansiellt instrument ska företaget skilja av den komponenten och tillämpa IFRS 17 på den (se punkt 7 h i IFRS 17).**

v) **ett företags rättigheter och skyldigheter som är finansiella instrument till följd av försäkringsavtal som ett företag utfärdar som begränsar ersättningen för försäkrade händelser till det belopp som annars krävs för att reglera försäkringstagarens skyldighet enligt avtalet, om företaget väljer att, i enlighet med punkt 8A i IFRS 17, tillämpa IFRS 9 i stället för IFRS 17 på sådana avtal.**

f) ...

...

3.3 BORTTAGANDE FRÅN RAPPORTEN ÖVER FINANSIELL STÄLLNING AV FINANSIELLA SKULDER

…

3.3.5 Vissa företag driver, antingen internt eller externt, en investeringsfond som ger investerare ersättningar baserade på enheter i fonden och redovisar finansiella skulder för de belopp som ska betalas till dessa investerare. På ett liknande sätt utfärdar vissa företag grupper av försäkringsavtal med direkt resultatandel och innehar de underliggande posterna. Några av dessa fonder eller underliggande poster innefattar en finansiell skuld för

företaget (exempelvis en emitterad företagsobligation). Trots de övriga kraven i denna standard om borttagande av finansiella skulder från rapporten över finansiell ställning, får ett företag välja att inte ta bort den del av dess finansiella skuld som innefattas i en sådan fond eller utgör en underliggande post när företaget återköper sin finansiella skuld för detta ändamål. I stället kan företaget välja att fortsätta att redovisa det instrumentet som en finansiell skuld och redovisa det återköpta instrumentet som om det vore en finansiell tillgång, och värdera det till verkligt värde via resultatet i enlighet med denna standard. Detta val är oåterkalleligt och ska göras enskilt för varje instrument. När detta val görs ska försäkringsavtal anses inbegripa investeringsavtal med diskretionära resultatandelar. (Se IFRS 17 när det gäller de begrepp som används i denna punkt och som definieras i den standarden.)

...

Kapitel 7 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

7.1 IKRAFTTRÄDANDE

…

7.1.6 Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkterna 2.1, B2.1, B2.4, B2.5 och B4.1.30, och lades punkt 3.3.5 till. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades ytterligare punkt 2.1 och punkterna 7.2.36–7.2.42 lades till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

I bilaga B ska punkterna B2.1, B2.4, B2.5 och B4.1.30 ändras.

7.2 ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

...

Övergångsbestämmelser för IFRS 17 (enligt ändringar i juni 2020)

7.2.36 Ett företag ska tillämpa ändringarna av IFRS 9 till följd av IFRS 17 enligt ändringar i juni 2020 retroaktivt i enlighet med IAS 8, förutom enligt vad som anges i punkterna 7.2.37–7.2.42.

7.2.37 Ett företag som börjar tillämpa IFRS 17 enligt ändringar i juni 2020 samtidigt som det börjar tillämpa denna standard ska tillämpa punkterna 7.2.1–7.2.28 i stället för punkterna 7.2.38–7.2.42.

7.2.38 Ett företag som börjar tillämpa IFRS 17 enligt ändringar i juni 2020 efter att det först har tillämpat denna standard ska tillämpa punkterna 7.2.39–7.2.42. Företaget ska även tillämpa övriga övergångsbestämmelser i denna standard som är nödvändiga för att tillämpa dessa ändringar. Hänvisningar till den första tillämpningsdagen ska därför anses hänvisa till början av den rapportperiod då ett företag först börjar tillämpa dessa ändringar (första tillämpningsdagen för dessa ändringar).

7.2.39 När det gäller identifiering av en finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultatet

a) ska ett företag återkalla sin tidigare identifiering av en finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultatet om identifieringen tidigare gjordes i enlighet med villkoret i punkt 4.2.2 a men detta villkor inte längre är uppfyllt till följd av tillämpningen av dessa ändringar, och

b) kan ett företag identifiera en finansiell skuld som värderad till verkligt värde via resultatet om denna identifiering inte tidigare skulle ha uppfyllt villkoret i punkt 4.2.2 a men detta villkor är nu uppfyllt till följd av tillämpningen av dessa ändringar.

En sådan identifiering och ett sådant återkallande ska göras på grundval av de fakta och omständigheter som föreligger den första tillämpningsdagen för dessa ändringar. Denna klassificering ska tillämpas retroaktivt.

7.2.40 Ett företag behöver inte räkna om tidigare perioder för att ta hänsyn till tillämpningen av dessa ändringar. Företaget får räkna om tidigare perioder bara om detta är möjligt utan att använda i efterhand erhållen information. Om företaget räknar om tidigare perioder ska de omräknade finansiella rapporterna återspegla samtliga krav i denna standard avseende de berörda finansiella instrumenten. Om företaget inte räknar om tidigare perioder ska det redovisa varje skillnad mellan det tidigare redovisade värdet och det redovisade värdet

vid början av det räkenskapsår som omfattar den första tillämpningsdagen för dessa ändringar i ingående balanserade vinstmedel (eller annan komponent i eget kapital enligt vad som är lämpligt) för det räkenskapsår som omfattar den första tillämpningsdagen för dessa ändringar.

7.2.41 För den rapportperiod som omfattar den första tillämpningsdagen för dessa ändringar behöver ett företag inte redovisa de kvantitativa uppgifter som krävs enligt punkt 28 f i IAS 8.

7.2.42 För den rapportperiod som omfattar den första tillämpningsdagen för dessa ändringar ska företaget lämna följande uppgifter per den första tillämpningsdagen för varje klass av finansiella tillgångar eller finansiella skulder som påverkades av dessa ändringar:

a) Den tidigare klassificeringen, inbegripet den tidigare värderingskategorin i tillämpliga fall, och det redovisade värde som fastställts omedelbart före tillämpningen av dessa ändringar.

b) Den nya värderingskategori och det nya redovisade värde som fastställs efter tillämpningen av dessa ändringar.

c) Det redovisade värdet för finansiella skulder i rapporten över finansiell ställning som tidigare identifierats som värderade till verkligt värde via resultatet men som inte längre är identifierade som sådana.

d) Skälen till eventuell identifiering eller upphörande av identifiering av finansiella skulder som värderade till verkligt värde via resultatet.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE (KAPITEL 2)

B2.1 Vissa avtal kräver en betalning baserad på klimatrelaterade, geologiska eller andra fysiska variabler. (De som baseras på klimatvariabler kallas ibland ”väderderivat”.) Om dessa avtal inte faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal*, faller de inom tillämpningsområdet för denna standard.

…

B2.4 Denna standard tillämpas på försäkringsgivares finansiella tillgångar och finansiella skulder, förutom rättigheter och förpliktelser som undantas i punkt 2.1 e eftersom de uppkommer enligt avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17.

B2.5 Finansiella garantiavtal kan ha olika juridisk form, exempelvis garantier, vissa typer av remburser, kreditderivat eller försäkringsavtal. Den juridiska formen påverkar inte hur de redovisas. Nedan följer exempel på tillämplig behandling (se punkt 2.1 e):

a) Även om ett finansiellt garantiavtal motsvarar definitionen på ett försäkringsavtal i IFRS 17 (se punkt 7 e i IFRS 17) ska emittenten, om den risk som förs över är betydande, tillämpa denna standard. Om emellertid emittenten tidigare uttryckligen har angett att denne betraktar sådana avtal som försäkringsavtal, och har använt den redovisning som är tillämplig på försäkringsavtal, får emittenten välja att tillämpa antingen denna standard eller IFRS 17 på sådana finansiella garantiavtal. ...

b) Vissa kreditrelaterade garantier kräver inte, som ett villkor för betalning, att innehavaren exponeras för, och har drabbats av en förlust på grund av, gäldenärens underlåtenhet att fullgöra betalningar på den garanterade tillgången vid förfall. Ett exempel på en sådan garanti är en som kräver att betalningar ska göras vid förändringar i ett visst kreditbetyg eller kreditindex. Sådana garantier är inte finansiella garantiavtal, enligt definitionen i denna standard, och är inte försäkringsavtal, enligt definitionen i IFRS 17. Sådana garantier är derivat och emittenten ska tillämpa denna standard på dem.

c) …

Identifiering eliminerar eller minskar väsentligt en bristande överensstämmelse i redovisningen

…

B4.1.30 Följande exempel visar när detta villkor skulle kunna vara uppfyllt. I samtliga fall kan ett företag endast använda detta villkor för att identifiera finansiella tillgångar eller finansiella skulder som värderade till verkligt värde via resultatet om detta uppfyller principen i punkt 4.1.5 eller 4.2.2 a:

a) Ett företag har avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 (vars värdering innefattar aktuell information och finansiella tillgångar) som det anser vara relaterade och som annars skulle värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat eller upplupet anskaffningsvärde.

b) ...

IFRS 15 *Intäkter från avtal med kunder*

Punkt 5 ska ändras.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

5. Ett företag ska tillämpa denna standard på alla avtal med kunder, utom följande:

a) …

b) Avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal*. Ett företag får emellertid välja att tillämpa denna standard på försäkringsavtal vars huvudsakliga syfte är att tillhandahålla tjänster till en fast avgift i enlighet med punkt 8 i IFRS 17.

c) …

I bilaga C ska punkt C1C läggas till.

IKRAFTTRÄDANDE

…

C1C Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 5. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

IAS 1 *Utformning av finansiella rapporter*

Punkterna 7, 54 och 82 ska ändras. Punkt 139R ska läggas till.

DEFINITIONER

7. ...

***Övrigt totalresultat* består av intäkts- och kostnadsposter (inklusive omklassificeringsjusteringar) som inte redovisas i resultatet enligt vad som krävs eller tillåts enligt andra IFRS.**

Komponenterna i övrigt totalresultat innefattar

a) …

g) ...

h) …,

i) finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal från utfärdade avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal* som undantas från resultatet när de totala finansiella intäkterna eller kostnaderna från försäkringsavtal delas upp för att i resultatet inkludera ett belopp som fastställs genom en systematisk fördelning i enlighet med punkt 88 b i IFRS 17, eller ett belopp som eliminerar bristande överensstämmelse i redovisningen med de finansiella intäkter eller kostnader som härrör från de underliggande posterna, i enlighet med punkt 89 b i IFRS 17, och

j) finansiella intäkter eller kostnader från innehavda återförsäkringsavtal vilka undantas från resultatet när de totala finansiella intäkterna eller kostnaderna från återförsäkring delas upp för att i resultatet inkludera ett belopp som fastställs genom en systematisk fördelning i enlighet med punkt 88 b i IFRS 17.

...

Information som ska redovisas i rapporten över finansiell ställning

54. **Rapporten över finansiell ställning ska innefatta poster som visar belopp för följande:**

a) ...

da) **portföljer med avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, som är tillgångar, uppdelade i enlighet med punkt 78 i IFRS 17,**

e) **…**

ma) **portföljer med avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, som är skulder, uppdelade i enlighet med punkt 78 i IFRS 17,**

n) ...

Information som ska redovisas i resultatavsnittet eller i rapporten över resultat

82. **Utöver poster som krävs i andra IFRS-standarder ska resultatavsnittet eller rapporten över resultat innehålla resultatposter som redovisar följande belopp för perioden:**

a) **intäkter, med separat angivelse av**

i) **ränteintäkter beräknade enligt effektivräntemetoden, och**

ii) **försäkringsintäkter (se IFRS 17),**

aa) ...

ab) **kostnader för försäkringstjänster från utfärdade avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 (se IFRS 17),**

ac) **intäkter eller kostnader från innehavda återförsäkringsavtal (se IFRS 17),**

b) ...

bb) **finansiella intäkter eller kostnader från försäkringsavtal från utfärdade avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 (se IFRS 17),**

bc) **finansiella intäkter eller kostnader från innehavda återförsäkringsavtal (se IFRS 17),**

c) ...

IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

139R Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkterna 7, 54 och 82. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades punkt 54. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

...

IAS 7 *Rapport över kassaflöden*

Punkt 14 ska ändras. Punkt 61 ska läggas till.

Den löpande verksamheten

...

14. Kassaflöden som är hänförliga till den löpande verksamheten härrör främst från företagets huvudsakliga intäktsgenererande verksamheter. Kassaflöden är därför vanligen ett resultat av transaktioner och händelser som påverkar företagets resultat. Exempel på kassaflöden hänförliga till den löpande verksamheten är:

a) …

e) [utgår]

f) …

IKRAFTTRÄDANDE

…

61. Genom IFRS 17 *Försäkringsavtal*, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 14. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

IAS 16 *Materiella anläggningstillgångar*

Punkterna 29A, 29B och 81M ska läggas till.

VÄRDERING EFTER DET FÖRSTA REDOVISNINGSTILLFÄLLET

…

29A Vissa företag driver, antingen internt eller externt, en investeringsfond som ger investerare ersättningar baserade på enheter i fonden. På ett liknande sätt utfärdar vissa företag grupper av försäkringsavtal med direkt resultatandel och innehar de underliggande posterna. Vissa av dessa fonder eller underliggande poster innefattar rörelsefastigheter. Företaget ska tillämpa IAS 16 på rörelsefastigheter som innefattas i en sådan fond eller är underliggande poster. Trots vad som sägs i punkt 29 får företaget välja att värdera sådana fastigheter till verkligt värde i enlighet med IAS 40. När detta val görs ska försäkringsavtal anses inbegripa investeringsavtal med diskretionära resultatandelar. (Se IFRS 17 *Försäkringsavtal* när det gäller de begrepp som används i denna punkt och som definieras i den standarden.)

29B Ett företag ska behandla rörelsefastigheter som värderats enligt modellen som bygger på verkligt värde för förvaltningsfastigheter enligt punkt 29A som en separat klass av materiella anläggningstillgångar.

...

IKRAFTTRÄDANDE

…

81M Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, lades punkterna 29A och 29B till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

IAS 19 *Ersättningar till anställda*

Fotnoten till punkt 8 ska ändras. Punkt 178 ska läggas till.

Ett försäkringsbrev som är en förvaltningstillgång är inte nödvändigtvis ett försäkringsavtal, enligt definitionen i IFRS 17 *Försäkringsavtal*.

...

IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

178. Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades fotnoten till punkt 8. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

IAS 28 *Innehav i intresseföretag och joint ventures*

Punkt 18 ska ändras. Punkt 45F ska läggas till.

Undantag från tillämpning av kapitalandelsmetoden

…

18. När ett innehav i ett intresseföretag eller joint venture ägs av, eller ägs indirekt genom, ett företag som är en riskkapitalorganisation eller värdepappersfond, aktiefond och liknande företag inklusive försäkringsfonder (”investment-linked insurance funds”), kan företaget välja att värdera detta innehav till verkligt värde via resultatet i enlighet med IFRS 9. Ett exempel på en försäkringsfond är en fond som innehas av ett företag som underliggande

poster för en grupp av försäkringsavtal med direkt resultatandel. När detta val görs ska försäkringsavtal anses innefatta investeringsavtal med diskretionära resultatandelar. Företaget ska göra detta val separat för varje intresseföretag eller joint venture vid det första tillfälle då intresseföretaget eller joint venture-företaget redovisas. (Se IFRS 17 *Försäkringsavtal* när det gäller de begrepp som används i denna punkt och som definieras i den standarden.)

...

IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

45F Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 18. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

IAS 32 *Finansiella instrument: Klassificering*

Punkt 4 ska ändras. Punkterna 33A och 97T ska läggas till:

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

4. **Denna standard ska tillämpas av alla företag för alla typer av finansiella instrument, utom följande:**

a) ...

d) **Försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 17 *Försäkringsavtal* eller investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17. Denna standard ska dock tillämpas på**

i) **derivat som är inbäddade i avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, om IFRS 9 kräver att företaget redovisar dem separat,**

ii) **investeringskomponenter som skiljs av från avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17, om IFRS 17 kräver sådan avskiljning, såvida inte den avskilda investeringskomponenten är ett investeringsavtal med diskretionära resultatandelar som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17,**

iii) **en emittents rättigheter och skyldigheter till följd av försäkringsavtal som uppfyller definitionen av finansiella garantiavtal om emittenten tillämpar IFRS 9 vid redovisning och värdering av avtalen; men emittenten ska tillämpa IFRS 17 om emittenten väljer att, i enlighet med punkt 7 e i IFRS 17, tillämpa IFRS 17 vid redovisning och värdering av avtalen.**

iv) **ett företags rättigheter och skyldigheter som är finansiella instrument till följd av kreditkortsavtal, eller liknande avtal som tillhandahåller kredit- eller betalningsarrangemang, som ett företag utfärdar och som uppfyller definitionen av ett försäkringsavtal om företaget tillämpar IFRS 9 på dessa rättigheter och skyldigheter i enlighet med punkt 7 h i IFRS 17 och punkt 2.1 e iv i IFRS 9,**

v) **ett företags rättigheter och skyldigheter som är finansiella instrument till följd av försäkringsavtal som ett företag utfärdar och som begränsar ersättningen för försäkrade händelser till det belopp som annars krävs för att reglera försäkringstagarens skyldighet enligt avtalet, om företaget väljer att, i enlighet med punkt 8A i IFRS 17, tillämpa IFRS 9 i stället för IFRS 17 på sådana avtal.**

e) [utgår]

f) ...

Egna aktier (se även punkt VT 36)

…

33A Vissa företag driver, antingen internt eller externt, en investeringsfond som ger investerare ersättningar baserade på enheter i fonden och redovisar finansiella skulder för de belopp som ska betalas till dessa investerare. På ett liknande sätt utfärdar vissa företag grupper av försäkringsavtal med direkt resultatandel och innehar de underliggande posterna. Vissa av dessa fonder eller underliggande poster innefattar företagets egna aktier. Trots vad som sägs i punkt 33 får ett företag välja att inte minska eget kapital med värdet av egna aktier som innefattas i en sådan fond eller utgör en underliggande post när, och endast när, företaget återköper sina egna egetkapitalinstrument för detta ändamål. I stället får företaget välja att fortsätta att redovisa dessa egna aktier som eget kapital och redovisa det återköpta instrumentet som om det vore en finansiell tillgång och värdera det till verkligt värde via resultatet i enlighet med IFRS 9. Detta val är oåterkalleligt och ska göras enskilt för varje instrument. När detta val görs ska försäkringsavtal anses innefatta investeringsavtal med diskretionära resultatandelar. (Se IFRS 17 när det gäller de begrepp som används i denna punkt och som definieras i den standarden.)

...

IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

97T Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkterna 4, VT8 och VT36 och punkt 33A lades till. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades punkt 4. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

I vägledningen vid tillämpning ska punkt VT8 ändras.

Finansiella tillgångar och finansiella skulder

…

VT8 Möjligheten att utöva en avtalsenlig rätt eller skyldigheten att uppfylla en avtalsenlig förpliktelse kan antingen vara ovillkorad eller beroende av att en framtida händelse inträffar. Ett exempel är en finansiell garanti som ger långivaren en avtalsenlig rätt att erhålla kontanter från garanten och en motsvarande skyldighet för garanten att betala till långivaren om låntagaren inte fullgör sina åtaganden. Den avtalsenliga rätten och skyldigheten existerar, eftersom en händelse inträffat (att garantiavtalet ingicks), även om långivarens möjlighet att utöva sin rättighet och garantens skyldighet att fullgöra sin förpliktelse båda är beroende av att en framtida händelse inträffar eller inte, nämligen låntagarens underlåtenhet att betala. En villkorad rättighet och förpliktelse omfattas av definitionen av en finansiell tillgång och finansiell skuld, även om sådana tillgångar och skulder inte alltid redovisas i de finansiella rapporterna. Vissa av dessa villkorade rättigheter och förpliktelser kan vara avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17.

IAS 36 *Nedskrivningar*

Punkt 2 ska ändras. Punkt 140N ska läggas till.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

2. **Denna standard ska tillämpas vid redovisning av nedskrivningar av alla slag av tillgångar, förutom**

a) ...

h) **avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal* som är tillgångar och alla tillgångar för anskaffning av försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 17, och**

i) **…**

IKRAFTTRÄDANDE- OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

140N Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 2. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades punkt 2. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

IAS 37 *Avsättningar, eventualförpliktelser och eventualtillgångar*

Punkt 5 ska ändras. Punkt 103 ska läggas till.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

...

5. När en annan standard behandlar en viss typ av avsättning, eventualförpliktelse eller eventualtillgång ska ett företag tillämpa denna andra standard i stället för denna standard. Exempelvis behandlas vissa typer av avsättningar i standarder om

a) ...

e) försäkringsavtal och andra avtal inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal*,

f) ...

IKRAFTTRÄDANDE

...

103. Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 5. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

IAS 38 *Immateriella tillgångar*

Punkt 3 ska ändras. Punkt 130 M ska läggas till.

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

…

3. Om en annan standard föreskriver hur ett visst slag av immateriell tillgång ska redovisas ska ett företag tillämpa den standarden i stället för denna standard. Denna standard gäller exempelvis inte för

a) …

g) avtal som faller inom tillämpningsområdet för IFRS 17 *Försäkringsavtal* och alla tillgångar för anskaffning av försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 17,

h) ...

IKRAFTTRÄDANDE- OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

…

130M Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 3. Genom *Ändringar av IFRS 17*, utfärdad i juni 2020, ändrades punkt 3. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 17.

IAS 40 *Förvaltningsfastigheter*

Punkt 32B ska ändras. Punkt 85H ska läggas till.

Redovisningsprincip

…

32B Vissa företag driver, antingen internt eller externt, en investeringsfond som ger investerare ersättningar baserade på enheter i fonden. På ett liknande sätt utfärdar vissa företag försäkringsavtal med direkt resultatandel där de underliggande posterna innefattar förvaltningsfastigheter. Vid tillämpningen av enbart punkterna 32A–32B ska försäkringsavtal anses inbegripa investeringsavtal med diskretionära resultatandelar. Punkt 32 A tillåter inte att ett företag värderar fastigheter som innehas av fonden (eller fastigheter som utgör en underliggande post) delvis till anskaffningsvärde och delvis till verkligt värde. (Se IFRS 17 *Försäkringsavtal* när det gäller de begrepp som används i denna punkt och som definieras i den standarden.)

...

IKRAFTTRÄDANDE

…

85H Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 32B. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.

SIC 27 *Bedömning av den ekonomiska innebörden av transaktioner som innefattar ett leasingavtal*

Avsnittet om referenser ska ändras.

REFERENSER

...

IFRS 17 *Försäkringsavtal*

...

Punkt 7 ska ändras.

BESLUT

…

7. Andra förpliktelser enligt ett upplägg, inklusive alla avgivna garantier och förpliktelser till följd av en förtida uppsägning, ska redovisas i enlighet med IAS 37, IFRS 9 eller IFRS 17, beroende på hur förpliktelserna utformats.

Texten i avsnittet om ikraftträdande ska ändras.

IKRAFTTRÄDANDE

…

Genom IFRS 17, utfärdad i maj 2017, ändrades punkt 7. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 17.